

မြတ်မင်္ဂလာ

စာစောင်

အတွဲ - ၂၉ ၊ အမှတ် - ၈ ၊ ၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ

BURMESE
CLASSIC
.com

ဓမ္မာစရိယအုပ်ကျောင်း

ရန်ကုန်မြို့၊ ယောဝ်သုဒ္ဓါရုံရွှေကျင်တိုက်သစ်
ပဓာနနာယက ယောသရာဏော်နှင့် စာသုတေသန

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ သယံဇာတနှင့်သိုလှော်ရေးဝန်ကြီးဌာန

စံရိပ်ငြိမ်ကျောင်းတိုက်

ပဓာနနာယက၊ သာသနာပြုဓမ္မကထိက

စံရိပ်ငြိမ်ဆရာတော်

ဘဒ္ဒန္တဇဝနမထေရ်

ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ ဇဝနသည် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပဲခူးမြို့နယ်၊ ပေါက်တောကျေးရွာအထိဖြစ်သည်။ ခမည်းတော် ဦးခင်ဝင်း+မယ်တော်ဒေါ်အေးလှတို့က ၁၃၂၈-ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် ၂-ရက်၊ (၂၉-၁၁-၁၉၆၆) အင်္ဂါနေ့တွင် ဖွားမြင်တော် မူသည်။

ဆရာတော်လောင်းလျာသည် အသက် ၁၂-နှစ်အရွယ်တွင် ရှင်သာမဏေပြုသည်။ ၁၃၄၈-ခုနှစ်တွင် ရဟန်းဖြစ်တော်မူသည်။ ဆရာတော်သည် ညောင်လေးပင်မြို့၊ ဒက္ခိဏာရာမ အသောကာရုံတောင်ကျောင်းပရိယတ္တိစာသင်တိုက်၊ အထက်မင်းလှမြို့၊ ဓမ္မကတောရပရိယတ္တိစာသင်တိုက်၊ ပေါင်းတည်မြို့၊ အာဂမ္မဇောတိကာရုံပရိယတ္တိစာသင်တိုက်၊ ပဲခူးမြို့၊ မြို့မပရိယတ္တိစာသင်တိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ အိမ်တော်ရာ၊ သာသနာ့ကံခွန် ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်တို့၌ ပရိယတ္တိစာပေများကို သင်ယူဆည်းပူးခဲ့သည်။ အစိုးရပထမငယ်၊ ပထမလတ်၊ ပထမကြီးတန်းတို့ကို အောင်မြင်တော်မူခဲ့သည်။ ယခုအခါ ဓမ္မာစရိယကျမ်းစာများကို ဖြေဆိုလျက်ရှိသည်။

ဆရာတော်သည် ရဟန်းသိက္ခာ ၆-ဝါအရတွင် ပဲခူးမြို့၊ ဈေးကြီး ဆန်လှူအသင်း၌ နယ်လှည့်ဓမ္မကထိကအဖြစ်ဖြင့် စတင်တရားဟောတော်မူခဲ့သည်။ သိက္ခာတော် ၁၅-ဝါအရတွင်လည်း မန္တလေးမြို့၊ မလွန်ဈေး ဆန်လှူအသင်းကြီး၌ တရားဟောတော်မူရသည်။ ယခုအခါ အရှင်ဇဝန(ပဲခူး)အမည်ဖြင့် ဟောရေးပြောရေး၊ သာရေးနာရေးဆိုင်ရာ ဓမ္မစာပေများကို စုစည်း၍ လုံးချင်းစာအုပ်အဖြစ် အုပ်ရေ ၇၀-ခန့် ထုတ်ဝေပြီးဖြစ်သည်။ ဘာသာရေးမဂ္ဂဇင်းများနှင့် စာစောင်များတွင်လည်း ဓမ္မစာပေများ ရေးသားလျက်ရှိသည်။ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်သို့ လှည့်လည်၍လည်း တရားဓမ္မများ ဟောကြားတော်မူလျက်ရှိသည်။

ဩဝါဒ

အကြောင်းတရားကောင်းလျှင် အကျိုးတရားကောင်းမည်

- * အကျိုးတရားကောင်းကောင်းလိုချင်လျှင် အကြောင်းတရားကို အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင်လုပ်ပါ။
- * အကြောင်းတရားကောင်းအောင် မလုပ်ဘဲနှင့် အကျိုးတရားကောင်းကို မမျှော်လင့်ပါနှင့်။
- * မိမိကံကောင်းမကောင်း သိချင်လျှင် သူတစ်ပါးကို သွားမမေးနှင့်။
- * မိမိပြုလုပ်သည့်အလုပ် စေတနာကောင်းမကောင်း သိအောင်လုပ်ပါ။
- * စေတနာကောင်းလျှင် ကံကောင်းမည်။ စေတနာဆိုးလျှင် ကံဆိုးမည်။

ဘဒ္ဒန္တဇဝနမထေရ်

အယ်ဒီတာအဖွဲ့

အယ်ဒီတာချုပ်

ဦးသင်းအောင်(မောင်ထူး)

ဆုဒုံအယ်ဒီတာ

ဦးဌေးဝင်း(မောင်ရွှန်းသစ်)

တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ

ဦးဉာဏ်လင်းအောင်(ပထမကြီး)

အမှုဆောင်အယ်ဒီတာ

ကိုစောမောင်မောင်လွင်(ဘီအေ)

အယ်ဒီတာ

ကိုအောင်ထက်

အယ်ဒီတာအဖွဲ့

၈/၄၊ ပထမထပ်(က)၊ ဓမ္မာရုံ(၁-လမ်း)၊

၁၁-ရပ်ကွက်၊ လှိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း-၀၉-၄၂၁၁၂၄၉၃၆ (ရုံးချိန် ၁၀-၄၁ရီမု ၄-၄၁ရီ)

ဖြန့်ချိရေးမှူး

ဒေါ်ယဉ်အိ

ဖြန့်ချိရေးဌာန

မင်္ဂလာရောင်ခြည်စာပေဖြန့်ချိရေး

အမှတ်-၂၆၆၊ မြေညီထပ်(၁)၊ လမ်း-၄၀(အထက်)၊

၉-ရပ်ကွက်၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း-၀၁-၃၇၄၉၃၂ (ဆိုင်)

(ရုံးချိန် ၁၀-၄၁ရီမု ၅-၄၁ရီ)

ယခုလ မျက်နှာပုံးစာတိုပုံ

ရန်ကုန်မြို့ မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ (ပါဠိတက္ကသိုလ်)

ရွှေကျင်တိုက်သစ်

စာတိုပုံ

ဘုန်းမြတ်သာကီ-အာဇာနည်

အတွင်းသရုပ်ဖော်ပန်းချီ

ဦးစန်းလှိုင်၊ ကိုဟိန်ရွှေ

ပုံနှိပ်သူ

ဒေါ်သန်းကြည် (၀၂၆၇၈)

ဝင်းရွှေစင်ပုံနှိပ်တိုက်

၂၆/၉၇-လမ်း၊ ကန်တော်ကလေး

မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

ကွန်ပျူတာ

ခင်ချိုဆက်

စိတ်ကောင်းရှိ၊ သီလမြဲ၊ ဝိပဿနာစွဲ

မြတ်မင်္ဂလာ

စာစောင်

၁၉၈၅-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင် စတင်ထုတ်ဝေသည်။

မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းက ထုတ်ဝေသည်။

ကြွဝါဒ

ဘဒ္ဒန္တဇနမထေရ်

... ၁

ခေါင်းကြီး

ဗုဒ္ဓဖြစ်တော်စဉ်နှင့် သိပ္ပံနည်းကျတွေ့ရှိချက်

... ၄

ယခုလ မျက်နှာပုံး

ရန်ကုန်မြို့၊ မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ(ပါဠိတက္ကသိုလ်)

ရွှေကျင်တိုက်သစ်

...ဘုန်းမြတ်သာကီ(အာဇာနည်) ၆

ထူးခြားသိပ္ပယ် အသွယ်သွယ်

မြင်ကွန်းမြို့ဟောင်း ကွမ်းထမ်းညီနောင်ဘုရား...မကွေးလှမြင့် ၁၃

ကလေးမြို့ မြစည်တော်ဆရာတော်ကြီး၏

၈၉-နှစ်ပြည့်ဝိဇာတမင်္ဂလာ

...သန်းရွှေဦး(ကလေး) ၁၄

တစ်နိုင်ငံလုံး ဝိသုဒ္ဓိမင်္ဂလာသုံးဆင့်

ပထမဆုရ မမိသီတာမွန်

...အောင်ရန်နိုင်(B.Sc) ၁၆

စစ်ကိုင်းတောင် ခေမေသကချောင်

ဆရာကြီး ဒေါ်ကေသာရီ၏ဓမ္မဒါန

...အောင်သိဒ္ဓိ ၁၇

ပုသိမ်ကြီးမြို့နယ် ဓမ္မရတနာရိပ်သာ

...မယုယုသန်း ၁၈

ဆောင်းပါး

မှော်ဘီမြို့နယ်ရှိ

ရှေးဟောင်းဘုရားများသို့တစ်ခေါက်

...အောင်ထက် ၂၁

ဗုဒ္ဓဂယာသို့ နေချင်းပြန်ဘုရားဖူး

...တက္ကသိုလ်ဝင်းမွန် ၂၂

မေတ္တာအစွမ်း အံ့မခန်း

...ညွန့်ညွန့်ရှင် ၂၃

ကံဆိုးခြင်းမှ ကံကောင်းလာသူများ

...စိုးဝင်း(ချောက်) ၃၀

မြတ်မင်္ဂလာစာဖတ်ပရိသတ်အမေး

မဟာသိမ်တော်ကြီးဆရာတော်အဖြေ

...ဘဒ္ဒန္တကုမာရ ၃၁

သံသရာဝဋ်မှ ကျွတ်မည်မလွဲ။

အတွဲ-၂၉၊ အမှတ်-၈။

၁၃၇၅-ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလ။

၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ။

မြတ်ဗုဒ္ဓဒေသနာနှင့် ယနေ့ကမ္ဘာ

...ဒေါက်တာအရှင်နန္ဒမာလာဘိဝံသ ၃၇

အနေကျပ်တော့ အသေချောင်သည် ...အောင်ဇင် ၄၀

ဗန်းမော်ဆရာတော်ကြီး ဒေါက်တာအရှင်ကုမာရာဘိဝံသ(၁၁)

...မင်းယုဝေ ၄၅

အစားအစာဖြင့် ဒူးနာခြင်းကိုကုသခြင်း ...စောဝင်းသိမ်း ၄၉

သကြားအစားများလျှင် လေးလံထုံထိုင်းစေသည်

...ပါမောက္ခဒေါ်ခင်ဖြူ(မြင်းခြံ) ၅၁

မြတ်မင်္ဂလာသီမှတ်စရာ ...မင်းစောထက် ၆၆

မြတ်မင်္ဂလာစာအုပ်စင် ...ဦးမင်္ဂလာ ၇၄

ကံ ကံ၏အကျိုး

အကောင်းကံနှင့် ကံ ဖြစ်ပေါ်မှု

ထိပါက်သူ

အစိုးစိုးသူ

နိဂုံး

ထူးဆန်းသောဝက်ကလေး

...ကာတွန်းအောင်ရှိန် ၅၆

ပြန်လည်ဆန်းသစ်ခြင်း

အတ္ထုပ္ပတ္တိတမ္ဗဌာန်းဆရာကြီး ဦးဂိုအင်ကာ(၂) ...မင်းယုဝေ ၆၀

သတင်း

ကုသိုလ်ပြုကြသူငါ့ ပြည်မြန်မာ

မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်သတင်းလွှာ

မင်္ဂလာဗျူဟာဝရဟိတအဖွဲ့သတင်း

အနာဂါမ်ဆရာသက်ကြီး ဝိပဿနာအဖွဲ့ချုပ်သတင်း

* စာစောင်နာယကအဖွဲ့

* ၁။ ဘဒ္ဒန္တသီရိန္ဒာဘိဝံသ
(တိပိဋကဓရ၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)

* ၂။ ဘဒ္ဒန္တ ဝါယာမသာရ
[အဂ္ဂမဟာဂန္ထ ဝါစကပဏ္ဍိတ
သာသနဓဇဓမ္မာစရိယ၊
ဥဘတောဝိဘင်္ဂဓရ၊ တိအေ(မြန်မာစာ)]

* သာသနာရေးဦးစီးဌာန
အတိဓမ္မာ၊ ဝိသုဒ္ဓိမင်္ဂ၊
ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း နည်းပြဆရာတော်
* ၃။ ဘဒ္ဒန္တဓမ္မာသီရိလင်္ကာရ
(ရွှေပြည်ဟိန်းဆရာတော်)
(မဟာဓမ္မကထိက ဗဟုဇနဟိတဓရ၊
(တိပိဋကဒီဃဘာဏက၊ ဒီဃနိကာယကောဝိဒ၊
ဥဘတောဝိဘင်္ဂဓရ)

* ၄။ ဦးကြည်တွဲ
(မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ် ဥက္ကဋ္ဌ)

* ၅။ ဦးစိုးသန်း
(မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်
အတွင်းရေးမှူး)

*** ထုတ်ဝေသူ**

* ဦးဝင်းမောင်(မင်းယုဝေ)၊ နာယက

* မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်

* အာဇာနည်လမ်း၊ ဗဟန်း

* ရန်ကုန်မြို့

*** ခေါ်ဝေါ်**

* ရန်ကုန်-၃၀၀/-

* နယ်-ကား ၃၀၀/-+ကားခ။ ရထား ၃၁၅/-

* နယ် စာတိုက် V.P.P ရွေးယူစနစ်

* ၁၀-အုပ်နှင့်အထက် တစ်အုပ် ၄၀၀/-

* ၁၀-အုပ်အောက် V.P.P ဖြင့် မရှိပါ။

* နယ် စာတိုက် R.L ကြိုတင်ငွေပေးစနစ်

* ၁၀-အုပ်နှင့်အထက် တစ်အုပ် ၄၀၀/-

* ၁၀-အုပ်အောက် ယူလိုသူများအတွက် စာအုပ်တန်ဖိုး

* ၇၂၊ ၇၃ ၂၀၀/-ကို စာပို့ခနှင့်ပေါင်း၍ အောက်ပါအတိုင်း

* ၇၇ ပေးပို့မှာယူနိုင်ပါသည်။ (၆-လစာ ငွေကြေးသွင်းခံ)

* ၁-အုပ် စာအုပ်တန်ဖိုး+စာပို့ခ ၃၀၀/-

* ၂-အုပ် စာအုပ်တန်ဖိုး+စာပို့ခ ၄၀၀/-

* ၃-အုပ်မှ ၅-အုပ် စာအုပ်တန်ဖိုး+စာပို့ခ ၅၀၀/-

* ၆-အုပ်မှ ၉-အုပ် စာအုပ်တန်ဖိုး+စာပို့ခ ၆၀၀/-

* စောင်ရေ-၅၀၀၀

မြတ်မင်္ဂလာ

ဗုဒ္ဓဖြစ်တော်ဓဉ်နှင့် သိပ္ပံနည်းကျ တွေ့ရှိချက်

ကမ္ဘာပေါ်၌ အယူဝါဒအမျိုးမျိုး ရှိကြသည်။ ဤသို့ ရှိကြရာတွင် မိမိတို့အယူဝါဒဆိုင်ရာ မင်္ဂလာရှိသော မြေနေရာမြတ်များကို ရှိသေမြတ်နိုးစွာ သတ်မှတ်ပိုင်းခြားမှုများ ပြုလေ့ရှိကြသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့သည် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ထူးမြတ်သော မင်္ဂလာအောင်မြေအရပ်များကို ဤသို့သတ်မှတ်ထားကြသည်။

- (၁) ဂေါတမဘုရားအလောင်းတော် ဖွားမြင်ရာ လုမ္ဗိနီဥယျာဉ်၊
- (၂) သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ရရှိတော်မူရာ မဟာဗောဓိအောင်မြေ၊
- (၃) ဓမ္မစကြာတရားဦး ဟောတော်မူရာ မိဂဒါဝုန်တော၊
- (၄) ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူရာ ကုသိနာရုံအင်ကြင်းတော။

ဤနေရာမြတ် လေးဌာနကို ခေတ်အဆက်ဆက် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့သည် သွားရောက်ဖူးမြော်ကြသည်။ လေ့လာကြသည်။ ယင်းတို့အနက် မကြာမီက လုမ္ဗိနီဥယျာဉ်နှင့်ပတ်သက်၍ ဝမ်းမြောက်အားတက်ဖွယ် သတင်းတစ်ရပ်ကို ဖတ်ရှုကြားသိခဲ့ရသည်။ အခြားမဟုတ်၊ နီပေါနိုင်ငံတောင်ပိုင်း၊ လုမ္ဗိနီဥယျာဉ်ရှိ မာယာဒေဝီကျောင်း၏ အုတ်ကျောင်းအောက်၌ ရှေးဟောင်းသစ်သားကျောင်းဆောင်ကို တူးဖော်တွေ့ရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤတွေ့ရှိချက်ကို ရှေးဟောင်းသုတေသန ပညာရှင်များက ၂၀၁၃-ခု နိုဝင်ဘာလ ၂၅-ရက်နေ့တွင် ထုတ်ဖော်ပြောကြားခဲ့သည်။

ထိုသို့ ဖော်ပြရာ၌ တူးဖော်တွေ့ရှိသော ကျောင်းဆောင်တွင် သစ်ပင်တစ်ပင် တည်ရှိခဲ့ဖွယ်ရှိကြောင်း၊ ယင်းသစ်ပင်သည် ဗုဒ္ဓကို ဖွားတော်မူစဉ်က မယ်တော်မာယာသည် သစ်ကိုင်းတစ်ကိုင်းကို ကိုင်တွယ်ခဲ့သည်ဟု ဖွားတော်မူခန်းအကြောင်းအရာနှင့် ဆက်နွှယ်နေကြောင်း Antiquity ဂျာနယ်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည်။

ထို့ပြင် ဘုရားကျောင်းဆောင်ကို တွေ့ရှိသည့်နေရာမှ သဲများ၊ မီးသွေးအပိုင်းအစများကို ရေဒီယိုကာဗွန်နည်းဖြင့် ရက်စွဲသတ်မှတ်ခဲ့ရာတွင် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် ဘီစီ ၆-ရာစုမတိုင်မီက သက်တော်ထင်ရှားရှိခဲ့သည်ဟု သတ်မှတ်ထားမှုကို အဖြေထုတ်ပေးနိုင်ဖွယ် ရှိကြောင်းလည်း ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခဲ့သည်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ပွင့်တော်မူသည့်ကာလနှင့်ပတ်သက်၍ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်ရှိ ပညာရှင်များသည် အမျိုးမျိုး ခန့်မှန်းကြရာ ကွဲလွဲမှုများ ရှိနေကြသည်။ အချို့က ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် ဘီစီ ၈၀၀-တွင် ဖွားမြင်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ အချို့က ဘီစီ ၅၀၀-တွင် ဖွားမြင်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ အချို့က ဘီစီ ၄၀၀-တွင် ဖွားမြင်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ ဘီစီ ၂၄၉-တွင် အသောကမင်းကြီး ရေးထိုးစိုက်ထူခဲ့သော ကျောက်စာတိုင်တွင်မူ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် ဘီစီ ၆၂၃-တွင် မွေးဖွားတော်မူသည်ဟု အခိုင်အမာ ရေးထိုးခဲ့သည်။ မြန်မာ

လုမ္ဗိနီဥယျာဉ်ရှိ မာယာဒေဝီကျောင်း၏ အုတ်ကျောင်းဆောက်တွင် ရှေးဟောင်းသစ်သားကျောင်းကို တူးဖော်နေစဉ် ပုံညာရှင် ဆရာတော်ကြီးများဖြစ်သော ဒီပဲယင်းဆရာတော်ဘုရားကြီး သိရိသဒ္ဓမ္မာဘိလင်္ကာရ၊ ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၊ လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး အမှူးပြုသော ဆရာတော်ကြီးများကလည်း မာယာဒေဝီသည် ရွှေထမ်းစင်မှ ဆင်းသက်၍ အင်ကြင်းခက်ကို ဆွဲကိုင်စဉ် ဗုဒ္ဓဘုရားအလောင်းတော်ကို ဖွားမြင်သည်။ ထိုအချိန်ကား မဟာသက္ကရာဇ် ၆၈-ခု (ဘီစီ ၆၂၃)၊ ကဆုန်လပြည့်၊ သောကြာနေ့ဟု ရေးသားဖော်ပြတော်မူခဲ့ကြသည်။

အသောကမင်းကြီးနှင့် မြန်မာဆရာတော်ကြီးများ၏ ဗုဒ္ဓဖွားမြင်သော ခုနှစ်ကို သတ်မှတ်ချက်မှာ ယခု မယ်တော်မာယာကျောင်းဆောင်တွင် တွေ့ရှိချက်နှင့် အံ့ချီးဖွယ် နီးစပ်မှု ရှိနေသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ ယခုတွေ့ရှိချက်သည် ကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့အဖို့ အထူးဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာပင် ဖြစ်ပေသည်။

ယခုတွေ့ရှိချက်အရ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် ဘီစီ ၆-ရာစုမတိုင်မီ မွေးဖွားသည်ဆိုသော ခန့်မှန်းချက်သည် ရှေးဟောင်းသုတေသနပညာနှင့် သိပ္ပံပညာရှင်တို့၏ ခန့်မှန်းချက်ဖြစ်သည်။ ထိုခန့်မှန်းချက်သည် ဗုဒ္ဓဖြစ်တော်စဉ်နှင့်ပတ်သက်၍ အသောကမင်းကြီးနှင့် မြန်မာပညာရှင် ဆရာတော်ကြီးများ၏ ဓမ္မသုတ်နှင့် အံ့ချီးဖွယ် နီးစပ်တိုက်ဆိုင်နေသည်ကို ဝမ်းမြောက်ဖွယ် တွေ့ရှိရသည်။

လူနတ်စကိုအဖွဲ့က လုမ္ဗိနီနေရာကို ကမ္ဘာ့ရှေးဟောင်းနေရာတစ်ခုအဖြစ် သတ်မှတ်၍ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ထားသည်။ ရှေ့ဆက်၍ ထိုနေရာကို လေ့လာတူးဖော်ကာ “ဗုဒ္ဓ၏ မြေမြုပ်နေသော လျှို့ဝှက်ချက်များမှတ်တမ်း” ကို သုတေသနပြု၍ ဖော်ထုတ်ကြဦးမည်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအဖို့ ဝမ်းမြောက်အားတက်ဖွယ် ဖြစ်ပေသည်။ ဤသို့ ဗုဒ္ဓ၏ ဖြစ်တော်စဉ်များကို သိပ္ပံနည်းကျ ခိုင်လုံစွာ သိရှိလာလေလေ၊ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ တရားတော်များကို ပိုမိုယုံကြည်လာလေလေ ဖြစ်ကြမည်မှာ ဧကန်မလွဲပင် ဖြစ်ပေသည်။

ယခုလမျက်နှာပုံ:

ရန်ကုန်မြို့ မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ(ပါဠိတက္ကသိုလ်)

ရွှေကျင်တိုက်သစ်

ဘုန်းမြတ်သာကီ-အာဇာနည်

ယခုလ မျက်နှာပုံမှာ ရန်ကုန်မြို့၊ မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ (ပါဠိတက္ကသိုလ်) ရွှေကျင်တိုက်သစ်မှ ပဓာနဇာယက ယောဆရာတော်နှင့် စာချဆရာတော်များဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာပြည်ရှိ ထင်ရှားသော စာသင်တိုက်ကြီး များတွင် ရန်ကုန်မြို့၊ မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ (ပါဠိတက္ကသိုလ်) ရွှေကျင်တိုက်သစ်သည်လည်း တစ်ခုအပါအဝင်ဖြစ် သည်။ ပရိယတ္တိ အောင်မြင်ခြင်း၊ ပဋိပတ္တိစည်းကမ်း ကောင်းမွန်၍ ကိုယ်ကျင့်တရား တန်ဖိုးထားခြင်းစသော လုပ်ငန်းစဉ်များ မပြတ်လည်ပတ်နေသဖြင့် စာသင်သား များနှင့် ကုသိုလ်ရှင်များ၏ အာရုံပြုရာ စာသင်တိုက် တစ်တိုက်အဖြစ် ရပ်တည်လျက်ရှိသော မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ (ပါဠိတက္ကသိုလ်) ရွှေကျင်တိုက်သစ်၏ ဖြစ်စဉ်သမိုင်း အကျဉ်းကို တင်ပြလိုပါသည်။

(က) စာသင်တိုက်အစ ဣစ္ဆာသယ

ကျောင်းတိုက်တည်နေရာမှာ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသ ကြီး၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ရေတာရှည်ရပ်ကွက်၊ နန္ဒဝန် လမ်းရှိ ဣစ္ဆာသယကုန်းပေါ်တွင် တည်ရှိသည်။ ရန်ကုန်မြို့၌ သမိုင်းဝင်ကုန်း ၉-ကုန်းရှိရာ ၁-ခု အပါအဝင်ဖြစ်ကြောင်း ပြောစမှတ်ပြုကြသည်။ မူလ က တစ်ပါးနေကျောင်းကလေးသာ ရှိခဲ့သည်။ ဣစ္ဆာ သယဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တနေမိန္ဒ သီတင်းသုံးနေ တော်မူသည်။ တစ်စတစ်စ လူနေအိမ်များ ပြည့် ကျပ်လာသည်။ စာသင်တိုက်ဖြစ်လိုသည့်ဆန္ဒ ပြင်းပြ လှသော ဣစ္ဆာသယဆရာတော်ကြီးက ထိုလူနေ

မြတ်မင်္ဂလာ * ၆

စာချဆရာမဲ့ ကုသိုလ်ရှင်

စာသင်သားသံဃာတော်များကို စာချနေသော တိပိဋကဓရဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသိရိန္ဒာဘိဝံသ

အိမ်များကို ဓမ္မဝိနယနှင့်အညီ ဖယ်ရှား၍ ဇာတိ ရွာနီးချင်းလည်းဖြစ်၊ အတူနေခဲ့ဖူးသည့် ဒဠိမိတ္တ လည်းဖြစ်သော မန္တလေးမြို့ မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံတိုက် သစ် သံတော်ဆင့်ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍိတထံ လွှဲအပ်ခဲ့သည်။

ဣစ္ဆာသယကျောင်းမြေ မူလအလှူရှင်မှာ ရန်ကုန်မြို့၊ ကြည့်မြင်တိုင်၊ ကမ်းနားလမ်း၊ အမှတ်- ၂၈၈ နေ ဦးမောင်ဟန်+ဒေါ်စန်းခင် မိသားစုတို့ ဖြစ်သည်။ သံတော်ဆင့်ဆရာတော်ကြီးက မိမိ၏ တပည့်ရင်းဖြစ်သူ သကျသီဟဓမ္မာစရိယ၊ သာသန ဓဇသီရိပဝရဓမ္မာစရိယဘွဲ့ရ အရည်အချင်းပြည့်ဝ

ထူးသည့် အရှင်ဝါသဝါဘိဝံသအား ကုမ္ဘာသယကုန်း
 ချော်တွင် စာသင်တိုက်တည်ထောင်ရန် တာဝန်ပေး
 ထွဲ့အပ်လိုက်သည်။ အရှင်ဝါသဝါဘိဝံသဟူသည်မှာ
 နန္ဒလေးမြို့၌ “တောင်ပြင်နဂါး၊ အနောက်ပြင် ကျား၊
 ခရီးရိပ်အာ၊ ဝိသံဝါ” ဟု ဂုဏ်ပြုချီးကျူးခြင်းခံရ
 သော စာချအကျော်ဆရာတော်များတွင် တစ်ပါး
 အပါအဝင်ဖြစ်သည့် “ဝိ သံ ဝါ - ဝိသုဒ္ဓါရုံ သံတော်
 ဆင့်ကျောင်း အရှင်ဝါသဝါဘိဝံသ” ဖြစ်သည်။

အရှင်ဝါသဝါဘိဝံသက ၁၃၂၀-ပြည့်နှစ်၊ ဝါဆို
 လတွင် သံဃာအပါး ၃၀-မျှဖြင့် စာသင်တိုက်အဖြစ်
 စတင်တည်ထောင်ခဲ့သည်။ သံတော်ဆင့်ဆရာ
 တော်ကြီးက မန္တလေး ပထမမဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ ဆရာ
 တော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တဝိသုဒ္ဓါစာရ၏ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို
 ပူဇော်သောအားဖြင့် ကျောင်းတိုက်အမည်ကို မဟာ
 ဝိသုဒ္ဓါရုံရွှေကျင်တိုက်သစ်ဟု ပေးတော်မူသည်။ မူလ
 ကျောင်းဒကာများမှာ သံတော်ဆင့်ဆရာတော်ကြီး
 ၏ ဆွေမျိုးလည်းဖြစ်၊ တပည့်လည်းဖြစ်သော
 ဦးကျော်စိန်+ဒေါ်အုန်းစိန်တို့ ဖြစ်သည်။

တိပိဋကဓရ မဟာဂန္ထဝရ်ဆရာတော်
 အရှင်သုမင်္ဂလာလင်္ကာရနှင့်
 တိပိဋကဓရ ယောဆရာတော်
 အရှင်သိရိန္ဒာဘိဝံသ ၂-ပါးတို့သည်
 ဤကျောင်းတိုက်မှနေ၍ တိပိဋက
 ရွေးချယ်ရေးစာမေးပွဲကြီး၌
 သင်ရိုးပိဋကတ်သုံးပုံအလုံးစုံကို
 အာဂုံရော ရေးဖြေပါ အောင်မြင်ကြ၍
 တိပိဋကဓရ၊ တိပိဋကကောဝိဒဘွဲ့ကို
 ရရှိခဲ့ကြသည်။

ကျောင်းတိုက်တည်ထောင်၍ ၃-နှစ်မြောက်
 တွင် အရည်အချင်းပြည့် စာသင်တိုက်ဖြစ်လာသ
 ဖြင့် ထိုခေတ်က ပါဠိတက္ကသိုလ်ခေတ်ဖြစ်ရကား
 အစိုးရသာသနာရေးဌာနက ပါဠိတက္ကသိုလ်အဖြစ်

စာဝါလိုက်နေသော စာသင်သား သံဃာတော်များ

အသိအမှတ်ပြုလိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် မဟာဝိသုဒ္ဓါ
ရုံ(ပါဠိတက္ကသိုလ်) ရွှေကျင်တိုက်သစ်ဟု ဖြစ်လာရ
သည်။

(ခ) ဆရာစဉ်ဆက် မပျက်သာသနာ
အုပ်ချုပ်လာ

တစ်ပါးနေ ဣစ္ဆာသယကျောင်းမှ မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ
ရွှေကျင်တိုက်သစ် စာသင်တိုက်ဖြစ်လာရသည့်
၁၃၂၀-ပြည့်နှစ်၊ ဝါဆိုလမှစ၍ ၁၃၄၁-ခုနှစ်အထိ
၂၁-နှစ်ပတ်လုံး ဆရာတော် အရှင်ဝါသဝါဘိဝံသ
က စည်းကမ်းရှိရှိ စနစ်တကျ တင်းကျပ်စွာ အုပ်ချုပ်
တော်မူသည်။ ဆရာတော်မှာ ကျန်းမာရေး မပြည့်စုံ
သဖြင့် တရားအလုပ်ဖြင့် အနားယူလိုသည့်အတွက်
၁၃၃၉-ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလ၌ ဆရာတော်
ကိုယ်တိုင် ရှိသမျှပစ္စည်း အားလုံးစွန့်ကြ၍ ဆင်နွဲ့
သည့် ကထိန်အလှူပွဲကြီး၌ ဆရာတော်က တပည့်
ကြီး ၂-ပါးဖြစ်သော အရှင်ကောဏ္ဍညနှင့် ဒွိပိဋက
ဓရကောဝိဒ အရှင်သိရိန္ဒာဘိဝံသတို့အား ကျောင်း
တိုက်အုပ်ချုပ်ရေးတာဝန်ကို လွှဲပြောင်းအပ်နှင်း
ပေးလိုက်သည်။ ၁၃၄၁-ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလ
ပြည့်ကျော် ၅-ရက် (၁၀-၉-၇၉)နေ့၊ သက်တော်
၇၁၊ သိက္ခာ ၅၂-အရွယ်၌ အရှင်ဝါသဝါဘိဝံသ
ပျံလွန်တော်မူခဲ့သည်။

ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူပြီးနောက် ဆရာ
တော် အရှင်ကောဏ္ဍညက ပဓာနနာယကဆရာ
တော်၊ တိပိဋကဓရ ယောဆရာတော် အရှင်သိရိန္ဒာ
ဘိဝံသက ဒုတိယနာယကဆရာတော်အဖြစ် တာဝန်
ယူ၍ စည်းကမ်းတင်းကျပ်စွာထားလျက် ဆက်
လက်အုပ်ချုပ်တော်မူကြသည်။ ဆရာတော် အရှင်
ကောဏ္ဍညသည် ၁၃၄၁-ခုနှစ်မှ ၁၃၅၉-ခုနှစ်အထိ
၁၈-နှစ်ပတ်လုံး ကျောင်းတိုက်အုပ်ချုပ်ရေးတာဝန်
ကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်တော်မူရင်း ၁၃၅၉-
ခု၊ ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် ၈-ရက် (၂၆-၈-၁၉၉၇)

နေ့၊ သက်တော် ၆၁-နှစ်၊ သိက္ခာ ၄၁-အရွယ်၌
ပျံလွန်တော်မူခဲ့သည်။ အရှင်ကောဏ္ဍည ပျံလွန်
တော်မူပြီးနောက် ၁၃၅၉-ခုနှစ်မှစ၍ ယနေ့အထိ
တိပိဋကဓရ ယောဆရာတော်က ပဓာနအဖြစ်
တာဝန်ယူ၍ ယခင်အတိုင်းပင် စည်းကမ်းကို တင်း
ကျပ်စွာထားလျက် ဆက်လက်အုပ်ချုပ်နေသည်။

တိပိဋကဓရ ယောဆရာတော်က ၁၃၆၅-ခု၊
ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌ ကျောင်းတိုက်ကို ပိုမို၍ စေ့စပ်
သေချာစွာ အုပ်ချုပ်ထိန်းသိမ်းနိုင်ရန် ရည်သန်၍
(၁) အရှင်သိရိကဉ္စနာဘိဝံသ (အဂ္ဂမဟာအကျော်၊
ဝိနယပါဠိပါရဂူ၊ ဒွိပိဋကဓရ၊ ပိဋကတ္ထယပါရဂူ)အား
တိုက်အုပ်ဘုန်းကြီးအဖြစ်လည်းကောင်း၊ (၂) အရှင်
ဣန္ဒက (အဂ္ဂမဟာအကျော်၊ ဝိနယပါဠိပါရဂူ၊
ဒွိပိဋကဓရ)အား တိုက်ကြပ်ဘုန်းကြီးအဖြစ်လည်း
ကောင်း တာဝန်ပေးအပ်ထားလိုက်သည်။ ၁၃၆၈-
ခုနှစ်တွင် အရှင်ဣန္ဒကအား တိုက်အုပ်ဘုန်းကြီး
အဖြစ် တိုးမြှင့်တာဝန်ပေးသည်။ ၁၃၇၂-ခုနှစ်တွင်
အရှင်ဝဇီရပါဏီ လင်္ကာရာဘိဝံသ (အစိုးရ ဓမ္မာ
စရိယ၊ သကျသီဟ ဓမ္မာစရိယ၊ ဝိနယပါဠိပါရဂူ၊
ဝိနယဓရ၊ ဥဘတောဝိဘင်္ဂကောဝိဒ)အား တိုက်
ကြပ်ဘုန်းကြီးအဖြစ် တာဝန်ပေးခဲ့ပါသည်။

(ဂ) သင်ယူပို့ချ ပူဇော်ကြ

ကျောင်းတိုက်တွင် (၁) တိပိဋက သာသနာ
အာဇာနည်များ ပေါ်ထွန်းရေး၊ (၂) သကျသီဟ၊
စေတီယင်္ဂဏအောင် အဘိဝံသ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ ပေါ်
ပေါက်ရေး၊ (၃) ဓမ္မာစရိယနှင့် ပထမပြန်အောင်
မြင်ရေး၊ (၄) သာမဏေကျော်(အလင်္ကာရဘွဲ့ရ)
ပုဂ္ဂိုလ်ချွန်များ ပေါ်ထွန်းရေးကို စီမံကိန်းချလျက်
အားထုတ်နေပါသည်။ တိပိဋကနှင့် သကျသီဟ၊
စေတီယင်္ဂဏစာမေးပွဲများကို ဓမ္မာစရိယဘွဲ့ရပြီးမှ
သာ ဖြေဆိုခွင့်ပေးပြီး သာမဏေကျော်စာမေးပွဲကို
ပထမလတ်တန်း အောင်မြင်ပြီးမှသာ ဖြေဆိုခွင့်ပေး

သည်။ ဓမ္မစရိယဘွဲ့ရလာလျှင် စာချဘုန်းကြီး
 ထာဝန်ပေးအပ်၍ စာပေပို့ချပေးစေသည်။ စာသင်
 သားများ စည်းကမ်းတကျ စာကျက်၊ စာအံ၊ စာပြန်
 နိုင်ရန် စာချဘုန်းကြီးများက အလှည့်ကျ စောင့်ကြပ်
 ထောင့်ရသည်။ စာချမှတ်တမ်းကိုလည်း စာရင်းလုပ်
 ၍ ဥပုသ်နေ့တိုင်း ဆရာတော်ထံ တင်ပြရသည်။
 အကြောင်းမဲ့ စာဝါ၊ စာကျက်၊ စာအံ၊ စာပြန်ပျက်
 လျှင် ကျောင်းတိုက်မှ ချက်ချင်းနှင်ထုတ်သည်။ သူ
 နေရာ၊ ကိုယ့်နေရာ၌ စာကျက်၊ စာအံ၊ စာပြန်ခွင့်
 မပေးဘဲ စာအံကျောင်း၌သာ စုပေါင်း၍ ကျက်၊
 အံ၊ ပြန်၊ ကြည့်စေသည်။

နံနက် ၄-နာရီမှ ည ၁၁-နာရီအထိ တစ်နေ့
 လုံး အချိန်ဖြင့်ပိုင်းခြား၍ ကြိုးစားနိုင်အောင် စီမံ
 ပေးထားသည်။ စာတကယ်လိုချင်သူအတွက် အမြဲ
 လမ်းခင်းထားသည်။ စာဝါမပြည့်စုံ၍၊ စာလုပ်ချိန်
 မရ၍ အားငယ်စရာ လုံးဝမရှိစေရ။ ပြဌာန်းကျမ်း
 စာအုပ်များကိုလည်း ကျောင်းတိုက်မှပင် လှူဒါန်း
 ပေးသည်။ စာသင်သားများအရည်အချင်းကို စာချ
 ဘုန်းကြီးများက တာဝန်ခွဲယူ၍ စစ်ဆေးပေးကြ
 သည်။ တော်သူကို ချီးမြှောက်၍ ညံ့ဖျင်းသူကို ပြစ်
 ဒဏ်ပေးသည်။

သာမဏေကျော်တန်းစာဝါကို တပို့တွဲလပြည့်
 ကျော်၌ စတင်ပို့ချ၍ ပထမပြန် ဓမ္မစရိယတန်း
 စာဝါများကို ကဆုန်လပြည့်ကျော်၌ စတင်ပို့ချပါ
 သည်။ စာကြိုးစားချိန် ပိုမိုရရှိစေရန် သံဃာများကို
 နေ့ဆွမ်း ဆွမ်းခံမထွက်စေဘဲ ကျောင်းတိုက်မှ ပြည့်
 စုံလုံလောက်အောင် စီမံပေးသည်။ အရက်ဆွမ်း
 အတွက်လည်း အင်္ဂါ၊ သောကြာမပါ တစ်ပတ် ၅-
 ရက်သာ စိတန်းကြစေ၍ လိုအပ်သမျှ ကျောင်း
 တိုက်ကပင် စီမံပေးသည်။ နယ်သို့ စာဖြေကြသွား
 လျှင်လည်း ကျောင်းတိုက်ကပင် စရိတ်အားလုံး

တာဝန်ယူသည်။ စာမေးပွဲအောင်ပုဂ္ဂိုလ်များအား
 ဝါဆိုပွဲ၊ ကထိန်ပွဲနှင့် ကျောင်းတိုက်နှစ်ပတ်လည်ပွဲ
 ရှိရာ တစ်နှစ်လျှင် ၃-ကြိမ် ချီးကျူးပူဇော်ပွဲ ကျင်းပ
 ပေးသည်။

(ဃ) သာသနာတာဝန် ငါ့တာဝန်
 အားသွန်ကြိုးစားကြ

တိုက်တည်ဆရာတော် အရှင်ဝါသဝါဘိဝံသ
 သည် ရွှေတိဂုံစေတီတော် ဂေါပကအဖွဲ့၊ ဩဝါဒါ
 စရိယတာဝန်၊ နိကာယ်သာသနာထွန်းကားရေး
 အသင်း၊ ဩဝါဒါစရိယတာဝန် စသည်တို့ကို ကျေ
 ပွန်စွာ ထမ်းဆောင်လျက် ရဟန်းရှင်လူအားလုံး
 အတွက် အလွန်ကျေးဇူးများလှသည့် “သဗ္ဗမင်္ဂလ
 ဓမ္မဒေသနာ” ကျမ်းစာကြီးကို ရေးသားပြုစုသွားခဲ့
 ပါသည်။ စာချအကျော် လေးဘွဲ့ရဓမ္မစရိယ အရှင်
 သီလာစာရာဘိဝံသသည် စာသင်သားများအတွက်
 ကျေးဇူးများသည့် နည်းပြဓမ္မစရိယကျမ်းကြီးနှင့်
 လူများအတွက် အကျိုးများသည့် မိဘကျေးဇူး
 စသော ကျမ်းတို့ကို ရေးသားပြုစုခဲ့သည်။ ဆရာ
 တော် အရှင်ကောဏ္ဍညသည် ရွှေကျင်ဂိုဏ်းလုံးဝန်
 ဆောင် နာယက၊ နိုင်ငံတော် ဗဟိုသံဃာ့ဝန်ဆောင်၊
 တောင်တန်းသာသနာပြု ဩဝါဒါစရိယ၊ နိုင်ငံတော်
 သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့ တွဲဖက်အကျိုးတော်ဆောင်
 စသော တာဝန်တို့ကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်
 လျက် သာသနာအတွက် အကျိုးများမည့် ပဗ္ဗဇ္ဇာ
 ဘိသေကမင်္ဂလာစသော ကျမ်းများကို ရေးသားပြု
 စုခဲ့သည်။

တိပိဋကဓရ ယောဆရာတော်သည် နိုင်ငံတော်
 ဝိနည်းဗိုလ်၊ ရွှေကျင်ဂိုဏ်းလုံးဝန်ဆောင်နာယက၊
 နိုင်ငံတော်ဗဟိုသံဃာ့ဝန်ဆောင်၊ တိပိဋကဇ္ဈေးချယ်
 ရေးအဖွဲ့၊ ဩဝါဒါစရိယ စသော တာဝန်တို့ကို
 ထက်သန်ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်လျက်ရှိသည်။

www.burmeseclassic.com

စာသင်သားများအတွက် “ဓမ္မစရိယလမ်းပြကျမ်း” နှင့် ပါထိကဝဂ်ပါဠိတော် နိဿယသစ်ပထမတွဲ” တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ရဟန်းရှင်လူများအတွက် အကျိုးများမည့် တိပိဋကဓမ္မလက်ဆောင်ကျမ်းငယ် ပေါင်း ၈၀-ကျော်နှင့် တိပိဋကဓမ္မလက်ဆောင် ၅၀-ပါ ပေါင်းချုပ်ကျမ်းစာ၊ တရားလင်္ကာပဒေသာ ကျမ်းများကို ရေးသားပြုစုခဲ့သည်။ လူများအတွက် ဘဝအသုံးချတရားများကို ဟောကြားပေးလျက်ရှိ သည်။

တိုက်အုပ် အရှင်သီရိကဉ္စနာဘိဝံသသည် သမဏအာဇာနည်-ပိဋကတ္ထယပါရဂူအမည်ဖြင့် တရားမွေးနေ့ ချမ်းသာပြည့်၊ မွေးနေ့လက်ဆောင် ပေးရအောင် စသော ဓမ္မလက်ဆောင်စာအုပ် ၁၅- အုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ တိုက်အုပ်အရှင်ဣန္ဒကသည် ငြိမ်းချမ်းသာယာ ကျေးဇူးကမ္ဘာ၊ ကြည်နူးပျော်ရွှင် မွေးနေ့ရှင် ဓမ္မလက်ဆောင်စာအုပ်ငယ်များကို လည်းကောင်း ရေးသားပြုစုခဲ့ပါသည်။

(င) ထူးချွန်ပုဂ္ဂိုလ်များ များပြားပြည့်စုံ ဝိသုဒ္ဓါရုံ

တိပိဋကဓရ မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော် အရှင်သုမင်္ဂ လာလင်္ကာရနှင့် တိပိဋကဓရ ယောဆရာတော် အရှင် သီရိန္ဒာဘိဝံသ ၂-ပါးတို့သည် ဤကျောင်း တိုက်မှနေ၍ တိပိဋက ရွေးချယ်ရေးစာမေးပွဲကြီး၌ သင်ရိုးပိဋကတ်သုံးပုံအလုံးစုံကို အာဂုံရော ရေးဖြေ ပါ အောင်မြင်ကြ၍ တိပိဋကဓရ တိပိ. ကကော ဝိဒတ္တို့ကို ရရှိခဲ့ကြသည်။ ကျန်သော တိပိဋက အောင်မြင်မှုမှတ်တမ်းကို အကျဉ်းမျှဖော်ပြရလျှင် ပိဋကနှစ်ပုံခွဲအာဂုံရေးဖြေအောင် ၁-ပါး၊ ပိဋက နှစ်ပုံ အာဂုံရေးဖြေအောင် ၃-ပါး၊ ပိဋကနှစ်ပုံ အာဂုံဆောင် ၆-ပါး၊ ပိဋက တစ်ပုံ အာဂုံရေးဖြေ အောင် ၉-ပါး၊ ပိဋကတစ်ပုံ အာဂုံဆောင် ၁၄-

ပါး၊ ဝိနည်းရှေ့ပိုင်း အာဂုံရေးဖြေအောင် ၅-ပါး၊ ဝိနည်းရှေ့ပိုင်း နှစ်ကျမ်းအာဂုံဆောင် ၃၀-ပါးတို့ ဖြစ်သည်။

သကျသီဟ၊ စေတိယင်္ဂဏ အောင်မြင်မှုမှတ် တမ်းအကျဉ်းမှာ သကျသီဟ စာချဘွဲ့ရ ၆-ပါး၊ စာသင်တန်းအောင် ၇-ပါး၊ စေတိယင်္ဂဏစာချဘွဲ့ရ ၃-ပါး၊ စာသင်တန်းအောင် ၁၆-ပါး၊ မြင်းခြံသဒ္ဓမ္မ ပါလဝဋ်သကာဘွဲ့ရ ၁-ပါး၊ စာချဘွဲ့ရ ၂-ပါး၊ သီး ခြားစာသင်တန်းအောင် ၆-ပါး၊ မူလစာသင်တန်း အောင် ၆-ပါး၊ မုံရွာ ပိဋကာလင်္ကာရဓမ္မစရိယ စာသင်တန်းအောင် ၄-ပါးတို့ဖြစ်သည်။ အစိုးရဓမ္မာ စရိယကျမ်း၌ တစ်နိုင်ငံလုံး ပထမ အဂ္ဂမဟာအကျော် ဘွဲ့ရ ၅-ပါး၊ ဒုတိယ ၄-ပါး၊ တတိယ ၁-ပါးနှင့် ပါဠိပါရဂူဘွဲ့ရ ၇-ပါး၊ သီရိပဝရဓမ္မာစရိယ ၈-ပါး တို့ဖြစ်သည်။

သထုံပိဋကတ္ထယပါရဂူစာမေးပွဲ၌ ပိဋကတ္ထယ ပါရဂူဘွဲ့ရ ၁-ပါး၊ ပထမစာချဘွဲ့ရ ၄-ပါး၊ ဒုတိယ စာချဘွဲ့ရ ၂၂-ပါးတို့ ဖြစ်သည်။ ပထမပြန်စာမေးပွဲ ၌ ပထမကြီးတန်း ပထမကျော် ၂-ပါး၊ နိုင်ငံတော် အဆင့်၊ တိုင်းဒေသကြီးအဆင့် အတန်းအသီးသီး ပါ၊ ဒု၊ တ ဂုဏ်ထူးရ ၄၀-ပါးတို့ ပေါ်ထွက်ခဲ့သည်။ ၂၀၁၃-ပညာသင်နှစ်၌ပင် ပထမကြီးတန်း တစ်နိုင်ငံ လုံး ဒုတိယ အရှင်ပညာဝံသာလင်္ကာရနှင့် ပထမ လတ်တန်း တစ်နိုင်ငံလုံးပထမ ရှင်အရိယဓမ္မ၊ တစ် နိုင်ငံလုံးဒုတိယ ရှင်ပဏ္ဍိစွတို့ ပေါ်ထွက်ခဲ့သည်။ ၁၃၆၀-ပြည့်နှစ်မှစ၍ သာမဏေကျော်စာမေးပွဲ ဝင်ရောက်ဖြေဆိုခဲ့ရာ ၆-ဘွဲ့ရ၊ ၅-ဘွဲ့ရ စသည် အပါအဝင် သာမဏေကျော်ပေါင်း ၆၂-ပါး ပေါ် ထွက်ခဲ့သည်။ အစိုးရနိကာယ်စာမေးပွဲ၌လည်း တစ်နိုင်ငံလုံး ပါ၊ ဒု၊ တ ဂုဏ်ထူးရ ၁၅-ပါးနှင့် ဝိနယ ဝိဒ္ဓဘွဲ့ရ ၈၅-ပါး၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်ဝိဒ္ဓဘွဲ့ရ ၃၄-

ပါ။ အဘိဓမ္မဝိဒ္ဓ ၁-ဘွဲ့၊ ၃၅-ပါးတို့ ပေါ်ထွက်ခဲ့သည်။

၂၀၁၃-ပညာသင်နှစ်တွင် အရှင်ဝါသေဌာ လင်္ကာရသည် အဘိဓမ္မဝိဒ္ဓ(၁)၌ တစ်နိုင်ငံလုံး ပထမဂုဏ်ထူးရရှိခဲ့သည်။

(စ) ကျောင်းတွင်းစာမေးပွဲ ကျင်းပဖြဲ

ကျောင်းတိုက်တွင်း၌လည်း ဝါတွင်းဝါပ ဥပသ် နေ့တိုင်း ပရိယတ္တိအရည်အချင်းစစ်စာမေးပွဲများ ကျင်းပပေးသည်။ စာချဘုန်းကြီးများက ဘာသာရပ် အလိုက်၊ အတန်းအလိုက် ခွဲဝေ၍ စစ်ဆေးပေးကြသည်။ လဆန်း၊ လဆုတ် ၈-ရက်နေ့များ၌ သဘော ရေးဖြေ ဖြေဆိုကြရသည်။ အောင်မှတ်ကို စာချတန်း ၌ ၇၀၊ ပထမပြန်၊ သာမဏေကျော်တန်း၌ ၅၀- ရာခိုင်နှုန်းသတ်မှတ်သည်။ ၅-မှတ်အောက် ကျွန်း လျှင် ဒဏ် ၁-ရက်၊ ၅-မှတ်အထက် ၁၀-မှတ်အောက် ကျွန်းလျှင် ဒဏ် ၂-ရက်၊ ၁၀-မှတ်အထက် ကျွန်း လျှင် ဒဏ် ၃-ရက် ထမ်းဆောင်ကြရသည်။ အကြောင်းမဲ့ စာမဖြေလျှင် ကျောင်းတိုက်မှ ထွက် ခွာသွားရသည်။ လပြည့်၊ လကွယ်နေ့တိုင်း အာဂုံ ကျက်စာများကို လက်ဖြင့်ချ၍ ရေးဖြေရသည်။ အောင်မှတ်ကို ၉၀-ရာခိုင်နှုန်း သတ်မှတ်သည်။ အတန်းတင်စာမေးပွဲကြီး နီးသောအခါ အတန်း အသီးသီးအတွက် ဘာသာစုံအစမ်းစာမေးပွဲကြီး ကျင်းပပေးသည်။ အရည်အချင်းမီမှသာ နိုင်ငံတော် စာမေးပွဲကို ဖြေဆိုခွင့်ပေးသည်။

(ဆ) ဝါဆိုသံဃာ လက်ခံရာ

ခြောက်ဖြာဂုဏ်စွမ်းရည်

“ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဆန္ဒ၊ လုံ့လ၊ ကျန်းမာ၊ ငယ်ရွယ်ပါ၊ ခြောက်ဖြာညီရမည်။ ဝိသုဒ္ဓါရုံ၊ စွမ်းရည်စုံဖို့ လွှမ်းခြုံ မေတ္တာ၊ ဣစ္ဆာသယကုန်းတော်က၊ မုချလက်ခံသည်” ဟူသော မူဖြင့် နှစ်စဉ် ဝါဆိုသံဃာလက်ခံလေ့ရှိ

သည်။ မြန်မာနှစ်သစ်ကူးပြီးနောက် နှစ်ဆန်း ၂- ရက်နေ့မှစ၍ တစ်လအတွင်းပြီးအောင် ဆောင် ရွက်သည်။ အထူးလိုအပ်လျှင် အထူးပုဂ္ဂိုလ်များကို အရည်အချင်းကျေနပ်မှုရှိပါက ဝါဆိုလပြည့်နေ့ အထိ လက်ခံသည်။ ကျောင်းတိုက်၌ ယခုလက်ရှိ ဝါဆိုသံဃာတော် ၁၆၀-ကျော်ရှိသည်။

(ဇ) ဆက်ကပ်ပူဇော် ဘွဲ့တံဆိပ်တော်

ကျောင်းတိုက်တည်ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တ ဝါသဝါတိဝံသသည် မန္တလေး စာချအကျော်ဖြစ် သဖြင့် ပရိယတ္တိအရည်အချင်း လွန်စွာတော်၍ အကျင့်သိက္ခာနှင့်လည်း အလွန်ပြည့်ဝတော်မူပါ သည်။ သို့ရာတွင် နိုင်ငံတော်အစိုးရက ဘွဲ့တံဆိပ် ဆက်ကပ်ခြင်းကို ရပ်ဆိုင်းထားသော ခေတ်အခါ နှင့် ကြုံကြိုက်နေသဖြင့် မည်သည့်ဘွဲ့တံဆိပ်ကိုမျှ အလှူခံရခြင်းမရှိပါ။ ဆရာတော် အရှင်ကောဏ္ဍည သည် ၁၃၅၃ (၁၉၉၁)ခုနှစ်၌ အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစက ပဏ္ဍိတဘွဲ့၊ ၁၃၅၆ (၁၉၉၅)ခုနှစ်၌ အဂ္ဂမဟာ သဒ္ဓမ္မ ဇောတိကဓဇ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်များကို အလှူခံရရှိခဲ့ သည်။ တိပိဋကဓရ ယောဆရာတော်သည် ၁၃၅၁- ခုနှစ်၌ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတဘွဲ့၊ ၁၃၆၀-ပြည့်နှစ်၌ တိပိဋကဓရ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက ဘွဲ့တံဆိပ်တော်များ ကို အလှူခံရရှိသည်။

(ဈ) လေးဖြာပစ္စယ လှူကြ၊ စောင့်ရှောက်ကြ ဝေယျာဝစ္စ

ကျောင်းတိုက်တည်စ အချိန်မှစ၍ ၁၃၄၅- ခုနှစ်ခန့်အထိ အရုဏ်ဆွမ်းအတွက် တန်းဆွမ်း ထွက်၍ နေ့ဆွမ်းအတွက် တစ်ပါးချင်းစီ ဆွမ်းခံထိုင် အိမ်ကြွပြီး ရသမျှစုပေါင်း၍ ဘုဉ်းပေးကြသည်။ ၁၃၄၆-ခုနှစ်မှစ၍ ယနေ့တိုင် နေ့ဆွမ်းအတွက် အိမ်ထိုင်ဆွမ်းခံမထွက်စေဘဲ ကျောင်းကပင် ကလျ ရှင်ရုံက အလှူရှင်၊ မရှိက မတည်ဆွမ်းပဒေသာ

ပင်မှယူပြီး ဆွမ်းကွမ်းကိစ္စ စီမံဆောင်ရွက်သည်။
ဝါဆို၊ ကထိန်ရောက်တိုင်း တစ်ပါးလျှင် ၁-စုံကျ
သင်္ကန်း စသည်လှူဒါန်းသည်။ ဆရာတော်ကြီး ၃-
ပါး အထိမ်းအမှတ်ပွဲ၊ ကျောင်းတိုက်နှစ်ပတ်လည်ပွဲ
တို့၌လည်း သင်္ကန်းစသော ပစ္စည်းစုံကို မဲချ၍
လှူဒါန်းသည်။ ကျောင်းတိုက်၌ ဝေယျာဝစ္စအဖွဲ့၊
ဖွဲ့စည်းထားရှိပြီး ဝိနည်းတော်နှင့်အညီ စားဝတ်
နေရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ အဆောက်အဦကိစ္စများ
အရေးတို့ကို စီမံဆောင်ရွက်ကြသည်။ ကျောင်း
တိုက်ဝေယျာဝစ္စအဖွဲ့ ပထမဆုံးဥက္ကဋ္ဌ ဦးကျော်စိန်မှ
စ၍ ဦးကျော်သောင်း၊ ဦးသန်းမောင်၊ ယခုဥက္ကဋ္ဌ
ဦးမောင်တင်အထိ ဥက္ကဋ္ဌ အဆက်ဆက်တို့က
ဦးဆောင်လျက် ဝေယျာဝစ္စ အဖွဲ့ဝင်များနှင့် ပစ္စည်း
လေးပါးအလှူရှင်တို့က သံဃာတော်များအတွက်
အစစအရာရာ လိုအပ်ချက်မရှိရအောင် အဘက်
ဘက်က စောင့်ရှောက်ပေးလျက်ရှိသည်။

(ည) ကျောင်းတိုက်ခွဲများ တည်ထောင်ထား

၁၃၄၅-ခုနှစ်တွင် ကလေးမြို့၌ မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ
တိုက်သစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ၁၃၅၁-ခုနှစ်၌ ကလေး
မြို့မှာပင် တောင်ဖီလာတောရစာသင်တိုက်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ၁၃၆၃-ခုနှစ်၌ မြောက်ဒဂုံ ထေရဝါဒဓမ္မ
ရောင်ခြည်ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်ကိုလည်းကောင်း၊
၁၃၇၂-ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်၊ မင်္ဂလာဒုံ ပတ္တမြားမြို့
သစ်၊ ရွှေပင်ဓမ္မသုခတောရနှင့် ပရိယတ္တိစာသင်
တိုက်ကိုလည်းကောင်း လက်ခံပြီး တပည့်ကြီးများ
ကို အသီးသီး တာဝန်ပေးသည်။ ထိုတပည့်ကြီးများ
က ပရိယတ္တိစာတော်၍ ပဋိပတ္တိစည်းကမ်းနှင့်
ကိုယ်ကျင့်တရားကောင်းမွန်သော စာသင်တိုက်
ရိပ်သာများအဖြစ် အမြဲမပြတ် စောင့်ရှောက်ပေး
လျက်ရှိသည်။

မြတ်မင်္ဂလာ * ၁၂

(င) စည်းကမ်းပြည့်ဝ လှပမွှေးထုံ ဝိသုဒ္ဓါရုံ

ဤကျောင်းတိုက်၌ နေထိုင်ခွင့်ရသူသည် နာယက
ဆရာတော်နှင့် အုပ်ချုပ်ရေးတာဝန်ခံဘုန်းကြီးများ
၏ ညွှန်ကြားဆုံးမမှုကို ဆင်ခြေမပေးဘဲ အမြဲလေး
စားလိုက်နာရမည်။ မြို့ရွာတွင်းသို့ဝင်လျှင် နာယက
ဆရာတော်ထံ သွား/ပြန်အသိပေး ပန်ကြားရမည်။
မည်သည့်အချိန်မဆို ကျောင်းတိုက်အပြင်ထွက်
လျှင် သင်္ကန်းရုံသွားရမည် စသော ကျောင်းတိုက်
စည်းကမ်း ၁၅-ချက်ကို လိုက်နာရမည်။ အထူးအား
ဖြင့် စာပြန်စာဖြေ ဖျက်ကွက်ခြင်း၊ တံတိုင်းကျော်
၍ ထွက်/ဝင်ခြင်း၊ မလျှောက်မထား ကျောင်းတိုက်
အပြင်သွားခြင်း၊ သင်္ကန်းမရဘဲ ကျောင်းတိုက်အပြင်
ထွက်ခြင်း၊ အကြောင်းမဲ့ ခွင့်မပန်ဘဲ စာဝါဖျက်ကွက်
ခြင်း၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားမှု၊ ခိုးမှုစသော ပြစ်မှုကျူးလွန်
ခြင်း၊ အုပ်ချုပ်ရေးတာဝန်ခံပုဂ္ဂိုလ်များကို ကိုယ်၊
နှုတ်ဖြင့် မထိမဲ့မြင် မလေးမခန့်ပြုခြင်း စသည်တို့
ပြုပါက ကျောင်းတိုက်မှ ချက်ချင်းထွက်ခွာသွားရ
မည်ဟူသော စည်းကမ်းအလှူများဖြင့် တန်ဆာဆင်
ထားသည်။

ထိုကဲ့သို့ စည်းကမ်းပြည့်ဝ၊ လှပမွှေးထုံ မဟာ
ဝိသုဒ္ဓါရုံ(ပါဠိတက္ကသိုလ်) ရွှေကျင်တိုက်သစ်ကြီး
သည် သာသနာတည်သမျှ အရှည်ခံ၍ သန့်ရှင်း
တည်တံ့ပြန့်ပွားပါစေ။ ယခုထက်တိုး၍ သာသနာ
အကျိုး၊ လောကအကျိုးကို သယ်ပိုးနိုင်ပါစေဟု
မေတ္တာရည်စု ပတ္တနာပြုလိုက်ရပါသည်။

ဘုန်းမြတ်သာကီ-အာဇာနည်

(တိပိဋက ယောဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ရေးသားသော
မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံဖြစ်စဉ်သမိုင်းစာအုပ်ကို အမှီပြု၍ ရေးသားပါ
သည်။)

တူးခြားသိပ္ပယ် အသွယ်သွယ်

မြင်ကွန်းမြို့ဟောင်း ကွမ်းထမ်းညီနောင်ဘုရား

မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ မကွေးမြို့နယ်အတွင်းတွင် မြင်ကွန်းမြို့ဟောင်းဒေသ ရှိသည်။ ပုဂံနှင့်ခေတ်ပြိုင်ယဉ်ကျေးမှု ထွန်းကားခဲ့ကြောင်း ယနေ့တွေ့ရသော ပုဂံခေတ်လက်ရာစေတီပုထိုးကျောင်းကန်ဘုရားများက သက်သေခံလျက်ရှိသည်။

မြင်ကွန်းမြို့ဟောင်းသည် ပုဂံခေတ်ကတည်းက ပုဂံအင်ပါယာအတွင်း ပါဝင်တည်ရှိခဲ့ကြောင်း ယနေ့ မြင်ကွန်းအရပ်က ဖော်ညွှန်းလျက်ရှိသည်။ ပုဂံခေတ်လက်ရာ ဘုရားစေတီများ၊ ကျောက်စာများအရ ခိုင်လုံစွာ သိရှိရသည်။ လက်ရှိမြင်ကွန်းမြို့ဟောင်းတွင် ဘုရားစေတီဂူကျောင်းပျက် စုစုပေါင်း ၆၀-ခန့်ကျန်ရှိသည်။ ပုဂံခေတ်ရေးထိုးကျောက်စာများကိုလည်း ခုနှစ်၊ သက္ကရာဇ်နှင့်တကွ တွေ့ရသည်။ ကျောက်စာများကို ရှေးဟောင်းသုတေသနဦးစီးဌာနက ကျောက်စာရုံ ၅-ခုဖြင့် ထိန်းသိမ်းထားလျက်ရှိသည်။ ကျောက်စာမတွေ့ရသော ကျန်ရှိသောစေတီနှင့် ဂူကျောင်းပျက်များသည်လည်း ပုဂံခေတ်အုတ်ချပ်များဖြင့် တည်ဆောက်ထား၍ ရှေးလက်ရာမှန်း သိသာလှသည်။

ကွမ်းထမ်းညီနောင်ဘုရား

မြင်ကွန်းမြို့ဟောင်း၏ အရှေ့တောင်ဘက် ၂-မိုင်ခန့်အကွာတွင် 'ကွမ်းထမ်းညီနောင်ဘုရား' နှစ်ဆူကို ထီးထီးမားမား တွေ့မြင်ရသည်။ ပုဂံခေတ်တွင် 'လူအများ စီးပွားရေးချောင်လည်ကြပြီး အသုံးအဖြုန်းအခွင့်အလမ်းလည်းနည်းပါးကြသည်။ ရောင့်ရဲကြခြင်းကြောင့် အသုံးအစွဲလည်း နည်းကြသည်။ ထို့ကြောင့် ပိုလျှံသော စီးပွားဥစ္စာကို ဘုရားတည်၊ ကျောင်းဆောက်၍ ကုသိုလ်ပြုကြသည်။

ကလေးမြို့ မြစည်တော်ဆရာတော်ကြီး၏

၈၉ - နှစ်ပြည့် ဝိဇာတမင်္ဂလာ

မြစည်တော်ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တဆေကိန္ဒ ၏ ၈၉-နှစ်ပြည့် ဝိဇာတမင်္ဂလာပွဲကို ကလေး မြို့ မြစည်တော်ရိပ်သာ၌ ၁၃၇၄-ခုနှစ်၊ သီတင်း ကျွတ်လဆုတ် ၆-ရက်နေ့နံနက်တွင် စည်ကား သိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပခဲ့သည်။

ထိုဝိဇာတမင်္ဂလာပွဲ၌ ကျေးလက်နှင့် မြို့ ပေါ်ရှိ သံဃာတော်တို့အား ဆွမ်းဆန်စိမ်း လောင်းလှူသည်။ ထို့အပြင် ပင့်သံဃာ ၁၃၀- ပါးတို့အား ဝတ္ထုငွေကျပ်တစ်သောင်းနှင့် သင်္ကန်း၊ ဆေး၊ ဆပ်ပြာ၊ သွားတိုက်ဆေး စသည် တို့ကိုလည်း လှူဒါန်းပါသည်။

ထို့နောက် သံဃာတော်များနှင့် သီလရှင် များကို ဖိုးလမင်းမိသားစုက ဆွမ်းဆက်ကပ် လှူဒါန်းသည်။ ကြွလာသမျှသော ဧည့်ပရိသတ် အပေါင်းတို့ကို မစောယုခင်နှင့်အဖွဲ့က တမူး မျှစ်ချည်၊ ငါးခြောက်ထိုး၊ ကုလားပဲဟင်းချို၊ ငရုတ်သီးကြော်တို့ဖြင့် ဧည့်ခံကျွေးမွေးပါသည်။

ထိုဝိဇာတမင်္ဂလာပွဲ၌ သံဃာတော်များနှင့် ဧည့်ပရိသတ်တို့အား မြစည်တော်ဆရာတော် ကြီး ဩဝါဒပေးသောမိန့်ခွန်းမှာ -

“နေထွက်နေဝင် အနန္တငါးပါးကို မမေ့နဲ့။ မေတ္တာပွားများရမယ်။ ရုပ်နာမ်ရဲ့ အဖြစ်အပျက်

ယခုတွေ့ရသော ကွမ်းထမ်းညီနောင်ဘုရား နှစ်ဆူမှာ အမြင့် ၃၅-ပေကျော်ရှိသည်။ မုခ် လိုက်ကို အုတ်ချင်းဆက်၍ ပေါင်းကူးထား သည်။ အုတ်ချင်းဆက်ရာတွင် အင်္ဂတေသရွတ် ကို မသုံးဘဲ စေ့စပ်ရုံမျှ မြေနီသရွတ်ကို သုံး ထားသည်။ အစေးကပ်ခြင်းကို အားမကိုးဘဲ အထူးပုံဖော်ပြုလုပ်ထားသည့် အုတ်ချွန်းများ ကို အချင်းချင်းထောက်ခံစေလျက် သပ်နှက် ထားသည်။ နှစ်ဖက်တင်းထားသကဲ့သို့ စေ့စပ် ညီညွတ်အောင် ပြုလုပ်ထားသည်။ အချိုး အစားလည်း ပြေပြစ်၍ ခိုင်ခံ့သည်။ အလယ် ပိုင်းအိန္ဒိယပုံစံ (မဟာဗောဓိစေတီ)မျိုးဖြစ် သည်။

ယခုအခါ မြင်ကွန်းသည် ရွာသိမ်ရွာငယ် ဘဝသို့ ရောက်ရှိသွားသော်လည်း ပုဂံနှင့်ခေတ် ပြိုင်ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များကတော့ ဝင့် ကြွားတောက်ပနေဆဲ ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာလှည့် ခရီးသည်များ တွေ့ရှိပါက ပုဂံခေတ်ယဉ်ကျေး မှုကို စိတ်ဝင်စားကြသလို မြင်ကွန်းမှာရှိသည့် ရှေးဟောင်းအမွေအနှစ်များကိုလည်း မချစ်စိတ် ဝင်စားကြမည်ဖြစ်သည်။ မြင်ကွန်းလမ်းခွဲ ကားလမ်းကို သေချာစွာ ပြုပြင်လိုက်ပါက ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်များ ဗိဿနိုးကိုသွားရင်း ခရီးတစ်ထောက် ဝင်ရောက်ကြည့်ရှုနိုင်ကြ မည် ဖြစ်ပါသည်။

မကွေးတိုင်း

ကို အမြဲသတိပြုဆင်ခြင်ရမယ်။ ကုဿာစိတ်၊
မစ္ဆရိယစိတ် ကင်းရမယ်။ ရုပ်နဲ့စိတ်ကို ကောင်း
အောင် နေ့စဉ်ပြုပြင်ကြရမယ်။ ဒါမှ လူယဉ်ကျေး
တွေဖြစ်ပြီး နိဗ္ဗာန်နဲ့လည်း နီးနိုင်မယ်” ဟူ၍
ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ရွှေဘိုခရိုင်၊ ကန်ဘလူ
မြို့နယ်၊ တောက္ကရုပ်ကျေးရွာဇာတိဖြစ်သည်။
ခမည်းတော် ဦးချစ်ဖူး+မယ်တော် ဒေါ်လှလွန်း
တို့က ၁၂၈၅-ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်
ကျော် ၆-ရက်၊ အင်္ဂါနေ့တွင် ဖွားမြင်တော်မူ
သည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ရှင်ငယ်၊ ရဟန်းငယ်
ဘဝဖြင့် အခြေခံနှင့် အထက်တန်းပရိယတ္တိ
စာပေတို့ကို သင်ယူတတ်မြောက်ခဲ့သည်။ ထို့
နောက် ပြင်ဦးလွင်မြို့ အနီးစခန်း၌ ဆေကိန္ဒာ
ရာမတိုက်၊ ကလေးမြို့၌ မဟာစည်ရိပ်သာ၊
မြစည်တော်ရိပ်သာ၊ တောက္ကရုပ်ရွာ၌ မဟာ
စည်ရိပ်သာ၊ တန့်ဆည်မြို့နယ်၊ ဒေါင့်ကြီးရွာ၌
မဟာစည်ရိပ်သာတို့ကို တည်ထောင်တော်မူခဲ့
သည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ယခုအခါ မြစည်
တော်ရိပ်သာ၌ တစ်နှစ်ပတ်လုံး တရားစခန်း
ဖွင့်၍ ရဟန်းရှင်လူယောဂီတို့အား တရားအား
ထုတ်စေလျက်ရှိသည်။ ယောဂီများ၏ စား
သောက်ရေး၊ နေထိုင်ရေးတို့ကိုလည်း ရိပ်သာ
တပင် တာဝန်ယူသည်။

မြစည်တော်ဆရာတော်ကြီး
ဘဒ္ဒန္တဆေကိန္ဒ (အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ)

ဆရာတော်ကြီး၏ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ
ဂုဏ် အထူးပေါ်လွင်မှုတို့ကြောင့် နိုင်ငံတော်
အစိုးရက ဆရာတော်ကြီးအား ၁၉၉၈-ခုနှစ်
တွင် အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယဘွဲ့တံဆိပ်တော်
ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

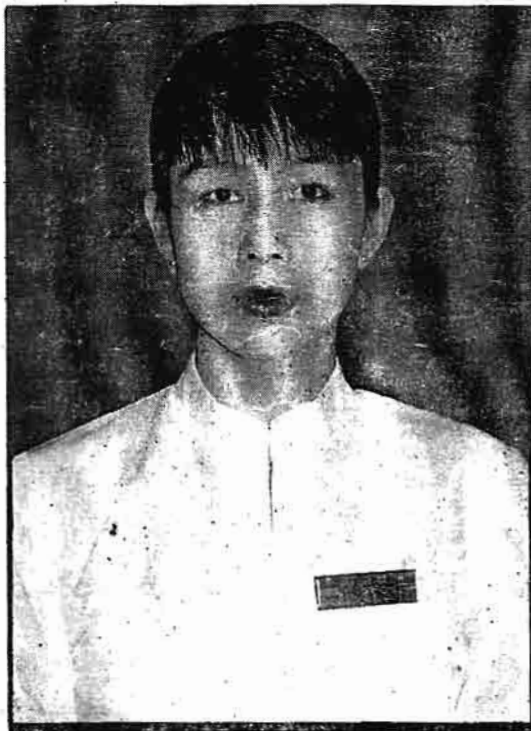
သန်းရွှေဦး (ကလေး)

၁၅ * မြတ်မင်္ဂလာ

တစ်နိုင်ငံလုံး ဝိသုဒ္ဓိမဂ်သုံးဆင့် ပထမဆုရ မမိသီတာမွန်

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်သုံးဆင့် ပထမဆုရ ‘မမိသီတာမွန်’ သည် ဘာသာတရား၌ ရိုသေကိုးခိုင်းသော မိန်းကလေးဖြစ်သည်။ အဖ ဦးကျော်သန်းနှင့် အမိ ဒေါ်ခင်မေတင့်တို့ကို လုပ်ကျွေးပြုစုနေသော ပြင်ဦးလွင်ခရိုင် အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာနမှ ဝန်ထမ်းတစ်ဦးလည်းဖြစ်သည်။

သူမသည် ဘာသာရေးဆိုင်ရာ သင်တန်းများတက်ခြင်း၊ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာမေးပွဲ

ထူးချွန်သူ မမိသီတာမွန်

များ ဖြေဆိုခြင်းတို့ဖြင့် အချိန်ကို အကျိုးရှိစွာ အသုံးပြုနေသော မိန်းကလေးဖြစ်သည်။

မမိသီတာမွန် အောင်မြင်ခဲ့သည့် စာမေးပွဲမှာ ၂၀၁၂-ခုနှစ်၊ ပြင်ဦးလွင်မြို့နယ်တွင် ဖြေဆိုသော ဝိသုဒ္ဓိမဂ်သုံးဆင့်ဖြစ်သည်။ တစ်နိုင်ငံလုံးတွင် ပထမအဆင့်ဖြင့် ထူးချွန်စွာ အောင်မြင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မမိသီတာမွန် အောင်မြင်ခဲ့သော ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာမေးပွဲများမှာ (၁) ၂၀၁၁-ခုနှစ်၊ ပြင်ဦးလွင်မြို့နယ် ‘နိဒါနသုတ်’စာမေးပွဲ၌ ပထမဆု၊ (၂) ၂၀၁၁-ခုနှစ်၊ ပြင်ဦးလွင်မြို့နယ်၊ အဘိဓမ္မာဂုဏ်ထူးဆောင် ၃-ဆင့်စာမေးပွဲ၌ ပထမဆု၊ (၃) ၂၀၁၁-ခုနှစ်၊ မန္တလေးမြို့၊ အဘိဓမ္မာရိုးရိုး ၃-ဆင့်စာမေးပွဲ၌ ဒုတိယဆင့်၊ (၄) ၂၀၁၂-ခုနှစ်၊ ပြင်ဦးလွင်မြို့နယ်၊ ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်စာမေးပွဲ၌ တတိယဆု၊ (၅) ၂၀၁၂-ခုနှစ်၊ ပြင်ဦးလွင်မြို့နယ်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်သုံးဆင့်စာမေးပွဲ၌ တစ်နိုင်ငံလုံး ပထမဆု၊ (၆) Level One English ဘာသာဖြင့် ပို့ချသည့် International Institute of Abhidhamma စာမေးပွဲ၌ (၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင်) ဂုဏ်ထူးဖြင့် အောင်မြင်ခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

အောင်ရန်နိုင် (B.Sc)

စစ်ကိုင်းတောင် ခေမေသကချောင် ဆရာကြီးဒေါ်ကေသာရီ၏ ဓမ္မဒါန

ဆရာကြီး ဒေါ်ကေသာရီသည် စစ်ကိုင်းတောင် ခွဲ ခေမေသကချောင်၌ ၂၀၀၃-ခုနှစ်မှစ၍ ၂၀၁၃-ခုနှစ်အထိ ကိုယ်တိုင်ဦးစီး၍ ဝိပဿနာတရားစခန်း ကျင်းပခဲ့သည်မှာ ၁၀-နှစ်ရှိပြီဖြစ်သည်။ မိုးကုတ်ဆရာတော်ကြီး၏ ဥပနိဿယနည်းကို ခံယူ၍ ကိုယ်တိုင်တရားပြသသည်။ တစ်နှစ် ၁-ကြိမ် ဖွင့်လှစ်သည်။ ယောဂီများ၏ ဆွမ်းကိစ္စ အဝဝကို ဆရာကြီးနှင့် အလှူရှင် ဒကာ၊ ဒကာမ တို့က တာဝန်ယူ ကျွေးမွေးပြုစုကြသည်။

ထို့အပြင် ဆရာကြီးသည် ကိုယ်တိုင်ဦးဆောင်၍ စစ်ကိုင်းတောင်ခွဲမှ သီလရှင်အပါးတစ်ရာကို ပင့်ပြီး ရန်ကုန်မြို့၊ သမိုင်း ၁-ရပ်ကွက်၊ ရတနာမဉ္ဇူ ဓမ္မရိပ်သာ၌ ၇-ရက်တရားစခန်း ဝင်ခဲ့သည်မှာလည်း နှစ်ကြိမ်ရှိပြီဖြစ်သည်။ ထိုနှစ်ကြိမ်မှာ ၂၀၁၂-ခုနှစ်တွင်တစ်ကြိမ်၊ ၂၀၁၃-ခုနှစ်တွင် တစ်ကြိမ်ဖြစ်သည်။

ရတနာမဉ္ဇူ ဓမ္မရိပ်သာ၌ တရားပြသသော နည်းမှာ လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တပည့် အနာဂါမ်ဆရာသက်ကြီး၏ ဝိပဿနာရှုနည်း ဖြစ်သည်။ တရားပြသသောဆရာတော်မှာ ရတနာမဉ္ဇူ ဓမ္မရိပ်သာ၏ ပဓာနနာယက၊ တဗ္ဗဌာနာစရိယ ဦးဇေယျာနန္ဒဖြစ်သည်။

ရတနာမဉ္ဇူ ဓမ္မရိပ်သာတွင် တရားစခန်းဝင် ရောက်အားထုတ်ကြသော ဆရာကြီးနှင့် သီလရှင် အပါးတစ်ရာတို့၏ သွားလာစားသောက်စရိတ် အားလုံးကို ဆရာတော် ဦးဇေယျာနန္ဒက လှူဒါန်းပါသည်။ ဆရာတော်သည် စစ်ကိုင်းတောင်ခွဲ မောက္ခသီဝံချောင်၌ တစ်နှစ်တစ်ကြိမ် သွားရောက်

တရားရှုမှတ်နေသော ဆရာကြီး ဒေါ်ကေသာရီ (၉၁-နှစ်)

၍ လယ်တီမူနည်းဖြင့် ၁၀-ရက်တရားစခန်း ဖွင့်လေ့ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် စစ်ကိုင်းတောင်မှ သီလရှင်များ ဆရာတော်ကို သိရှိနေကြသည်။

ဆရာကြီး ဒေါ်ကေသာရီသည် မိတ္ထီလာမြို့နယ်၊ ဇရပ်ကုန်းကျေးရွာဇာတိဖြစ်သည်။ အဖ ဦးမင်းဝံ၊ အမိ ဒေါ်အေးမှုတို့က ၁၂၈၄-ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း ၆-ရက်၊ တနင်္လာနေ့တွင် ဖွားမြင်သည်။ မွေးချင်းမောင်နှမငါးဦးအနက် ဒုတိယမြောက်သမီးဖြစ်သည်။ ငယ်မည်မှာ မဖွားညွန့် ဖြစ်သည်။

ဆရာကြီးသည် ငယ်စဉ်ဘဝ ၁၆-နှစ်သမီး အရွယ်တပင် ပျဉ်းမနားမြို့၊ ဦးဗုဒ္ဓေါတောမှ

ပုသိမ်ကြီးမြို့နယ် မဗ္ဗရတနာရိပ်သာ

မဗ္ဗရတနာရိပ်သာသည် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပုသိမ်ကြီးမြို့နယ်၊ နှမ်းကြကျေးရွာအုပ်စုတွင်း၌ တည်ရှိသည်။ ရှမ်းရိုးမတောင်ခြေတွင် တည်ရှိပြီး မန္တလေးတောင်၏ အရှေ့တည့်တည့်ရန်ကင်းတောင်၏ အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ်၌ တည်ရှိ၍ အလွန်သာယာလှပါသည်။

မဗ္ဗရတနာရိပ်သာသည် မိုးကုတ်ဝိပဿနာနည်းဖြင့် တရားပြသသည်။ တရားပြဆရာတော်မှာ ဦးဝိသုတဖြစ်သည်။ ဆရာတော်ပဋ္ဌင်းခံသည့် ခုနှစ်မှာ ၁၃၆၅-ခုနှစ်ဖြစ်သည်။ ဆရာတော်သည် ပြည်ကြီးတံခွန်မြို့နယ်၊ တံခွန်တိုင်ရပ်ကွက်ရှိ မိုးထိအောင်စည်ရိပ်သာတွင် တစ်ဝါတွင်း တရားအားထုတ်ခဲ့သည်။

ထို့နောက် ရေတံခွန်တောင်ခြေ သစ္စဝေဒဂူဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဓမ္မစာရ (သဒ္ဓမ္မဇော

တိကဓဇ)ထံတွင် တပည့်အဖြစ်ခံယူပြီး ၇-နှစ်ခန့် နေထိုင်တရားအားထုတ်၍ ဆရာတော်၏ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများတွင် စွမ်းစွမ်းဘဝကူညီခဲ့သည်။

မဗ္ဗရတနာရိပ်သာကို ၂၈-၁၀-၂၀၁၂-ရက်နေ့တွင် ဝင်တည်ဆောက်ခဲ့သည်။ ၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ သင်္ကြန်ရက်ကာလတွင် တံခွန်တိုင်ရပ်ကွက်မှ ဦးနိုင်နိုင်ဦး+ဒေါ်အေးကြူသိန်း (အ-ထ-က ၂၂ ခွဲ၊ မန္တလေး)တို့က ဦးဆောင်လှူဒါန်း၍ ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။ ဒုလ္လဘရဟန်းနှင့် အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးယောဂီပေါင်း ၂၀၀-ခန့်ကို တရားပြသကာ သာသနာပြုလုပ်ငန်းကြီးကို စတင်ခဲ့သည်။ ဆရာတော်၏ ဩဝါဒမှာ 'ဘာဝနာတစ်ပါး လက်ကိုင်ထားရန်' ဖြစ်သည်။

ဘကြီးတော် ဦးကုန္ဒဝဆရာတော်ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ သီလရှင်ဝတ်ခဲ့သည်။ သီလရှင်ဝတ်ပြီး စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး မောက္ခသီဝံချောင်၌ နေခဲ့သည်။ ၁၈-နှစ်သမီးအရွယ်မှစ၍ ခေမေသကချောင်၌ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့ရာ ယနေ့တိုင်ဖြစ်သည်။ ခေမေသကချောင်သည် သက်တမ်းအားဖြင့် ၁၀၈-နှစ်ရှိပြီး ကျောင်းဇရပ်ပေါင်း ၅၄-ကျောင်းရှိသည်။ သီလရှင်အပါး ၁၅၀-ကျော်ရှိသည်။

ဆရာကြီးဒေါ်ကေသာရီ တရားအားထုတ်ခဲ့သော ရိပ်သာများမှာ ပျဉ်းမနားမြို့ ဒေါ်မြဝတီရိပ်သာ၊ စစ်ကိုင်းမြို့ ရွှေစေတီမဟာစည်ရိပ်သာ၊ ဓမ္မစွမ်းပုညရိပ်သာ၊ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး မဟာစည်

ရိပ်သာ၊ မန္တလေးမြို့ မိုးကုတ်ရိပ်သာ၊ မတ္တရာမြို့နယ်၊ လက်ပံလှ ဂဏ္ဌတောင်ဆရာတော် ဦးဝိလာသဂူ(မိုးကုတ်ရိပ်သာ)တို့ဖြစ်သည်။

ဆရာကြီး ဒေါ်ကေသာရီ(၉၁-နှစ်)သည် ယခုအခါ ခေမေသကချောင်၌ ကျောင်းတိုက်ပဓာနနာယကဆရာကြီး ဒေါ်ရူပဝတီ (၉၉-နှစ်)၊ ဆရာကြီး ဒေါ်သောမထေရီ (၉၅-နှစ်)၊ ဆရာကြီး ဒေါ်ကုမာရီ (၉၇-နှစ်)၊ ဆရာကြီး ဒေါ်သုခု(၉၆-နှစ်)တို့နှင့်အတူ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်လျက်ရှိပါသည်။

အောင်သိဒ္ဓိ

လစဉ် လဆန်း ၈-ရက်နေ့တိုင်း တစ်လ တစ်ကြိမ် ၇-ရက်တရားစခန်း ဖွင့်လှစ်သည်။ ဝါဆိုလဆန်း ၈-ရက်နေ့တွင် ယောဂီ ၇၀-ခန့်၊ ဝါခေါင်လဆန်း ၈-ရက်နေ့တွင် ယောဂီ ၈၀-ခန့်၊ တော်သလင်းလဆန်း ၈-ရက်နေ့တွင် ယောဂီ ၁၀၀-ခန့် ဝင်ရောက်အားထုတ်ကြသည်။

ဓမ္မရတနာရိပ်သာသို့ ပုသိမ်ကြီးမြို့နယ်၊ ရုန်းသာ၊ ရေထွက်နှင့် စစ်ကိုင်းမြို့နယ် ဆင်မြေ

တော်မူ၊ မန္တလေး)တို့က ရိပ်သာမြေ ၁. ၂၅-ဧက၊ ပေ ၂၀-ပတ်လည်၊ ၆-ပေအမြင့် ရေကန်ကြီး ၁-ကန်၊ ဓမ္မဒိန္နာဓမ္မာရုံ ၁-ခု၊ ရေကန်အသေး ၁၀-ကန်၊ ကုဋိ ၄-လုံး၊ ဆိုလာပြားနှင့် ရိပ်သာစိမ်းလန်းစိုပြည်စေရန် သစ်ပင်ပန်းပင်အစုံ ငွေကျပ်သိန်းနှစ်ဆယ်ဖိုး လှူဒါန်းထားသည်ကို တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။

ကိုနိုင်နိုင်ဦး+မအေးကြူသိန်း (အ-ထ-က ၂၂-ခွဲ၊ မန္တလေး)တို့ကလည်း ရိပ်သာမြေ ၂-

ဓမ္မရတနာရိပ်သာ စတုတ္ထအကြိမ်မြောက် တရားစခန်းမှ ဆရာတော်များနှင့် ယောဂီများ အမှတ်တရ

ရွာ၊ ဒေါင်းမရွာ၊ သပြေရွာနှင့် စဉ့်ကိုင်၊ ကူမဲ၊ မန္တလေး၊ ကသည်းကုန်း၊ ကျောက်မီး၊ မြင်းမူမြို့နယ် ထိန်ကန်ရွာ၊ ဟုမ္မလင်းမြို့နယ် နောင်ပိုအောင်ရွာမှ ယောဂီများ လာရောက်တရားအားထုတ်ကြပါသည်။

ဤကဲ့သို့ ယောဂီများ အေးချမ်းစွာဖြင့် တရားအားထုတ်နိုင်စေရန် ဆရာတော် GTI ကျောင်းသားဘဝက ဆရာတော်၏ ဆရာ၊ ဆရာမများဖြစ်ခဲ့ကြသည့် (ဦးကျော်မင်း)+ ဒေါ်ညွန့်ညွန့်၊ ဒေါ်မြင့်မြင့်သန်း (အောင်

ဧကခွဲ၊ ယာယီထန်းရွက်မိုး ယောဂီဆောင်တစ်ဆောင်၊ ဆိုလာပြား ၅-ပြား၊ အဝီစိတွင်း ၁-တွင်း၊ ဆွမ်းစားစားပွဲခုံ အလုံး ၂၀၊ ယောဂီများစားသုံးရန် ပန်းကန်အစုံ ၁၀၀၊ ပန်းကန်ထည့်ရန် ဗီရိုကြီးနှင့် တရားဟောပလ္လင်ကြီးကို အစ်မဖြစ်သူ ဒေါ်မြင့်မြင့်သန်းနှင့် တွဲဖက်၍ လှူဒါန်းထားကြပါသည်။

သံဃာဆောင်နှင့် ဆွမ်းစားကျောင်းဒါယကာမှာ ဦးသန်းထွန်းဦးနှင့် ဒေါ်ပန်ပန်လှမြင့် (မန္တလေး)တို့ဖြစ်သည်။ မီးစက်အလှူငွေမှာ

ဦးလှကြည်+ဒေါ်ညို၊ စစ်ကိုင်းမြို့၊ ဆင်မြေမှ
ဖြစ်သည်။ သိမ်အလှူရှင်မှာ ဗိုလ်ကြီးအောင်
ဇော်ဦး+မသန္တာ မဟာမြိုင်(မန္တလေး)တို့ဖြစ်
သည်။

ကိုကျော်ဆန်းမြင့်၊ ကိုဇော်ဝင်းအောင်၊
ဦးကံညွန့်တို့က ဆိုလာပြား ၁-ပြားနှင့် မန္တလေးနီ
ဝင်း (မြို့နယ်အင်ဂျင်နီယာ)က ရေစင် ၁-
စင်နှင့် တရားစခန်းရက်တွင် ဆွမ်းလစဉ်လှူဒါန်း
ကြပါသည်။

ဆရာတော်၏ ရဟန်းဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ
များမှာ ဦးသိန်းဇော်+ဒေါ်တင်လှ (စက်မှု-
၁)၊ ဦးတင်ငြိမ်း+ဒေါ်လှငြိမ်း (မန္တလေး)၊ ဦးလှ
ကြည်+ဒေါ်ညို၊ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ဆင်
မြေကျေးရွာ၊ ဒေါက်တာဦးမင်းဆွေ+ဒေါက်တာ
ဒေါ်ခင်အေးချော(မန္တလေး)၊ ဒေါ်မြင့်မြင့်သန်း
(မန္တလေး)တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

ယောဂီဆောင်များ ဆောက်လုပ်ရာ၌ အလှူ
ငွေထည့်ဝင်သော အလှူရှင်များမှာ ဦးမိုးဆွေ+
ဒေါ်ခင်မေစန်း(မန္တလေး)ငွေကျပ် ၇၅-သိန်း၊
ဦးမြတ်လင်းဦး+ဒေါ်တင်မိုးခိုင် (မန္တလေး)ငွေ
ကျပ် ၇၅-သိန်း၊ ဦးစိန်+ဒေါ်ရီ(မန္တလေး) ငွေ
ကျပ်သိန်း ၅၀၊ ကုမ္ပဏီယောဂီများ ငွေကျပ်သိန်း
၅၀၊ ဒေါက်တာအောင်ငြိမ်းချမ်း(မြင်းမူ) ငွေ
ကျပ် ၂၀ သိန်းတို့ဖြစ်ပါသည်။

ဓမ္မရတနာရိပ်သာတွင် ဦးဩဘာ(မြတောင်)
ဦးဩဘာသ (ပုသိမ်ကြီးမြို့နယ်၊ ရေထွက်)၊
ဦးဂုဏာစာရ (အေးရိပ်ညို)၊ ဦးဝေပုလ္လ
(ချမ်းမြေ့မဂ္ဂင်) ဆရာတော်တို့က အလှူညွှန်က
ဝိပဿနာတရားများ ဟောကြားပေးကြပါ
သည်။ ယောဂီများ တရားနာကြားကြရ၍
အလွန်ပင် ဝမ်းမြောက်ချမ်းမြေ့ကြပါသည်။
မယုယုသန်း (နောင်ပိုအောင်)

မြတ်မင်္ဂလာစာစောင် မျက်နှာဖုံးဓာတ်ပုံများ ပိတ်ခေါ်ခြင်း

မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်၏ မျက်နှာဖုံးများတွင် အနယ်နယ်အရပ်ရပ်ရှိ စေတီ၊ ပုထိုး၊ ကျောင်း၊
ဇရပ် အဆောက်အအုံများ၊ ရှင်ပြုပွဲ၊ ကထိန်ပွဲ စသည့် ဘာသာရေး ပွဲတော်များ၊ လယ်ယာလုပ်ငန်း၊
ယွန်းထည်လုပ်ငန်း၊ အိုးလုပ်ငန်း၊ ပုသိမ်တီးလုပ်ငန်း စသည့် ရိုးရာမြန်မာမှုလုပ်ငန်းများကို အခါ
အားလျော်စွာ ဖော်ပြသွားမည်ဖြစ်ပါသည်။

မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်၏ မျက်နှာဖုံးဓာတ်ပုံများကို မည်သူမဆို အထက်ပါအကြောင်းအရာများ
နှင့် ပတ်သက်သော ရောင်စုံဓာတ်ပုံများကို ပေးပို့နိုင်ပါသည်။ ပေးပို့သော ဓာတ်ပုံ၏အကြောင်း
အရာ အကျဉ်းချုပ်ကိုလည်း ပူးတွဲရေးသား ပေးပို့စေလိုပါသည်။ ဓာတ်ပုံအရွယ်အစားမှာ ၄-
လက်မ x ၆-လက်မ (ပို့စကတ်ဆိုဒ်)အရွယ် ဖြစ်ပါသည်။

ရွေးချယ်ခြင်းခံရသော ဓာတ်ပုံများအတွက် ဉာဏ်ပူဇော်ခ ချီးမြှင့်ပါမည်။

အယ်ဒီတာအဖွဲ့

မှော်ဘီမြို့နယ်ရှိ

ရှေးဟောင်းဘုရားများသို့ တစ်ခေါက်

အောင်ထက်

၁၃၇၅-ခု၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့၊ နေ့လယ်အချိန်တွင် ကျွန်တော်သည် မိသားစုနှင့်အတူ မှော်ဘီမြို့ရှိ အောင်ဇေယျတောရရှိပ်သာတွင် ကိန်းဝပ်စံပယ်လျက်ရှိသော ရှေးဟောင်းဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များကို သွားရောက်ဖူးမြော်ခဲ့သည်။ လပြည့်နေ့ဖြစ်သောကြောင့် ဘုရားဖူးသူများ ကြိတ်ကြိတ်တိုးစည်ကားနေသည်။ ကားကြီး၊ ကားငယ်များနှင့်တစ်မျိုး၊ မော်တော်ဆိုင်ကယ်များနှင့်တစ်ဖုံ၊ ခြေကျင်လျှောက်၍တစ်သွယ်လာရောက်ဖူးမြော်သူများကို တွေ့ခဲ့ရသည်။ မှော်ဘီသွားလမ်းမကြီးမှနေ၍ အောင်ဇေယျတောရရှိပ်သာသို့ ၃-မိုင်ကျော် ၄-မိုင်ခန့် သွားရသည်။

အောင်ဇေယျတောရရှိပ်သာဆရာတော်မှာ အရှင်ပဏ္ဍဝံသ (သဒ္ဓမ္မဇောတိကဇေ) ဖြစ်သည်။ ခိုပ်သာမှာ ကျယ်ဝန်း၍ ဘုရားစေတီများလည်း တည်ထားသည်။ ထိုရိပ်သာ၏အလယ်တွင် ၂-ထပ်တိုက်ကျောင်းကြီး တစ်တိုက်ရှိသည်။ ထိုတိုက်ကြီး၏ နှစ်ထပ်လုံးတွင် ရှေးဟောင်းဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များကို ကြည်ညိုဖွယ်ထားရှိသည်။ ထိုရုပ်ပွားတော်များမှာ စုစုပေါင်း ၃၀၁-ဆူရှိသည်။ ရုပ်ပွားတော်များသည် မုဒြာဟန်အမျိုးမျိုးဖြင့်လည်းကောင်း၊ ထိုင်တော်မူဟန်၊ ရပ်တော်မူဟန်၊ လျောင်းတော်မူဟန် စသည်ဖြင့်လည်း

ကောင်း စုံလင်လှသည်။ တကောင်းခေတ်မှစ၍ ကုန်းဘောင်ခေတ်အထိ ခေတ် ၇-ခေတ်လုံးတွင် ထုလုပ်ခဲ့သော မြန်မာဘိုးဘွားပညာရှင်များ၏ လက်ရာများဖြစ်သည်။ လွန်စွာ လက်ရာမြောက်လှသည်။ ရုပ်ပွားတော်များကို ဖူးတွေ့ရသည်မှာ အံ့ချီးဖွယ်ကောင်းသည်။ ကြည်ညိုဖွယ်လည်းကောင်းသည်။ အချို့ ဘုရားဖူးသူများ ဝမ်းသာကြည်နူးလွန်းသဖြင့် မျက်ရည်များပင် ကျနေသည်ကို တွေ့ခဲ့ရသည်။

ထိုရှေးဟောင်းဘုရားများကို ဂျပန်ပြည်သား၊ ဂျပန်လူမျိုး မစ္စတာကုမန်နီ (Mr. Katsuyuki Kumano) က လှူဒါန်းထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဆရာတော် အရှင်ပဏ္ဍဝံသက ရုပ်ပွားတော်များကို ပြတိုက်သဖွယ် စနစ်တကျ ထိန်းသိမ်းခင်းကျင်းပြသထားသည်။

မစ္စတာကုမန်နီသည် ခေတ်မီနည်းပညာများကို တီထွင်သော ပညာရှင်ဖြစ်သည်။ စီးပွားရေးအောင်မြင်၍ ဝင်ငွေအထူးကောင်းသူဖြစ်သည်။

တစ်နေ့တွင် သူသည် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိလာရာမှ ပုဂံဒေသသို့ အလည်အပတ် သွားသည်။ ပုဂံဒေသရှိ ဘုရားစေတီပုထိုးများကို လေ့လာသည်။ ထိုအခါ ရှေးယခင်ဘဝက ပဋ္ဌာန်း

ဆက်ပါသောကြောင့်ထင်သည်။ ပုဂံဒေသရှိ ဘုရားစေတီများ၊ ရုပ်ပွားတော်များကို အလွန်ပင် ကြည်ညိုမိသည်။

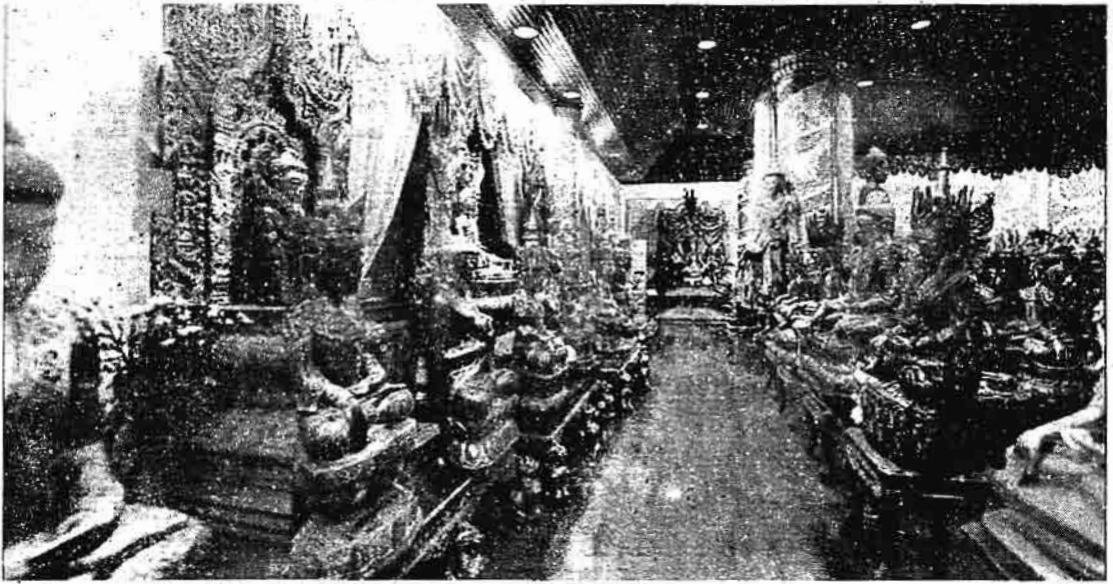
သူက “ကျွန်တော် ပုဂံဘုရားစေတီများ၊ ရုပ်ပွားတော်များကို ဖူးမြော်ရတဲ့အခါ အလွန် ဝမ်းသာကြည်နူးမိပါတယ်။ ဘုရားတစ်ဆူရှေ့ ရောက်တဲ့အခါ စိတ်ထဲမှာ ဖော်မပြနိုင်လောက်တဲ့ ကြည်နူးမှုကို ခံစားရပြီး မျက်ရည်များတောင် ကျမိပါတယ်။ ဘုရားရှင်က ကျွန်တော့်ကို စကား ပြောနေသလိုတောင် ထင်မိပါတယ်။ ရင်ထဲမှာ အထူးလှုပ်ရှားခံစားမိပြီး ဂျပန်ပြည်ကို ပြန်ခဲ့ပါတယ်။ ဂျပန်ပြည်ကို ရောက်တဲ့အခါမှာလည်း ဘုရားပုံတော်တွေကို မကြာခဏ အိပ်မက်မြင် မက်ပါတယ်။ တစ်စုံတစ်ယောက်ကလည်း ဘုရားပုံတော်တွေရှိရာနေရာကို သွားဖို့ ပြောနေ သလို ခံစားမိပါတယ်” ဟူ၍ ဖွင့်ဟပြောဆို သည်။

မစ္စတာကုမန်နီသည် ဘုရားစေတီများကို အိပ်မက်များမြင်မက်ရာမှ ဘုရားများကို ပူဇော် ချင်စိတ် ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ သူ့နေအိမ်၌ ထားရှိ ပူဇော်လိုသော ဆန္ဒများ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ သူ သည် မူလက အခြားဘာသာဝင်ဖြစ်သည်။ ထို့ နောက် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အဖြစ် ခံယူလိုက်သည်။ ဘုရားများကို အိပ်မက်မြင်မက်ပြီးနောက် သူ၏ စီးပွားရေးများ တိုးတက်လာသည်။ အမေရိကန်၊ စင်ကာပူစသည့် နိုင်ငံများတွင် အခြေချနေထိုင် နိုင်လောက်အောင်ပင် စီးပွားရေးကောင်းမွန်လာ သည်။ သို့ရာတွင် သူသည် ထိုထိုနိုင်ငံများတွင် အခြေချမနေထိုင်လို။ သူ့ချစ်မြတ်နိုးသော ဘုရား စေတီရုပ်ပွားတော်များရှိရာ မြန်မာနိုင်ငံတွင်သာ အခြေချနေထိုင်လိုသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် မြန်မာ ပြည်၌ အခြေချနေထိုင်ခဲ့သည်။

သူစုဆောင်းထားသော ငွေများဖြင့် မြန်မာ ပြည်အရပ်ရပ်ရှိ ရွေးဟောင်းဆင်းတုတော်များ၊

ဂျပန်လူမျိုး မစ္စတာကုမန်နီ(အလယ်)က မိမိစုဆောင်းပူဇော်ထားသော ရွေးဟောင်းဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်များကို အောင်ဓမ္မသရာတော်၏ကျောင်းတိုက်တွင် ထားရှိပူဇော်ရန် လှူဒါန်းစဉ်

မှော်ဘီမြို့၊ အောင်ဇေယျတောရဓမ္မရိပ်သာတွင် အများပူးမြော်နိုင်ရန် ထားရှိသော ရှေးဟောင်းဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်များ

ရုပ်ပွားတော်များကို နည်းမျိုးစုံဖြင့် ရှာဖွေစုဆောင်းသည်။ သူနေထိုင်သော ရန်ကုန်မြို့၊ ပန်းလှိုင်ဂေါက်ကွင်းနေရာရှိ နေအိမ်တွင် ထားရှိ၍ သေချာကျနစွာ ပူဇော်ကိုးကွယ်ထားသည်။

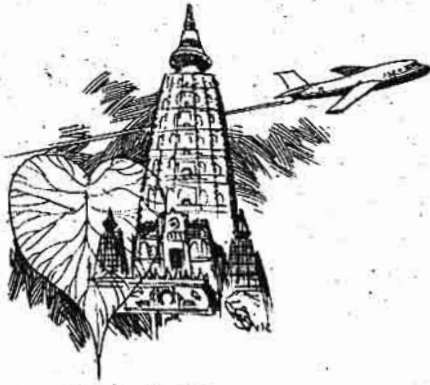
ထိုသို့ ကိုးကွယ်ထားသဖြင့်လည်း ဝမ်းသာမဆုံး၊ ကြည်နူးမဆုံး ရှိခဲ့သည်။ စိတ်ချမ်းမြေ့၍ ငြိမ်းအေးနေသည်။ သူ၏ လုပ်ငန်းဆောင်တာများလည်း အထူးအောင်မြင်လာသည်။

ထိုသို့ရှိရာမှ တစ်နေ့တွင် မိမိတစ်ဦးတည်း ပူဇော်ကိုးကွယ်ထားသည်ထက် အများပြည်သူနှင့် ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်တို့ ပူဇော်ကိုးကွယ်နိုင်လျှင် ပိုမိုအကျိုးထူးနိုင်မည်ဟု စိတ်ကူးရမိသည်။ သို့ဖြင့် သူနှင့် စီးပွားရေးလုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်ဖြစ်သော ဦးစိုးမှတစ်ဆင့် မှော်ဘီမြို့ရှိ ဆရာတော်အရှင်ပဏ္ဍဝံသနှင့် ဆက်သွယ်မိကာ ဆရာတော်တို့ ရုပ်ပွားတော်အားလုံး လှူဒါန်းလိုက်သည်။ ဆရာတော်က သူ၏ တောရရိပ်သာကျောင်း

တိုက်တွင် ပြတိုက်သဖွယ် ပူဇော်ထားရှိသည်။ ဤရှေးဟောင်းဘုရားများကို ကျောင်းတိုက်သို့ သယ်ယူရာတွင် ၁၂-ဘီးကား ၁၃-စီးဖြင့် သယ်ယူရသည်ဟု သိရှိရပါသည်။

မစ္စတာကုမ္ပဏီသည် ထိုရှေးဟောင်းဘုရားများကို ဆရာတော်ထံ လှူဒါန်းရာ၌ ဝမ်းသာကြည်နူးလွန်း၍ မျက်ရည်ဖြိုင်ဖြိုင် ကျခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။ ရေစက်ချတရားနာကြားရာ၌ “ဘုရားဖူးသူတိုင်း ကျန်းမာချမ်းသာ၍ စီးပွားလာဘ်လာဘတိုးတက်ပါစေ” ဟု ဆုမွန်ကောင်းတောင်း၍ အမျှပေးဝေခဲ့ကြောင်းလည်း သိရှိရပါသည်။

မှော်ဘီမြို့၊ အောင်ဇေယျတောရ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များထားရှိရာ ပြတိုက်ကို ကြာသပတေး၊ သောကြာ၊ စနေ၊ တနင်္ဂနွေနေ့များတွင် နံနက် ၇-နာရီမှ ညနေ ၆-နာရီအထိ ဖွင့်လှစ်ထားပါသည်။
အောင်ထွတ်

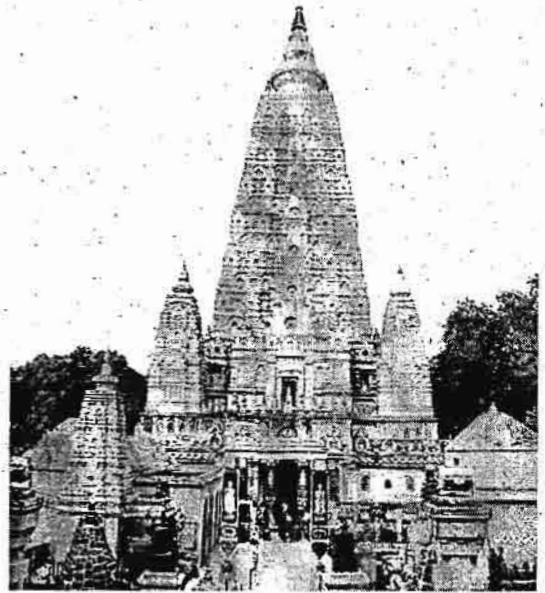
ဗုဒ္ဓဂယာသို့

နေချင်းပြန်ဘုရားဖူး

တက္ကသိုလ်ဝင်းမွန်

ဗုဒ္ဓဂယာသို့ နေချင်းပြန်ဘုရားဖူးသွားရောက်
ခဲ့သည်ဟူသော သတင်းစကားကို ကြားရသည်
လူတိုင်း မယုံကြည်နိုင်အောင် ဖြစ်ကြရပါသည်။
ထိုသို့ မယုံကြည်နိုင်အောင် ထူးခြားသည့် မဇ္ဈိမ
ဒေသ၊ မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူရာ ဗုဒ္ဓဂယာသို့
ကျွန်တော်တို့ ကံထူးစွာ နေချင်းပြန်ဘုရားဖူးခွင့်
ရခဲ့ကြပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ဆိုသည်မှာ ဆရာကြီးဦးမြင့်
ကြည်၊ သား-ကိုဆက်မြင့်ကြည်နှင့် ကျွန်တော်တို့
ဇနီးမောင်နှံ ဖြစ်ကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့နှင့်
ခင်မင်ရင်းနှီးသော တစ်ဌာနတည်း နှစ်ပေါင်းများ
စွာ မြန်မာစာပေတာဝန်ကို အထူးတမ်းဆောင်ခဲ့
သော ဆရာမကြီးတစ်ဦး၏ ကျေးဇူးကြောင့် ဤ
သို့ ဘုရားဖူးခွင့် ရခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ခရီးစရိတ်၊
စားစရိတ်နှင့်တကွ နိုင်ငံကူးလက်မှတ်၊ ပြည်ဝင်ခွင့်
လက်မှတ် စသည်တို့ကို လိုလေသေးမရှိရအောင်

ဗုဒ္ဓဂယာရှိ မဟာဗောဓိစေတီတော်

ကျေးဇူးရှင် ဆရာမကြီးက အကုန်အကျခံကာ
စီစဉ်ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ပါသည်။

၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၁၀-ရက်၊ တနင်္ဂနွေ
နေ့၊ နံနက် ၆-နာရီခွဲတွင် ဆရာမကြီး၏တပည့်
ဦးတင်အောင်စိုးသည် ကျွန်တော်နှင့် ဇနီးသည်
ကို ခေါ်ပြီး မင်္ဂလာဒုံလေဆိပ်သို့ သွားကြပါသည်။
လေဆိပ်တွင် ဆရာမကြီးဦးမြင့်ကြည်တို့ သားအဖ
ကို တွေ့ရပါသည်။

ရန်ကုန်-ဗုဒ္ဓဂယာ၊

ဗုဒ္ဓဂယာ-ရန်ကုန်

လေယာဉ်ခရီးစဉ်ပျံသန်းချိန်မှာ

၂-နာရီ၊ မိနစ် ၂၀-ခန့်

ကြာမြင့်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့လေးဦးသည် ရန်ကုန်-ဗုဒ္ဓ
ဂယာ လေယာဉ်ခရီးစဉ်သစ် စတင်ပျံသန်းသည့်
မြန်မာ့လေကြောင်းမှ ခရီးသည် ၁၂၇-ဦး တင်
ဆောင်နိုင်သည့် ဘရာဇီးလ်နိုင်ငံထုတ် Embraer
190 လေယာဉ်ဖြင့် မဇ္ဈိမဒေသ ဗုဒ္ဓဂယာသို့
တနင်္ဂနွေနေ့၊ နံနက် ၉-နာရီတွင် ထွက်ခွာလာခဲ့ပါ
သည်။ ထိုလေယာဉ်ပေါ်တွင် လေယာဉ်မှူးကြီး
နှစ်ဦး၊ လေယာဉ်မောင်မယ်လေးဦး၊ အင်ဂျင်
နီယာတစ်ဦး၊ Load Master တစ်ဦးနှင့် လုံခြုံရေး
နှစ်ဦး၊ ပေါင်း ၁၀-ဦး ပါဝင်ပါသည်။

ထို့ပြင် ကျက်သရေထူး ဘုရားဖူးကုမ္ပဏီ
အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ကိုနောင်းနောင်းဟန်၊ မပွင့်နွယ်
အောင်တို့ စီစဉ်ပေးသော ဓမ္မပီတိဘုရားဖူးအဖွဲ့
ဝင် ၆၅-ဦး၊ သံဃာတော် ၆-ပါး၊ ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်း
၆-ဦး၊ ပေါင်း ၈၇-ဦးလည်း ပါပါသည်။ ကျွန်တော်
တို့လေးဦးနှင့် ကုမ္ပဏီအုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဇနီးမောင်နှံ
တို့ အပါအဝင် လေယာဉ်ပေါ်တွင် လူပေါင်း
၉၃-ဦး ပါဝင်ပါသည်။ ရန်ကုန်-ဗုဒ္ဓဂယာ၊ ဗုဒ္ဓ
ဂယာ-ရန်ကုန် လေယာဉ်ခရီးစဉ် ပျံသန်းချိန်မှာ
၂-နာရီ မိနစ် ၂၀-ခန့် ကြာမြင့်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓဂယာသို့ လေယာဉ်စတင် ပျံသန်းလာ
ခိုက် လေယာဉ်မောင်မယ်တို့က ခရီးသည်များကို
ဝန်းသီးဖျော်ရည်၊ နာနတ်သီးဖျော်ရည်များ တိုက်
ပါသည်။ နောက်တစ်နာရီအကြာတွင် မနက်စာ
ကျွေးပါသည်။ မနက်စာစားပြီးနောက် မိနစ် ၂၀-
ခန့်အကြာ ၁၁-နာရီ ၁၀-မိနစ်တွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံ
ဂယာလေဆိပ်သို့ ရောက်ပါသည်။

ဂယာလေဆိပ်သို့အရောက်တွင် ခုနစ်ရက်ကြာ
ဘုရားဖူးမည့် 'ဓမ္မပီတိ' ဘုရားဖူးအဖွဲ့ဝင်များသည်
အသင့်ရှိသော ဘုရားဖူးမော်တော်ယာဉ်များဖြင့်
ထွက်ခွာသွားကြပါသည်။ လေယာဉ်မှူးကြီးအပါ

အဝင် လေယာဉ်ဝန်ထမ်း ၁၀-ဦး၊ ကိုနောင်းနောင်း
ဟန်၊ မပွင့်နွယ်အောင်တို့ ဇနီးမောင်နှံနှင့် ကျွန်
တော်တို့လေးဦး၊ ပေါင်း ၁၆-ဦးသည် အသင့်စောင့်
နေသော မော်တော်ယာဉ်ဖြင့် ဗုဒ္ဓဂယာသို့ ထွက်
ခွာလာခဲ့ပါသည်။ မိနစ် ၃၀-အကြာတွင် ဗုဒ္ဓ
ဂယာရှိ မဟာဗောဓိစေတီတော် ပရိဝုဏ်သို့
ရောက်ပါသည်။

မဟာဗောဓိစေတီတော်သည် လာရောက်
ဖူးမြော်ကြသော ဘုရားဖူးအမြောက်အမြားဖြင့်
ကြိတ်ကြိတ်တိုးမျှ စည်ကားနေပါသည်။ ကျွန်
တော်တို့ဇနီးမောင်နှံမှာ အသက် ၇၅-နှစ်ရှိရုံမက
လမ်းသွက်သွက်လက်လက် မလျှောက်နိုင်သော
ကြောင့် လေယာဉ်မှူးဦးသန်းကျော်ဌေး၊ ကိုနောင်း
နောင်းဟန်တို့က ဂရုတစိုက်ဖေးမတွဲခေါ် ပေးကြ
ပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် မဟာဗောဓိစေတီတော်မြတ်
အတွင်းရှိ အလွန်သပ္ပာယ်တင့်တယ်တော်မူသော

ဗုဒ္ဓဂယာရှိ မဟာဗောဓိပင်ရင်းတွင် တရားရှုမှတ်နေသော
ဝေဘူဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တကုမာရ (၁၉၅၈)

ဘူမိဗဿမုဒြာ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မြတ်ကို ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံး သုံးပါးသောကံဖြင့် ရိုသေမြတ်နိုး ရှိခိုး ကန်တော့ခွင့် ရကြပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ဗုဒ္ဓ ရုပ်ပွားတော်ကို ရှိခိုးပြီး ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ရှိရာ ပလ္လင် ခုံ၏ ခြေရင်းဘက်လှေကားထိပ်တွင် ထိုင်နေ သည့် ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးရှိရာသို့သွားပြီး “အရှင်ဘုရား၊ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မြတ်ကို တပည့် တော်ကိုယ်စား လှူပေးတော်မူပါဘုရား” ဟု လျှောက်တင်ပြီး မြန်မာငွေ ငါးထောင်တန်တစ် ခွက်ကို လှူဒါန်းလိုက်ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး သည် ကျွန်တော့်မျက်နှာကို စိန်းစိန်းကြည့်ပြီး ဗောဓိညောင်ရွက်ပုံများဖြင့် ရုပ်ကြွထိုးထားသော ပိုးသင်္ကန်းအဝါတောက်တောက်တစ်ထည်ကို လွယ်အိတ်တွင်းမှ ဖြတ်ခနဲဆွဲထုတ်၍ “ရော ဒကာ ပူဇော်ဖို့ယူသွား၊ အိတ်ထဲကို မြန်မြန်ထည့်၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း မပြနဲ့၊ မပြောနဲ့” ဟု မိန့်ကြား ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော် အိတ်ထဲသို့ သင်္ကန်းတော်ကို အမြန်ထည့်လိုက်ပါသည်။

ထိုအခိုက် ကျွန်တော်၏ဇနီးသည်လည်း ဆရာတော်အပါးသို့ရောက်လာပြီး “အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်မ အလှူငွေ ငါးသောင်းငါးထောင် နဲ့ ဗုဒ္ဓဂယာမှာလှူဖို့ပေးလိုက်ကြတဲ့ ဓမ္မမိတ်ဆွေ ဆွေမျိုးတွေရဲ့ အလှူငွေတွေကို အရှင် ဘုရားက တစ်ဆင့် ပေးလှူပါတယ်ဘုရား” ဟူ၍ အင်္ဂလိပ် လို လျှောက်တင်ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးက ကျွန်တော့်ကို ပေးအပ်သည့်နည်းတူ ကျွန်တော့် ဇနီးသည်ကိုလည်း ပိုးသင်္ကန်းဝါဝါတစ်ထည်ကို လွယ်အိတ်အတွင်းမှ ထပ်မံထုတ်ယူပေးအပ်ပါ သည်။

ကျွန်တော်တို့သည် မဟာဗောဓိစေတီတော် အတွင်းမှ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မြတ်ကို ဖူးမြော်ပြီး

နောက် စေတီတော်ဝန်းကျင်ရှိ သတ္တ သတ္တာဟ ဌာနများသို့ ခပ်မြန်မြန်လှည့်လည် ဖူးမြော်ကြပါ သည်။ ဗောဓိပင်ခြေရင်းရှိ အပရာဇိတပလ္လင်၏ နေရာဖြစ်သော ပထမသတ္တာဟခေါ် ပလ္လင် သတ္တာဟ၊ မဟာဗောဓိစေတီတော်၏မြောက် ဘက်၌ ကပ်လျက်တည်နေသော ကျောက်ကြာ ပွင့် ၁၁-ပွင့်ရှိ တတိယသတ္တာဟခေါ် ရတနာစင်္က မနသတ္တာဟ၊ မဟာဗောဓိစေတီတော်ကြီး၏ အရှေ့တောင်ဘက်၌ရှိသော ဆဌမသတ္တာဟခေါ် မုစလိန္ဒသတ္တာဟတို့ကို ဖူးမြော်ခွင့်ရခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် လေယာဉ်မှူးကြီးများ နှိုးဆော် သောကြောင့် အသင့်စောင့်ဆိုင်းနေသော မော် တော်ယာဉ်ရှိရာသို့ လျှောက်ကြပြီး ဂယာလေ ဆိပ်သို့ အမြန်ပြန်လာခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် လေ ဆိပ်အမှုထမ်းများ၏ စစ်ဆေးမှုကို ခံယူပြီး ရန်ကုန်မှ ဂယာသို့ ပျံသန်းလာခဲ့သော လေယာဉ် ဖြင့်ပင် ဂယာမှ ရန်ကုန်သို့ ညနေ သုံးနာရီခန့် တွင် ပြန်လာခဲ့ကြပါသည်။ အပြန်ခရီးတွင် လေ ယာဉ်မှူးကြီးအဖွဲ့ ၁၀-ဦး၊ ကျွန်တော်တို့လေးဦး ကိုနောင်းနောင်းဟန်၊ မပွင့်နွယ်အောင်တို့ ဇနီ မောင်နဲ့ စုစုပေါင်း ၁၆-ဦးသာ ပါပါသည်။

ရန်ကုန်မှ ဂယာသို့ အလာခရီးတွင် ကျွေးမွေ ဧည့်ခံသကဲ့သို့ ဂယာမှ ရန်ကုန်သို့ အပြန်ခရီးတွင် လည်း ကျွေးမွေဧည့်ခံပါသည်။ နာရီဝက်အကြာ ညနေ ၃-နာရီခွဲတွင် ဖျော်ရည်တိုက်သည်။ ၎င်း နောက် တစ်နာရီအကြာ ညနေ ၄-နာရီခွဲတွင် ညနေစာ ကျွေးပါသည်။

ဂယာမှ အပြန်ခရီးတွင် ရေပြည့်နေသော နေရာမှာမြစ်ကို လေယာဉ်ပေါ်မှ လှမ်းမြင် ကြည့်ရင်း လှမ်းဆွတ်ကြည့်နူးစိတ်များ ဖြစ်ပေါ် လာပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ သွားရောက်ဖူးမြော်ကန်တော့
သော မဟာဗောဓိစေတီတော်ကြီးတည်ရှိရာ မြေ
မြင်သည် သံဝေဇနိယဌာနကြီးလေးပါးတွင် တစ်
ဝါးအပါအဝင်ဖြစ်သည်။ သတ္တသတ္တာဟ ခုနစ်ဆူ
တွင်လည်း အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ ခပ်သိမ်းသော
ဘုရားရှင်တို့ မစွန့်လွှတ်သော အဝီဗဟိတ ဌာန
ကြီးလေးပါးတွင် တစ်ပါးအပါအဝင်ဖြစ်သည်ကို
တွေးတောအမှတ်ရပြီး ဝမ်းမြောက်ပီတိ ဖြစ်နေမိ
ပါသည်။

ထိုအခိုက်တွင် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာ
တော်ဘုရားကြီး (ခရစ်နှစ် ၁၈၉၆-၁၉၇၇)သည်
သက်တော် ၆၂-နှစ်အရွယ်၊ ၁၉၅၈-ခုနှစ်၊
ဇန်နဝါရီလ ၇-ရက်နေ့တွင် ဗုဒ္ဓဂယာသို့ ဘုရားဖူး
ကြွတော်မူပြီး ဗုဒ္ဓဂယာရှိ ဗောဓိပင်အောက်တွင်
တရားအားထုတ်တော်မူခဲ့ပါသည်။ ထိုအကြောင်း
အရာကို ပြန်ပြောင်းအမှတ်ရလာပြီး ဝေဘူဆရာ
တော်ဘုရားကြီး၏ ရုပ်ဆင်းသွင်ပြင်ကို မျက်စိ
ထဲ၌ မြင်ယောင်လာခဲ့ပါသည်။

ဤသို့ တွေးတောဝမ်းမြောက်နေခိုက်တွင်ပင်
လေယာဉ်ကြီးသည် ရန်ကုန်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ
လေဆိပ်သို့ ဆိုက်ရောက်လာပါသည်။ အချိန်မှာ
ညနေ ၅-နာရီ မိနစ် ၂၀-ဖြစ်ပါသည်။ လေဆိပ်
တွင် ဆရာဦးတင်အောင်စိုးက အသင့်စောင့်ကြို
နေပါသည်။ ဆရာဦးတင်အောင်စိုးကိုယ်တိုင်
မောင်းသောကားဖြင့် ပြန်လာရာ ညနေ ၆-နာရီ
ခွဲတွင် စမ်းချောင်း၊ ပန်းတနော်လမ်းအိမ်သို့ ပြန်
ရောက်ပါသည်။ မနက် ၆-နာရီခွဲတွင် အိမ်မှ
ထွက်ပြီး ညနေ ၆-နာရီခွဲတွင် အိမ်သို့ပြန်ရောက်
သော ၁၂-နာရီသာကြာသည့် ရန်ကုန်-ဗုဒ္ဓဂယာ၊
ဗုဒ္ဓဂယာ-ရန်ကုန် နေ့ချင်းပြန်ခရီး၊ ထိုတစ်
နေ့တာ အသွားအပြန်ခရီးစရိတ် ကုန်ကျငွေမှာ

အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၄၁၉-ဒေါ်လာ၊ အကြောင်း
တရားများစွာတို့ ပေါင်းဆုံညီညွတ်၍ ဖြစ်ပေါ်
လာသော အကျိုးတရားတစ်ရပ်။ ယုံနိုင်စရာ
မရှိသော ခရီး၊ ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရပြီဖြစ်၍ ကိုယ်
တွေ့ယုံပါပြီ။ မယုံသူများကိုလည်း သက်သေ
အထောက်အထားပြ၍ ယုံအောင်ပြောနိုင်ခဲ့ပါ
ပြီ။

ဤသို့သော စိတ်ကောင်းစိတ်မြတ်များ ဖြစ်
ပေါ်လာအောင်၊ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာ
မြတ်သုံးပါးအပေါ် အတိုင်းမသိကြည်ညိုစိတ် ဖြစ်
လာအောင်၊ ဗုဒ္ဓ-ဂယာ၊ ဂယာ-ဗုဒ္ဓ နေ့ချင်းပြန်
ဘုရားဖူးခွင့်ရအောင် ဆောင်ရွက်ပေးသော
အမွန်မြတ်ဆုံးသော ဓမ္မဒါန ဆောင်ရွက်ပေး
သော ကျေးဇူးရှင် ဆရာမကြီးမိသားစု၊ ကျက်
သရေထူးဘုရားဖူးအဖွဲ့၊ ညွှန်ကြားရေးမှူး ဇနီး
မောင်နှံ၊ အစစအရာရာ ကူညီဆောင်ရွက်ပေး
သော သုတေသီပညာရှင် ဦးတင်အောင်စိုး မိသားစု
နှင့် ကျေးဇူးတင်ထိုက်သူအားလုံးကို ကျေးဇူးတင်
ပါသည်။

တက္ကသိုလ်ဝင်းမွန်

ဘုရားဂုဏ်တော်ပွားများ
အားထုတ်ခြင်းအကျိုး

စေတီနှင့်တူခြင်း၊ စိတ်ကြည်လင်ခြင်း၊ ရဲရင့်
ခြင်း၊ ကောင်းရာသုဂတိရောက်ရှိခြင်း၊ သစ္စာလေး
ပါး အလွယ်တကူသိခြင်း၊ အမျိုးမြတ်ခြင်း၊ လူအများ
ရိုသေခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်မှ မွေးကြိုင်
သောအနံ့ ယုံ့လှိုင်ခြင်း၊ ထက်မြက်၊ နက်နဲ၊ လျင်မြန်
ဆန်းကြယ်သော ပညာရှိခြင်း၊ ကောင်းမွန်သော
စကားပြောဆိုခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။

အရှင်ဂန္ဓမာလာဘိဝံသ၏ ဒုလ္လဘကျင့်စဉ်ကုန်မှာ

မေတ္တာအစွမ်း အံ့မခန်း

ညွန့်ညွန့်ရှင် (မြန်မာစာ)

၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဧပြီလက ခန္တီးရွှေမှော်၌ သစ်ပင်လဲကျရာမှ မောင်စိုး၏ ခြေတစ်ဖက်ကို ထိမိသွားသဖြင့် ဒဏ်ရာရသွားသည်။ ထို့ကြောင့် မောင်စိုးသည် ဇာတိရွာရှိရာ ကလေးမြို့နယ်သို့ ဆေးကုသမှုခံယူရန် ပြန်ခဲ့သည်။

ထိုသို့ပြန်ခဲ့ရာတွင် ၃-နှစ်အရွယ်သမီးငယ်နှင့် ကိုယ်ဝန်အရင်အမာရှိသော ဇနီးသည်တို့လည်း အတူပါလာသည်။ ဇာတိရွာသို့ရောက်သော် သမီးနှင့်ဇနီးကို ရွာမှာထားခဲ့ပြီး မောင်စိုးသည် ကလေးမြို့ဆေးရုံသို့ ဆေးကုသွားသည်။ ထို့နောက် ဆေးကုပြီး ရွာသို့ ကားဖြင့်ပြန်လာသည်။

အပြန်တွင် မောင်စိုးစီးသည့် ကားပေါ်၌ လူပြည့်ကျပ်လျက်ရှိသည်။ ကားထွက်ခါနီးတွင် အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦး ဆွဲခြင်းကလေးဆွဲပြီး ကားနားသို့ အလျင်အမြန် ရောက်လာသည်။ ထို့နောက် “ကျွန်မခြင်းကလေး ခဏထားခဲ့ဦးမယ်။ ဒီနားလေး ဈေးဝယ်သွားချင်လို့ပါ” ဟုဆိုပြီး ခပ်သုတ်သုတ်ကလေး ထွက်သွားသည်။

ကားထွက်ချိန်ရောက်၍ ထိုအမျိုးသမီးကြီးကို ရွာဖွေကြသော်လည်း လုံးဝရှာမတွေ့သဖြင့် ကားထွက်ခဲ့ပါသည်။ ဂိတ်ဆုံးရောက်သော် ကားပေါ်ပါလူများ အသီးသီးဆင်းသွားကြသည်။ မောင်စိုးတစ်ယောက်တည်းသာ ကျန်နေသည်။

မြတ်မင်္ဂလာ * ၂၈

ထိုအချိန်တွင် ကားသမားက ခြင်းကို သေချာကြည့်ရာ ရက်သားမျှသာရှိသော ကလေးလေးကို တွေ့ရသည်။

ထိုအခါ ကားဆရာက “ဒါမျိုးတွေများနေပြီ” ဆိုပြီး ခြင်းကို အနီးရှိမြစ်ထဲသို့ ပစ်မည်ပြုသည်။ ဤတွင် မောင်စိုးက “မလုပ်ပါနဲ့ဗျာ၊ ကျွန်တော် ယူသွားပါရစေ” ဆိုပြီး ကလေးထည့်ထားသော ခြင်းကို ယူလာခဲ့သည်။ ယူလာသောကလေးသည် အိမ်ရောက်သည်အထိ ငိုယိုခြင်းလုံးဝမရှိ၊ အိပ်ပျော်လျက်သာ နေသည်။

ထို့နောက် မောင်စိုးသည် ခြေထောက်ကောင်းသွားပြီဖြစ်၍ မိသားစုနှင့်အတူ ခန္တီးရွှေမှော်သို့ ရှုပ်ပြေးအမြန်ယာဉ်ဖြင့် ပြန်သွားသည်။ လမ်းခရီးတွင် မောင်စိုး၏ဇနီး ငွေးငွေးတို့ရွာသို့ ခေတ္တဆင်းသည်။ ငွေးငွေးက ထိုကလေးကို မိခင်နှင့်ညီမများထံ အပ်နှံကာ “မိမိမွေးဖွားပြီးမှ လာခေါ်မည်” ဟု ပြောခဲ့သည်။

ငွေးငွေးသည် မုံရွာမှ ခန္တီးသို့ဆန်သော ကုန်တင်အမြန်ယာဉ်ဖြင့် လိုက်လာရာ လမ်းတွင် သားယောက်ျားကလေး ဖွားမြင်ခဲ့သည်။

ငွေးငွေးမှာ ဖခင်မရှိတော့။ မိခင်နှင့်ညီအစ်မလေးယောက်ရှိသည်။ သူတို့သည် လက်လုပ်လက်စားများ ဖြစ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ငွေးငွေး

ထားခဲ့သောကလေးကို သူတို့တတ်စွမ်းသမျှ နို့ဆီ
ကိုပြုတ်ပြီး နို့ဘူးနှင့်ဖျော်ကာ တိုက်ကျွေးသည်။
တစ်လအကြာတွင် ကလေး၏ ခြေဆစ်၊ လက်
ဆစ်များရောင်လာသဖြင့် ဆေးခန်းသို့ ပို့ရသည်။
ဆရာဝန်က ကလေးကို နို့ဆီမတိုက်ရန်၊ မိခင်
နို့နှင့် နို့မှုန့်၊ ဆန်မှုန့်များသာ တိုက်ကျွေးရန် ညွှန်
ကြားသည်။

ဌေးဌေး၏ ဒုတိယမြောက်ညီမ မျိုးမျိုးမှာ
အိမ်ထောင်သည်ဖြစ်၍ ၆-နှစ်အရွယ် သားတစ်
ယောက်နှင့် နီးနီးဟုခေါ်သော ၅-နှစ်အရွယ်
သမီးကလေးတစ်ယောက် ရှိသည်။

ခင်ပွန်းသည်မှာ သမီးနီးနီး ကိုယ်ဝန်တစ်လ

မေတ္တာရှင်မိခင် မမျိုးမျိုးနှင့် သားငယ်ကလေး

ခန့်တွင် ကွဲကွာသွား၍ မျိုးမျိုးသည် မိခင်၊ ညီမ၊
အစ်မများနှင့်အတူ လုပ်ကိုင်စားသောက်နေရ
သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုကလေးငယ်ကို နို့မှုန့်၊ ဆန်
မှုန့်ဝယ်၍ တိုက်ကျွေးရန်လည်း မဖြစ်နိုင်။
အခြားမိခင်များ၏ နို့ကိုတောင်း၍ တိုက်ကျွေး
ရန်လည်း မဖြစ်နိုင်သဖြင့် အခက်အခဲတွေ့ကြ
ရရှာသည်။

ထိုအချိန်တွင် အခြားသူများက ကလေးကို
လာရောက်တောင်းကြသည်။ သို့သော်လည်း
မျိုးမျိုးက မပေးရက်။ ထို့ကြောင့် မျိုးမျိုးသည်
သားကလေးနှင့် မိမိ၏ကံတရားကိုလည်းကောင်း၊
သားကလေးအပေါ် မိမိထားရှိသော မိခင်မေတ္တာ
အစွမ်းကိုလည်းကောင်း အားကိုးလျက် ခါးကို
ခါးစည်းကြိုးဖြင့် စည်းထားလိုက်ရာ တစ်ရက်၊
နှစ်ရက်အတွင်းတွင် မီးဖွားပြီး မိခင်တစ်ဦးပမာ
နို့ရည်များတစ်ခွက်ထွက်လာလေသည်။

မိခင်၏ မေတ္တာအစွမ်းကား အံ့မခန်းပါ
တကား။ တွေ့မြင်ရသူတိုင်း အံ့ဩဝမ်းသာ ဖြစ်
ကြရသည်။ လောက၌ မေတ္တာခေါင်းပါးသူများ
ရှိသလို ပစ္စည်းဥစ္စာ ဆင်းရဲသော်လည်း အံ့မခန်း
မေတ္တာပေးနိုင်သူများလည်း ရှိပေသည်။

ယခုဆိုလျှင် သားကလေးသည် မိခင်မျိုးမျိုး
နို့ကို ဝလင်စွာ သောက်စို့ရသဖြင့် ကျန်းမာဖြိုး
လျက်ရှိသည်။ မိခင်မျိုးမျိုးနှင့်အတူ ကျန်းမာဖြိုး
လျက်ရှိသော ကလေးငယ်ကို ပုံပါအတိုင်း တွေ့
မြင်နိုင်ပါသည်။ ယခုအခါ သားကလေးသည်
မေတ္တာရှင်မိခင် မျိုးမျိုးနှင့်အတူ အဘွား၊
ဒေါ်ကြီး၊ ဒေါ်လေး၊ အစ်ကို၊ အစ်မများနှင့်
ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စွာ နေထိုင်လျက်ရှိပါသည်။

ညွန့်ညွန့်ရှင် (မြန်မာစာ)

၂၉ * မြတ်မင်္ဂလာ

ကံဆိုးခြင်းမှ

ကံကောင်းလာသူများ

စိုးဝင်း (ချောက်)

လူ့ဘဝရောက်ရှိ၍ လူဖြစ်လာကြသူတိုင်း ကံဆိုး၊ ကံကောင်း ကြုံတွေ့ကြရမိဖြစ်သည်။ လောကဓံတရားရှစ်ပါးတွင် အဆိုးလောကဓံ တရား ၄-ပါးနှင့် အကောင်းလောကဓံတရား ၄-ပါးရှိသည်။ လူသားတိုင်းသည် ထိုအဆိုး လောကဓံနှင့် အကောင်းလောကဓံနှစ်မျိုးလုံးကို မလွဲမရှောင်သာ ကြုံတွေ့ကြရမည်ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ကြုံတွေ့ကြရာတွင် အဆိုးလောကဓံ နှင့် ရင်ဆိုင်ရသည့်အခါဖြစ်စေ၊ အကောင်း လောကဓံနှင့် ရင်ဆိုင်ရသည့်အခါဖြစ်စေ လော ကဓံနှစ်မျိုးလုံးကို ကြုံကြုံခံနိုင်ကြသူများ ရှိသည်။ ထိုအထဲတွင် မိမိနှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော မိန်းက လေးနှစ်ဦးမှာ အဆိုးလောကဓံကို ကြုံကြုံခံနိုင် ကြသူများဖြစ်သည်။ ထိုမိန်းကလေးနှစ်ဦးမှာ အိမ်ထောင်ရေး ကံမကောင်းကြသူများဖြစ်သည်။ သူတို့ရွေးမိသော ခင်ပွန်းယောက်ျားများမှာ လည်း သာမန်ဆိုးသွမ်းသည့် ယောက်ျားများ မဟုတ်ကြဘဲ “ဘယ်သူသေသေ ငတေမာပြီး ရော” ဟူသော စိတ်ထားရှိပြီး စာနာစိတ် လုံးဝ ကင်းမဲ့ကြသူများဖြစ်သည်။

ထိုအမျိုးသမီးလေးနှစ်ဦးမှာ လင်၏လုပ်စာ ကို မှီခိုစားသောက်နေထိုင်ကြသော စာမတတ်၊ ပေမတတ် မိန်းကလေးမျိုး မဟုတ်ကြပါ။ ခေတ် မြတ်မင်္ဂလာ * ၃၀

ပညာတတ်များဖြစ်ပြီး ဥပဓိရုပ်လည်း ကောင်း ကြပါသည်။ ကိုယ်ထူကိုယ်ထ ကိုယ့်အားကိုယ် ကိုး စိတ်ဓာတ်ကို ငယ်စဉ်ကပင် မိဘနှစ်ပါး၏ သွန်သင်လေ့ကျင့်ပေးမှုကြောင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်ကြသည်။ အလုပ်အကိုင်ရှိသည်။ အလုပ်ကြိုးစားသည်။ ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခုစီတွင် နေရာကောင်း၊ အလုပ်ကောင်းကို ရရှိနေကြ သည်။

သို့သော် သူတို့ခဏများမှာ ယောက်ျားရပြီး သည့်အချိန်မှစ၍ စိတ်ဆင်းရဲစွာ ရုန်းကန်ကြရ သည်။ တစ်ဦးသော မိန်းကလေး၏ ခင်ပွန်းသည် သည် ဇနီးအပေါ် မညာမတာ အနိုင်ကျင့်လေ့ ရှိသည်။ သူ ပြောသလိုလုပ်၊ သူ ထားသလိုနေ၊ ကြောင်းကိုးပြန်ပြောခွင့်မရှိ၊ တစ်ဖက်သတ် အုပ် ချုပ်သည်။ မိဘများနှင့် အဆက်အသွယ်၊ အဆက် အဆံ့ ပြုသည်ကိုပင် လုံးဝမကြိုက်။ သူ ခွင့်ပြုမှ သာ မိဘများနှင့် တွေ့ခွင့်ရှိသည်။ တွေ့ခွင့်ပြု လျှင်လည်း အချိန် ကန့်သတ်ပေးလိုက်သည်။ သတ်မှတ်ပေးလိုက်သည့်အချိန်ထက် ကျော်လွန် သွားပါက အိမ်တံခါး ဖွင့်မပေးတော့ပေ။

ထို့ပြင် မကြာမကြာ ရမယ်ရှာပြီး ကိုယ်၏ လက်ရောက် ရိုက်နှက်နှိပ်စက်တတ်သည်။ ဇနီးဖြစ်သူက ခင်ပွန်းသည်ကြိုက်သောဟင်းသား

ချက်ရသည်။ ဇနီးသည်ကြိုက်သောဟင်းကို လုံးဝချက်ခွင့်မရှိ။ ဤသို့လျှင် ကိုယ်ရော၊ စိတ်ပါ နှိပ်စက်ခံနေရသဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကပင် ကလေးမ လေးအပေါ် ကရုဏာသက်နေကြသည်။ အလွန် ဆိုးဝါးသည်ကား ကိုယ်ဝန်ရှိနေစဉ်နှင့် ကလေး မွေးပြီးစ အချိန်တို့တွင်ပင် ခင်ပွန်းသည်က နှိပ်စက်မှုအမျိုးမျိုး ပြုလုပ်နေသဖြင့် မိဘနှစ်ပါးကို အကူအညီတောင်းကာ လုံးဝကွာရှင်းပြတ်စဲ လိုက်ပါသည်။

သို့သော် ထိုမိန်းကလေးသည် စိတ်ဓာတ် လုံးဝမကျဘဲ ကိုယ်ထူးကိုယ်ချွန် ကြိုးစားသည်။ အဘက်ဘက်မှ အရည်အချင်းပြည့်အောင် ဖြည့်သည်။ မဟာဘွဲ့ အထိရအောင်ယူသည်။ အင်္ဂလိပ်စာ၊ တရုတ်စာ ကျွမ်းကျင်အောင် သင်သည်။ အလုပ်ကို ရှိသေသည်။ စေတနာ ထားသည်။ လူမမည် သမီးငယ်လေးကိုလည်း ပျိုးထောင်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံရှိ ပြင်သစ်ကုမ္ပဏီ တစ်ခုတွင် ထိုမိန်းကလေး အလုပ်လုပ်သည်။ အလုပ်ကြိုးစားသည်။ ထိုကုမ္ပဏီရှိ အကြီးအကဲ မှာ နှစ်စေ့၍ သူ့နိုင်ငံ ပြန်ခါနီးတွင် ကလေးမ၏ အရည်အချင်းနှင့် ခိုးသားကြီးစားမှုကို ထောက်ခံ ချက် ကောင်းကောင်းပေးသွားခဲ့သည်။

ယခုအခါ ယင်း ပြင်သစ်ပညာရှင်ကြီး၏ ထောက်ခံမှုဖြင့် သူမသည် နိုင်ငံရပ်ခြားရှိ ကုမ္ပဏီ ကြီးတစ်ခု၌ နေရာကောင်းကောင်း၊ လစာ ကောင်းကောင်းဖြင့် လုပ်ကိုင်လျက်ရှိသည်။ လက်ရှိ သူမလုပ်နေသော ကုမ္ပဏီကလည်း တခြား ကုမ္ပဏီတစ်ခုခုသို့ ပြောင်းမသွားအောင် ရာထူးနှင့် လစာကို တိုးမြှင့်ပေးလျက်ရှိသည်။ အခွင့်ဇော အမျိုးမျိုးပေးကာ လေးလေးစားစား

ဆက်ဆံလျက်ရှိသည်။ ခင်ပွန်းသည်နှင့် လမ်းခွဲ စဉ်က လသားအရွယ် သမီးငယ်ကလေးမှာ လည်း မိခင်နှင့် အဘိုးအဘွားတို့၏ ပြုစုပျိုး ထောင်မှုကြောင့် ယခုအခါ နိုင်ငံခြားတက္ကသိုလ် တစ်ခုသို့ တက်ရောက်နေပြီဖြစ်သည်။ ဤသို့ လျှင် အဆိုးလောကခံနှင့် ရင်ဆိုင်ရသော်လည်း စိတ်ဓာတ်မကျ လောကခံကိုကြုံကြုံခံ၍ ကြိုးစား အားထုတ်သဖြင့် အစစပြည့်စုံကာ ကံကောင်း သူ ဖြစ်လာခဲ့သည်။

နောက်တစ်ဦးမှာ အိမ်ထောင်ကျပြီး တစ်နှစ်၊ နှစ်နှစ်လောက်သာ စိတ်ချမ်းသာစွာ နေရသည်။ ကလေးတစ်ယောက် ရပြီးချိန်တွင် ခင်ပွန်းဖြစ်သူ သည် အလုပ်ကို ကောင်းကောင်းမလုပ်တော့ဘဲ အရက်ကိုသာ နေ့စဉ်သောက်နေသည်။ ဇနီးဖြစ် သူက အမျိုးမျိုး ဖျောင်းဖျသည်။ မိဘများက လည်း အမျိုးမျိုး ဆုံးမသည်။ သို့သော် ပြန်မပြော နားမထောင်။ အရက်ကိုသာ တွင်တွင်သောက် နေသည်။ ကလေးတစ်ယောက်မှ နှစ်ယောက်

ယခုအခါ ယင်းပြင်သစ်ပညာရှင်ကြီး၏ ထောက်ခံမှုဖြင့် သူမသည် နိုင်ငံရပ်ခြားရှိ ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခု၌ နေရာကောင်းကောင်း၊ လစာကောင်းကောင်းဖြင့် လုပ်ကိုင်လျက်ရှိသည်။ လက်ရှိ သူမလုပ်နေသော ကုမ္ပဏီကလည်း တခြား ကုမ္ပဏီတစ်ခုခုသို့ ပြောင်းမသွားအောင် ရာထူးနှင့် လစာကို တိုးမြှင့်ပေးလျက်ရှိသည်။

ရသည့်အချိန်တွင် လူမှန်းသူမှန်းမသိအောင်ကို
သောက်သည်။ မည်သည့်အလုပ်ကမှ သူ့ကို
တာရှည်လက်မခံ။ အလုပ်ချိန်မှာပင် မူးနေသဖြင့်
အလုပ်က ဖြုတ်ပစ်လိုက်ကြသည်။ ခင်ပွန်းသည်
အလုပ်မရှိသော်လည်း ဇနီးဖြစ်သူက မငြိုမငြင်
ကောင်းကောင်းပြုစုသည်။ သို့သော် သူကတော့
မဆင်ခြင်ဘဲ လူမှန်းသူမှန်းမသိအောင် သောက်
လျက်သာ နေသည်။ ပုဆိုးမနိုင်၊ ပဝါမနိုင်ဖြင့်
ရပ်ကွက်ထဲတွင် အရှက်ကွဲရသည်မှာလည်း
အကြိမ်ကြိမ်ဖြစ်သည်။ ဇနီးသည် အလုပ်လုပ်
သော ကုမ္ပဏီသို့ပင်လိုက်၍ အရှက်ခွဲသည်မှာ
လည်း အကြိမ်ကြိမ်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဇနီးဖြစ်သူက အိမ်မှာပင် အေး
အေးဆေးဆေးသောက်ပြီး နေထိုင်ရန် အမျိုးမျိုး
တောင်းပန်၍ စိတ်ကြိုက် အရက်ကောင်းကို
ဝယ်ပေးသည်။ စိတ်ကြိုက် အစားအစာကို
လုပ်ပေးသည်။ သို့သော် မည်သို့မျှ ပြောမရ၊
ထိန်းမရပေ။ အချိန်တိုင်း အပြင်ထွက်၍သာ
သောက်စားမူးယစ်နေသည်။ ကြာသော် ကျန်း
မာရေးက ကျလာသည်။ ဇနီးသည်က ငွေကုန်
ကြေးကျခံပြီး သမားတော်ကြီးများနှင့် ကုသ
ပေးသည်။ ဆေးကုသမှု ပြုပေးသော်လည်း သူ
သည် အရက်သောက်ခြင်းကို လုံးဝမလျှော့ပေ။
ကြောင်းကျိုးဆင်ခြင်ဉာဏ် ပို၍ပင် နည်းလာ
သည်။ အမှားအမှန်၊ အကျိုးအပြစ် လုံးဝမသိ
အောင် ဖြစ်လာသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် မူးယစ်
ဆေးမှူးစုံကိုပါ ပြုလုပ်လာသည့် သဘောရှိသည်။

သူမသည် နောက်ဆုံးတွင် မည်သို့မျှ သည်းခံ
နိုင်စွမ်း မရှိတော့၍ ခင်ပွန်းသည်ကို သူ့မိဘများ
ထံ ပြန်အပ်၍ ကွာရှင်းပြတ်စဲလိုက်ရသည်။

သို့သော် ထိုမိန်းကလေးသည် စိတ်ဓာတ်
လုံးဝ မကျ၊ စိတ်ဓာတ်ကို ခိုင်ခိုင်ထားကာ အလုပ်
ကို ကြိုးစားလုပ်သည်။ ဘွဲ့ရ ပညာတတ်ဖြစ်၍
သိက္ခာရှိရှိ ရိုးသားကြိုးစားခြင်းကြောင့် ကုမ္ပဏီ
တစ်ခုတွင် ရာထူးအဆင့်ဆင့်တက်ကာ လစာ
ကောင်းကောင်းရသည်။ သမီးလေးနှစ်ယောက်
ကိုလည်း ပုဂ္ဂလိက မူကြိုကျောင်းကောင်းကောင်း
တွင်ထားသည်။ အိမ်တွင်လည်း ဆရာမ ကောင်း
ကောင်းငှား၍ ကလေးများကို သင်ပေးသည်။
အဖိုးရကျောင်းချိန်မှ နားသောရက်များတွင်လည်း
အင်္ဂလိပ်စာ ဆရာကောင်းကောင်းနှင့် သင်ပေး
သည်။ ယခုအခါ ကိုယ်ပိုင်ကားတစ်စီးပင် ဝယ်
နိုင်ကာ ကိုယ်တိုင် ကားမောင်းလျက် သမီးများ
ကို ကြိုပို့လုပ်ပေးသည်။ ယာဉ်မောင်းမငှားဘဲ
သူလုပ်ကိုင်ရာရုံးသို့ ကိုယ်တိုင် ကားမောင်း
သွားသည်။ မိသားစု ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့လျက်ရှိကြ
သည်။ ဤသို့လျှင် လင်ကဆိုးကြသော်လည်း
စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်မှုကြောင့် ကံကောင်းလာကြသူ
များကို တွေ့ရသည်။

အနှစ်ချုပ်ရလျှင် အိမ်ထောင်ရေးဒုက္ခကြီးကြီး
နှင့် ကြုံတွေ့ကြရသဖြင့် ရင်နှင့်အောင် ခံစား
ကြရသည်။ သို့သော် ခံစားမှုဝေဒနာကို ဦးစား
မပေး (ရှေ့တန်းမတင်) ဘဲ ကိုယ့်စိတ်ကို ထိန်း
ချုပ်နိုင်ကြသည်။ ဆင်ခြင်တုံတရား လက်ကိုင်
ထားကာ အသိဉာဏ်ကိုသာ ဦးစားပေးလျက်
စိမ့်ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်းကြောင့် “ကံဆိုးခြင်းမှ
ကံကောင်းလာသူတွေ” ဖြစ်လာကြသည်ကို
မြင်တွေ့ရပါသည်။

စိုးဝင်း (ချော့ကံ)

မြတ်မင်္ဂလာ စာပတ်ပရိသတ်အမေး
မဟာသိမ်တော်ကြီးစာသင်တိုက်
ပဓာန နာယကဆရာတော်
ဘဒ္ဒန္တကုမာရ (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)
အဖြေ

မြတ်မင်္ဂလာစာသင်တိုက်များသည် ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မိမိတို့သိလိုသော အချက်များရှိပါက မြတ်မင်္ဂလာစာစာရင်း အယ်ဒီတာအဖွဲ့မှတစ်ဆင့် လိုရင်းတိုင်း မေးမြန်းနိုင်ပါသည်။ မဟာသိမ်တော်ကြီးဆရာတော် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တကုမာရက သိသင့်သိတိုက်၊ ဖြေသင့်ဖြေတိုက်သော အချက်များကို အကျဉ်းချုံး၍ ဤအခန်းမှ လစဉ် ဖြေဆိုသွားမည်ဖြစ်ပါသည်။
အယ်ဒီတာ

အလှူဒါနပြုသူ၏ ရည်ရွယ်ချက်

မေး။ ။ အရှင်ဘုရား၊

တပည့်တော်သည် အလှူဒါနပြုတိုင်း သံသရာတွင် ကျင်လည်ရလျှင်လည်း ဆင်းရဲမှ ကင်းပျောက်ပါစေ။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်နှင့် တွေ့လျှင်လည်း လှူဒါန်းနိုင်သူ ဖြစ်ပါရစေ။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်များ လိုအပ်သော အလှူဝတ္ထုကို လှူဒါန်းနိုင်သူ ဖြစ်ပါရစေ။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အားရအောင် လှူဒါန်းနိုင်တဲ့သူ ဖြစ်ပါရစေ။ မိမိ၏ ကောင်းမှုအရစုသည် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အထောက်အပံ့ဖြစ်ပါစေဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် လှူဒါန်းပါသည်ဘုရား။ ထိုရည်ရွယ်ချက်များသည် မှန်ကန်မှု ရှိ/မရှိ သိလိုပါသည်ဘုရား။

အောင်အောင်၊ မြောင်းမြ။

ဖြေ။ ။ “ဤသည်ပုည ကုသလကြောင့်လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟကင်းကွာ၊ သံသရာဝယ်၊ ကျင်ပါရဘိ၊ ပညာရှိနှင့်၊ ယှဉ်မိပေါင်း

သင်း၊ ဉာဏ်မဲ့ကင်း၍၊ ပြည့်တင်းလှူဖွယ်၊ လှူစဉ်ဝယ်လည်း၊ သုံးသွယ်စေတနာ၊ ဖြောင့်ညီညာသည်၊ ခေမာအထွတ် တိုင်လိုသော်” ဟု ကျေးဇူးတော်ရှင် တိပိဋကဓရ မင်းကွန်း ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အလောင်းတော် အကိတ္တိရသေ့ ဆုတောင်းသည့်အတိုင်းဖြစ်အောင် လှူဒါန်းပါ၊ ဆုတောင်းပါ။

* * *

သရဏဂုံတင်ခြင်း

မေး။ ။ အရှင်ဘုရား၊

ဘုရားတပည့်တော်မ အသက် ၆၈-နှစ်ရှိပါပြီဘုရား။ ဇက်ကျီးပေါင်းရောဂါနှင့် သွေးတိုးရောဂါတို့လည်း ရှိပါသည်ဘုရား။ ဘယ်အချိန်သေမည်ကို ကြိုတင်မသိ၍ သရဏဂုံတင်ထားချင်ပါသည်ဘုရား။ ထိုကဲ့သို့ သရဏဂုံတင်ခြင်းသည် မိမိအိမ်မှာပဲ တင်ရသည်လား၊ ဘုန်းကြီးကျောင်း စသည့် အရပ်မှာပဲ တင်ရသည်လား။

၃၃ * မြတ်မင်္ဂလာ

တစ်ကြိမ်ထက်ပိုလွန်၍ တင်လျှင်ကော ရပါ သလားဆိုတာ သိလိုပါသည်ဘုရား။

ဒေါ်နီနီ၊ လှိုင်မြို့နယ်။

ဖြေ။ ။ “သရဏဂုံတင်သည်” ဆိုသည် မှာ ကျန်ရစ်သူမိသားစုက ကွယ်လွန်သွား သော ပုဂ္ဂိုလ်အတွက် ရည်မှန်း၍ အလှူဒါန ပြုပြီး ကောင်းမှုကုသိုလ်ကို အမျှပေးဝေခြင်း ဖြစ်သည်။ ကွယ်လွန်သွားသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖြစ်ရာဘဝ ဘုံဌာနက ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သာစုခေါ်လျှင် ဆင်းရဲဒုက္ခမှ ကင်းလွတ်ပြီး ချမ်းသာသုခများကို ရရှိခံစားရပါသည်။

သို့သော် သာစုခေါ်နိုင်သော ဘုံဘဝမှာ ဖြစ်လျှင် သာစုခေါ်လျှင် ရပါသည်။ သာစု မခေါ်လျှင် မရပါ။

တချို့က ကျန်ရစ်သူမိသားစုများ ငိုယို ခြင်းကြောင့် သရဏဂုံမပျက်စေရန် သရဏဂုံ တင်ရသည်ဟု ကြံဆပြီး ပြောဆိုခြင်းဖြစ်ပါ သည်။ ကွယ်လွန်သွားသော ရုပ်ကလာပ် အား သရဏဂုံတင်၍ မဖြစ်နိုင်ပါ။

တချို့က မသေခင် သရဏဂုံတင်သည့် အနေဖြင့် ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုကြသည်လည်း ရှိပါသည်။ အကောင်းဆုံးက မိမိပြုထားသော ကောင်းမှုများကို စာအုပ်တစ်အုပ်ဖြင့် ရေး မှတ်ပြီး နှေ့စဉ် အားလပ်ခွင့်ရတိုင်းဖတ်ရှု၍ ကုသိုလ်ပွားနေလျှင် စာဂါနုဿတိ ဘာဝနာ ကုသိုလ်ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဘာဝနာကုသိုလ်ကြောင့် ကွယ်လွန်ခါ နီး၌ ကုသိုလ်စိတ်ဖြင့် ကွယ်လွန်ပါက သုဂတိ

ဘဝတစ်ခုခုသို့ ရောက်ပါလိမ့်မည်။ သုဂတိ ဘဝရောက်သွားလျှင် အပါယ်ဆင်းရဲက လွတ်ပါလိမ့်မည်။ မိမိရရှိပြီးသော ကုသိုလ် စေတနာကို အမြဲပွားများနေလျှင် မသေခင် ပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှာလည်း ချမ်းသာစွာ နေရပါလိမ့် မည်။ ထို့ကြောင့် သရဏဂုံတင်ခြင်းထက် မိမိ ရရှိပြီးသောကုသိုလ်ကို မိမိနှလုံးသား၌ အမြဲ ဖြစ်နေအောင် ပွားများနေပါ” ဟု တိုက်တွန်း အပ်ပါသည်။

* * *

ဘုရားရှင်ကိုရည်မှန်း ပူဇော်လှူဒါန်း

မေး။ ။ အရှင်ဘုရား၊

အချို့သောသူများသည် ဘုရားရှင်ကို ရည်မှန်းပြီး ဗုဒ္ဓရှင်ပွားတော်များရှေ့တွင် ဆွမ်း၊ ရေချမ်း၊ ပန်း၊ ဆီမီး စသည်တို့ ကပ်လှူပူဇော် သည်ကို အကျိုးမရှိဟု ပြောကြပါသည်။ တပည့် တော် ဖတ်ဖူးသော လယ်တီဆရာတော်ဘုရား ကြီး၏ ကျမ်းစာတစ်စောင်တွင် ဘုရားရှင်ကို ရည်မှန်း၍ ဆွမ်း၊ ရေချမ်း၊ ပန်း၊ ဆီမီး စသည် ကို စေတနာ သဒ္ဓါတရားထက်သန်စွာဖြင့် ကပ် လှူပူဇော်လျှင် သက်တော်ထင်ရှားဘုရားရှင်ကို လှူဒါန်းနေသည်နှင့် အတူတူပင်ဟု ဖတ်ရှုရပါ သည်။ ဤသဘောသွားနှစ်ခုကို ရှင်းပြပေးပါ ဘုရား။

မောင်သဒ္ဓါဖြိုး၊ လှိုင်သာယာ။

ဖြေ။ ။ တိဌန္တေ စာပိ - သက်တော်ထင် ရှား တည်ရှိတော်မူနေသော ဘုရားရှင်ဖြစ် စေ။ နိဗ္ဗာတေ စာပိ - ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံပြီးဖြစ် သဖြင့် ကိုယ်ပွားအဖြစ် တည်ရှိတော်မူနေ

သော ဓာတုစေတီ၊ ဓမ္မစေတီ၊ ဥဒ္ဓိဿစေတီ၊ ပရိဘောဂစေတီတော်၌ဖြစ်စေ။ သမေ စိတ္တောဘုရားရှင်၏ အရဟံအစရှိသော ဂုဏ်တော်တို့ကို ပွားများ၍ ပူဇော်သောအားဖြင့် စိတ်ထားတူညီခဲ့သည်ရှိသော်။ သမံ ဖလံ - သက်တော်ထင်ရှားဘုရားရှင်အား ပူဇော်ရာ၌ ကောင်းကျိုးချမ်းသာရသကဲ့သို့ စေတီတော်များ၌ ပူဇော်သော ကုသိုလ်စေတနာသည် တူညီသော ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို ရရှိခံစားနိုင်ပေ၏ဟု (ဝိမာန ဝတ္ထု ၆၆။ ဓမ္မ၊ ၄၊ ၂။ ၁၆၄။) တို့၌ မိန့်ကြားတော်မူအပ်သော ဒေသနာတို့ကို ထောက်ထား၍ ကျေးဇူးရှင်လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

သဒ္ဓါတရား(ယုံကြည်ချက်)အားနည်းပြီး အတွေးအခေါ် အားကြီးသူတချို့၏ ပြောကြားချက်များကို မယုံကြည်သင့်ပါ။ ရှိခိုးပူဇော်သော ကောင်းမှုရှင်အား ကောင်းမှုကုသိုလ် အကျိုးကျေးဇူးများ ရရှိစေနိုင်သော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်သူတော်စင်၏ လုပ်ငန်းဖြစ်ပါသည်။ “ဧဝံ ဗုဒ္ဓံ သရန္တာနံ” အစရှိသော ဒေသနာတော်ကို ဘုရားရှင်ဟောကြားတော်မူပါသည်။

ဘုရားရှင်အား လှူဒါန်းမည်၊ ပူဇော်မည်ဟူသော ကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်ပေါ်လာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် စိတ်ကြည်လင်မှု၊ စိတ်ချမ်းသာမှုဟူသော အကျိုးတရားများ ကုသိုလ်ရှင်သန္တာန်၌ ဖြစ်ပေါ်နေပါသည်။

ယခုလ ဤကဏ္ဍတွင်

- ✦ အလှူဒါနပြုသူ၏ ရည်ရွယ်ချက်
- ✦ သရဏဝံတင်ခြင်း
- ✦ ဘုရားရှင်ကိုရည်မှန်း ပူဇော်လှူဒါန်း
- ✦ ရှင်နှစ်ပါး၏ ဘဝရေးရာ
- ✦ အဓမ္မိကဒါနအလှူတို့ ပါဝင်သည်။

လှူဒါန်းမည်ဆိုပါက ကုသိုလ်ရှင်၏စိတ်နှလုံး၌ အရဟံအစရှိသော ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်များကို အာရုံပြု၍ လှူဒါန်းပါ။ ရှိခိုးပါ။ ပူဇော်ပါ။ ရုပ်ပွားတော်၊ စေတီတော်၌သာ ကျေနပ်မနေပါနှင့်။ ကုသိုလ်စေတနာအား လျော်စွာ ကောင်းကျိုးချမ်းသာများ ရရှိပါလိမ့်မည်။

* * *

ရှင်နှစ်ပါး၏ ဘဝရေးရာ

ပေး ။ ။ အခွင်ဘုရား၊

တပည့်တော်တို့ စာသင်သား သူငယ်ချင်းနှစ်ပါးသည် သာသနာတော်၌ မပျော်ပိုက်တော့၍ လူဝတ်မလဲခင်ကပင် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမတို့ လှူဒါန်းထားသော နဝကမ္မဋ္ဌေဖြင့် လုံချည်အင်္ကျီစသော လူ့အသုံးအဆောင်များကို ဝယ်ယူထားပီပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပြုလုပ်ခြင်းသည် အပြစ်ရှိ/မရှိ ဖြေကြားပေးတော်မူပါဘုရား။

ရှင်ဝိဝေက၊ ရှင်ဝိယေ၊
ရန်ကုန်။

ဖြေ ။ ။ အလှူရှင်တို့က မိမိတို့အား လှူဒါန်းထားသော ငွေကြေးများသည် သာသနာ့ဂုဏ်ရည်ကို ရည်မှန်း၍ လှူဒါန်းထား

ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သာသနာတော်၏ လုပ်ငန်းတို့ကို ဆောင်ရွက်နေစဉ် အသုံးပြုခြင်းသည် ကောင်းသော အသုံးပြုခြင်းဖြစ်သည်။ လောကရေးအရ အပြစ်မရှိပါ။ သို့သော် ထိုငွေသည် နိဿိယပစ္စည်းဖြစ်၍ ဝိနည်းဒေသနာတော်အရ စနစ်တကျမသုံးတတ်လျှင် အပြစ်ဖြစ်သည်။

“ခိုပိုင်ပစ္စည်းဟု လောကီရေးအရ ဆိုနိုင်သော်လည်း လူ့ဘဝရောက်သည့်အခါ ယင်းပစ္စည်းများသည် အရိုအသေပြုအပ်သော အရာ၌ တည်နေသည်။ ထို့ကြောင့် လူ့ဘဝ၌ မသုံးထိုက်ပါ။

BURMESE CLASSIC

ရဟန်းဘဝက ပိုင်ဆိုင်သော ပစ္စည်းကို သုံးစွဲကြသော လူပြန်တော်များသည် များသောအားဖြင့် ဆင်းရဲတတ်ကြောင်း ဆရာသမားများ မိန့်ကြားသည်ကို နာကြားခဲ့ရဖူးပါသည်။

လူ့ဘဝရောက်လျှင် ရဟန်းဘဝက ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သောပစ္စည်း၊ သံဃိကပစ္စည်း၊ ဘုရားပစ္စည်းတို့နှင့်ကင်းအောင် နေနိုင်ပါက အရှင်တို့အတွက် အကောင်းဆုံးဖြစ်ကြောင်း အကြံပြုအပ်ပါသည်။

* * *

အဓိကဒီနအလှူ

မေး။ ။ အရှင်ဘုရား၊

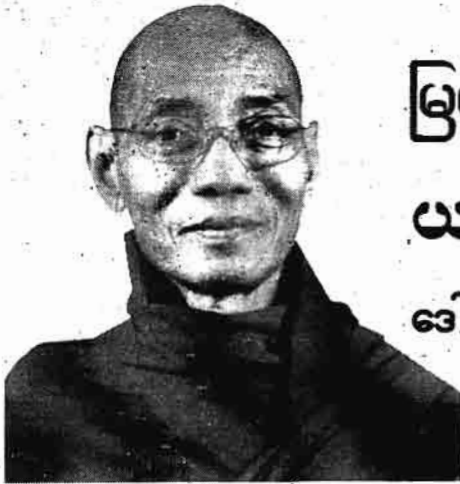
အဓိကဒီန (မတရားသော၊ မစင်ကြယ်သောအလှူ)ကို မပြုထိုက်ကြောင်း သိပါလျက်

ကျူးလွန်သော် မည်သည့်အပြစ်များ ရရှိနိုင်ပါသနည်းဘုရား။

ဦးခင်မောင်ရင်၊
၆-မိုင်ခွဲ၊ လှိုင်မြို့နယ်။

ဖြေ။ ။ (၁) မဇ္ဇဒါန - သေအရက်ကို ပေးလှူခြင်း၊ (၂) သမဇ္ဇဒါန - ပွဲသဘင်ဖြင့် လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်း၊ (၃) ဣတ္ထိဒါန - မိန်းမကို ပေးလှူခြင်း၊ (၄) ဥသဘဒါန - နွားမအပေါင်း၏ အလယ်၌ နွားလားဥသဘကို လွှတ်ပေးခြင်း၊ (၅) စိတ္တကမ္မဒါန - မိန်းမယောက်ျားတို့၏ မေထုန်မှီဝဲဟန်ပုံသဏ္ဌာန်အစရှိသော ကိလေသာဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ပန်းချီဆေးရေးကားချပ်ကို ပေးလှူခြင်း၊ (၆) သတ္တဒါန - လက်နက်ကို ပေးလှူခြင်း၊ (၇) ဝိသဒါန - အဆိပ်ကို ပေးလှူခြင်း၊ (၈) သင်္ခလိကဒါန - သံခြေကျင်းကို ပေးလှူခြင်း၊ (၉) ကုတ္တုဋ္ဌသုကရဒါန - ကြက်ဝက်တို့ကို ပေးလှူခြင်း၊ (၁၀) တုလာကုဋ္ဌ မာနကုဋ္ဌဒါန - ချိန်စဉ်းလဲ၊ တောင်းစဉ်းလဲ (မမှန်ကန်သော ချိန်ခွင်၊ တောင်းတို့)ကို ပေးလှူခြင်းတို့သည် လောက၌ အလှူစာရင်း မသွင်းကြသည့်အပြင် လှူသူမှာ အပါယ်ကျနိုင်ပါသည်။

ဘဒ္ဒန္တကုမာရ (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)
မဟာသီမိတော်ကြီးဆရာတော်

မြတ်ဗုဒ္ဓဒေသနာနှင့်

ယနေ့ကမ္ဘာ

ဒေါက်တာအရှင်နန္ဒမာလာဘိဝံသ

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ လူ့လောကမှာ ပေါ်ထွန်းလာခဲ့တာဟာ အများသတ္တဝါတွေရဲ့ 'ဟိတသုခ' အလို့ငှာ ပေါ်ထွန်းလာခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ 'ဟိတ' ဆိုတာ အခြေအနေကောင်းတွေကို ခေါ်ပါတယ်။ 'ဟိတ' ဆိုတဲ့ အခြေအနေကောင်းတွေ ရှိမှသာလျှင် 'သုခ' လို့ခေါ်တဲ့ ကိုယ်ချမ်းသာမှု၊ စိတ်ချမ်းသာမှု၊ ဘဝမှာ အဆင်ပြေမှု၊ ဘဝသံသရာက လွတ်မြောက်မှု၊ ဆင်းရဲဒုက္ခတွေကို ကျော်လွှားနိုင်မှုဆိုတဲ့ အကျိုးတရားတွေကို ရနိုင်မှာပါ။

'ဟိတ' ဆိုတာ အကြောင်းတရား၊ 'သုခ' ဆိုတာ အကျိုးတရား၊ အကြောင်းတရားနဲ့ အကျိုးတရား နှစ်မျိုးစုံ ဖြစ်ပေါ်စေမှသာလျှင် တည်မြဲတဲ့ ချမ်းသာသုခဆိုတာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ အခြေအနေကောင်းတွေ မရှိဘဲနဲ့ ချမ်းသာသုခ ရရှိနိုင်တယ်၊ ချမ်းသာသုခ တည်ရှိနိုင်တယ်ဆိုတာ မဖြစ်ပါဘူး။ ဒါကြောင့်မို့ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ပွင့်တော်မူလာတာနှင့်ပတ်သက်ပြီးတော့ 'အတ္တယ ဟိတာယ သုခါယ ဒေဝမနုဿာနံ' လို့ ဟောတာပါ။

မြတ်စွာဘုရားဟာ သတ္တဝါတွေရဲ့ အကျိုးအတွက်၊ သတ္တဝါတွေရဲ့ အခြေအနေကောင်းတွေ ရရှိဖို့အတွက်၊ သတ္တဝါတွေ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်း

သာရေးအတွက် ပွင့်လာတယ်။ ပွင့်လာပြီးတော့ ဟောကြားတဲ့တရားတွေဟာလည်းပဲ အခြေအနေကောင်းတွေကို ဖြစ်ပေါ်စေပြီး 'သုခ' ဆိုတဲ့ ကိုယ်ချမ်းသာမှု၊ စိတ်ချမ်းသာမှုတွေကို ဖြစ်ပေါ်စေတာပါ။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာရဲ့ ဒေသနာတော်တွေဟာ လူ့ဘဝရရှိထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေအတွက် အခြေအနေကောင်းတွေကို ဖြစ်ပေါ်စေပြီးမှ ချမ်းသာသုခကို ရရှိစေတဲ့ တရားမျိုးဖြစ်ပါတယ်။ ၃၈-ဖြာ မင်္ဂလာတရားတော် ဆိုတဲ့နေရာမှာ မင်္ဂလာဆိုတာ ကောင်းကျိုးချမ်းသာတွေနဲ့ အရာရာမှာ

မြတ်စွာဘုရားဟောတဲ့
တရားဒေသနာတွေဟာ
သံသရာဝဋ်က လွတ်ပြီးတော့
နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ရဖို့ဆိုတာချည်း
တစ်ခုတည်း မဟုတ်ပါဘူး။
သံသရာထဲ ကျင်လည်နေတဲ့
အချိန်မှာလည်းပဲ
အရာရာအဆင်ပြေပြီး၊
အခြေအနေကောင်းတွေ ရရှိပြီး
ချမ်းသာသုခရဖို့ ...

အောင်မြင်မှုတွေကို ဆိုတာပါ။ ဘယ်ကိစ္စမှာမဆို အနှုံးမရှိဘဲနဲ့ အရာရာအောင်မြင်နိုင်တာကို ပြောတာ။

ဒါကြောင့်မို့ 'မင်္ဂလာသုတ်' ထဲမှာ 'သဗ္ဗတ္ထ မပရာဇိတာ၊ သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိ ဂစ္ဆန္တိ' အနှုံးမရှိ အရာရာမှာ အောင်မြင်တယ်၊ ချမ်းသာသုခရနိုင် တယ်လို့ ဟောတာပါ။ ဒါ မင်္ဂလာရဲ့ အကျိုးသရုပ် ကို ဖော်ပြတာပါ။ ထိုကဲ့သို့ အရာရာအောင်မြင် ဖို့နဲ့ အရာရာချမ်းသာဖို့ဆိုတာ ၃၈-မျိုးသော အခြေအနေကောင်းတွေကို ရရှိမှသာ ဖြစ်ပါ တယ်။

လူမိုက်တွေနဲ့ မပေါင်းခြင်း၊ ပညာရှိနဲ့ပေါင်း ခြင်းဆိုတာ အခြေအနေကောင်းတွေကို ဖန်တီး ပေးတာ။ အဲဒီလို လူမိုက်တွေနဲ့ မပေါင်းဘဲ ပညာရှိတွေနဲ့ပေါင်းခြင်းလို့ဆိုတဲ့ အခြေအနေ ကောင်း မရှိဘူးဆိုလို့ရှိရင် ချမ်းသာသုခဆိုတဲ့ မင်္ဂလာအကျိုးတရား မရနိုင်ပါဘူး။

မြတ်စွာဘုရားဟောတဲ့ တရားဒေသနာတွေ ဟာ သံသရာဝဋ်က လွတ်ပြီးတော့ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ ကိုရဖို့ဆိုတာချည်း တစ်ခုတည်း မဟုတ်ပါဘူး။ သံသရာထဲ ကျင်လည်နေတဲ့ အချိန်မှာလည်းပဲ အရာရာ အဆင်ပြေပြီး အခြေအနေကောင်းတွေ ရရှိပြီး ချမ်းသာသုခရဖို့ တစ်ဘဝကနေ တစ်ဘဝ သံသရာထဲလည်တဲ့အခါမှာလည်းပဲ ဆင်းရဲဒုက္ခ နည်းနိုင်သမျှနည်းပြီး ချမ်းချမ်းသာသာရှိဖို့ တရား ဓမ္မတွေကို ဟောထားတာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါက တစ်ပိုင်းပါ။

နောက်ဆုံး သံသရာဝဋ်ကနေလွတ်ပြီး “အို ခြင်း၊ နာခြင်း၊ သေခြင်း” လို့ဆိုတဲ့ ဒီဆင်းရဲဒုက္ခ တွေက လုံးဝလွတ်မြောက်တဲ့ ထာဝရငြိမ်းချမ်း မြတ်မင်္ဂလာ * ၃၈

တဲ့ အငြိမ်းဓာတ်ကို ရရှိချင်တယ်ဆိုလည်း မြတ်စွာ ဘုရားဟောတဲ့ တရားတော်က ထိုနောက်ဆုံး အဆင့်ဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ' ကိုလည်း ရောက်ရှိ စေတဲ့ နည်းလမ်းတွေကို ဖော်ပြထားတယ်။

ဒီကနေ့ မြန်မာနိုင်ငံမှာရှိတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်တွေ အများစုက ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဟော ထားတဲ့ 'ပိဋကတ်သုံးသွယ်၊ နိကာယ်ငါးဖြာ၊ ဓမ္မ ခန္ဓပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်' ဆိုတဲ့ ဒီတရား တွေဟာ လောကုတ္တရာတရားတွေဖြစ်တယ်။ ဘုန်းကြီးစာတွေဖြစ်တယ်။ တို့နဲ့မဆိုင်ဘူး၊ ဒီလို ထင်ကြတယ်။ မြတ်စွာဘုရားဟောတဲ့ တရားတွေ ဟာ လောကုတ္တရာကို ဦးတည်တာမှန်သော်လည်း လောကမှာ နေရေး၊ ထိုင်ရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှု ဆက်ဆံရေး၊ နိုင်ငံရေးဆိုတာ အဆင်တပြေရှိဖို့ နည်းလမ်းအမျိုးမျိုးကို မြတ်စွာဘုရား ဟောထား ခဲ့တာပါ။

ဒါကြောင့်မို့ ပိဋကတ်တရားတော်တွေဟာ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းတရားချည်း မဟုတ်ပါဘူး။ နိဗ္ဗာန်မရောက်ခင်စပ်ကြား သံသရာလည်နေတဲ့ အချိန်မှာ စီးပွားဘယ်လိုရှာရမယ်၊ ကိုယ်ကျင့် တရားကောင်းအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်၊ ဆင်းရဲ ဒုက္ခတွေ သက်သာအောင် ဘယ်လိုနေထိုင်ရမယ်၊ အရာရာအောင်မြင်အောင် ဘယ်လိုကျင့်သုံးရ မယ်ဆိုတာ အခြေခံကစပြီးတော့ ရှင်းလင်းထား တာ ပိဋကတ်ထဲမှာ မြောက်မြားစွာရှိပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားက 'အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်' 'အနု သုတ္တန်' မှာ ဟောထားတာက လောကမှာ လူ ရယ်လို့ဖြစ်လာလို့ရှိရင် အသိဉာဏ်မျက်စိ ၂-မျိုး ရှိရမယ်တဲ့၊ စီးပွားရှာတတ်တဲ့ မျက်စိလည်း ရှိရ မယ်၊ ကိုယ်ကျင့်တရားနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အကောင်း

အဆို၊ အကြောင်းအကျိုး ခွဲခြားသိတတ်တဲ့ 'ဓမ္မဗျက်စီ' လည်း ရှိရမယ်။ လောကလူသားတွေဟာ မျက်စိနှစ်လုံးရှိမှ ပြည့်စုံသလိုပဲ။ လူ့ဘဝရလာလို့ရှိရင်လည်းပဲ ဒီပညာမျက်စိနှစ်မျိုး ရှိရမယ်။ လူဖြစ်လာရင် စီးပွားရှာတတ်ရမယ်။ ကိုယ်ကျင့်တရားကောင်းအောင် ကျင့်သုံးတတ်ရမယ်။ ဒါမှ ပြည့်စုံတဲ့လူသား(ideal person)လို့ အကောင်းဆုံး လူသားတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့အတွက် မြတ်စွာဘုရား လမ်းညွှန်ထားတာပါ။

စီးပွားရေးမျက်စိဆိုတာ မရသေးတဲ့ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေရအောင်၊ ရပြီးသား စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေကို တိုးပွားအောင်လုပ်တဲ့ နည်းပညာတွေ တတ်ကျွမ်းတာကို ပြောတာ။ ထိုသို့ တတ်ကျွမ်းမှသာလျှင် လောကမှာ မပင်မပန်း ချမ်းချမ်းသာသာနဲ့ နေနိုင်မှာဖြစ်ပါတယ်။ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ လုပ်နိုင်မှာဖြစ်ပါတယ်။

နောက်တစ်ဖက်ကလည်း စီးပွားရေးဘက်က တိုးတက်ရုံတင်မဖြစ်ဘူး။ ကိုယ်ကျင့်တရားကောင်းဖို့ စိတ်ဓာတ်မြင့်မားဖို့ဆိုတဲ့ဘက်ကလည်း အင်မတန်မှ အရေးကြီးပါတယ်။ စီးပွားတစ်ခုတည်းသာရှာတတ်ပြီး ကိုယ်ကျင့်တရားမပါဘူး၊ ကိုယ်ကျင့်တရားနဲ့ ပတ်သက်တဲ့အသိ မရှိဘူးဆိုလို့ရှိရင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဟာ မျက်စိတစ်လုံးကွယ်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့တူတယ်။

စီးပွားကိုရှာတတ်ပြီးတော့ ကိုယ်ကျင့်တရားဘက်က အသိဉာဏ်မရှိဘူးဆိုရင် ဒီပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဟာ စီးပွားကို ရတဲ့နည်းနဲ့ ရှာတတ်တယ်။ ပိုက်ဆံရပြီးရောဆိုတဲ့ အနေအထားမျိုးကြောင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ကိုယ်ကျင့်တရားကင်းမဲ့သူဖြစ်လာတယ်။ သူ့ရလာတဲ့ စည်းစိမ်ဥစ္စာလည်း ကြာရှည်ခံတဲ့

စည်းစိမ်ဥစ္စာ မဖြစ်ပါဘူး။ တစ်ခဏတာမျှ စီးပွားရေးအောင်မြင်သော်လည်း မကြာခင် ထိုစီးပွားရေးဟာ လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးသွားနိုင်ပါတယ်။ ကိုယ်ကျင့်တရားနဲ့ ထိန်းမထားလို့ရှိရင် စီးပွားဥစ္စာတိုးတက်မှုဟာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အတွက် အန္တရာယ်ကြီးဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့်မို့ မြတ်စွာဘုရားက အသိပညာ ၂-မျိုးရအောင် လုပ်ရမယ်။ ဒါ အခြေအနေကောင်းတွေပဲ။ မြတ်စွာဘုရားက အခြေအနေကောင်းတွေကို ဟောပေးတာ။ အေး ဒီဘဝမှာ ချမ်းသာသူခတွေ့ရဖို့ဆိုတဲ့ အကြောင်းတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး၊ စီးပွားရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဒီဘဝမှာ ပြည့်စုံရမည့် အချက်အလက်တွေကို မြတ်စွာဘုရားက ဟောတာ။

လူလောကဟာ ဒီဘဝပြည့်စုံရုံနဲ့ မပြီးသေးဘူး။ လူတွေမှာ ဘဝသံသရာဆိုတာ ရှိနေသည့်အတွက်ကြောင့် ဒီဘဝကောင်းရုံလေးနဲ့ မပြီးသေးဘူး။ နောင်ဘဝအတွက် အနာဂတ်ရေးဆိုတာကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားပြီး ပြင်ဆင်သင့်တယ်။ ဒါကြောင့်မို့လို့ နောင်ဘဝကောင်းဖို့အတွက်ကိုလည်း ပဲ ခုနေကပင် ကြိုကြိုတင်တင် ပြင်ပြင်ဆင်ဆင်ဆိုတာ ရှိရပါတယ်။

စီးပွားရေးနဲ့ပတ်သက်တောင်မှပဲ အခုခေတ်မှာ အနာဂတ်မျှော်မှန်းချက်တွေနဲ့ စီမံကိန်းကြီးတွေချပြီးတော့ ဆောင်ရွက်ကြရတာ မဟုတ်လား။ ထို့အတူပါပဲ ကိုယ့်ရဲ့ဘဝမှာ ဒီဘဝတစ်ခုတည်း အောင်မြင်လို့ မဖြစ်ပါဘူး။ နောင်ဘဝအတွက်ကိုလည်းပဲ မျှော်လင့်ချက်နဲ့ စီမံကိန်းတွေထားဖို့ လိုအပ်ပါသေးတယ်။ (ရှေ့ဆက်ရန်)

ဒေါက်တာအရှင်နန္ဒမာလာဘိဝံသ

အနေကျပ်တော့ အသေချောင်သည့်

အောင်ဇင်

ဇာတိ၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ မရဏတည်းဟူသော မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူသည့်အတိုင်း ပုထုဇဉ်မှန်သမျှသည် ဇာတိဟူသော လူ့ဘဝကို ရလာသည်နှင့် အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊ သေခြင်းဆိုသည့် လောကဓမ္မတာတရားကို ရှောင်လွှဲ၍ မရနိုင်ဘဲ မလွဲမသွေ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ကြရမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

အချို့သော အတိတ်ဘဝကုသိုလ်ကံ မကောင်း ခဲ့သူတို့မှာမူ လူ့ဘဝ(ဇာတိ)ကို ရရှိလာပြီးနောက် အိုခြင်းဟူသော 'ဇရာ' အဆင့်သို့ မရောက်မီမှာပင် နာခြင်း(ဗျာဓိ)နှင့် ကြုံတွေ့ရပြီး သေခြင်း(မရဏ)သို့ အဆင့်ကျော်သွားရသူများလည်း ရှိကြသည်။ လူ့ဘဝကို ရလာပြီးနောက် မအိုချင်သော်လည်း အိုရမည်ဖြစ်သလို၊ မနာချင်သော်လည်း နာရမည်ဖြစ်ပြီး နိဂုံးတွင် မိမိချစ်ခင်တွယ်တာသော ဇနီး၊ ခင်ပွန်း၊ သားသမီးအခြွေအရံများနှင့် ပစ္စည်းဥစ္စာ ပိုင်ဆိုင်သမျှကို စွန့်လွှတ်၍ သေမင်းခေါ်ရာနောက်သို့ မငြင်းဆန်နိုင်ဘဲ လိုက်ပါရမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

မိမိသည်ပင်လျှင် အသက် ၆၀-ကျော်လာခဲ့ပြီဖြစ်၍ ဇရာအတွင်းသို့ ချဉ်းနင်းဝင်ရောက်နေပြီဖြစ်ရာ ဗျာဓိဟူသော အနာရောဂါက မည်သည့်

အချိန်၊ မည်သည့်နေရာက၊ မည်သည့်ပုံစံမျိုးဖြင့် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်မည်ကို သတိနှင့် အစဉ်အမြဲ စောင့်ကြည့်နေရသည်။

အမေဆုံးပြီ

ထိုနေ့ကား ၂၇-၁၀-၂၀၁၃-ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့၊ နံနက် ၁၁-နာရီခန့်တွင်ဖြစ်သည်။ လက်ကိုင်ဖုန်းမြည်သံကြား၍ ကိုင်လိုက်ရာ ကျိုက်ထိုမှငယ်သူငယ်ချင်း ကိုသန့်ဇင်ထံမှဖြစ်သည်။ “ဒီနေ့မနက် ၆-နာရီမှာ အမေဆုံးပြီ။ နောက်ဆုံးအချိန်ကို အေးချမ်းငြိမ်သက်စွာနဲ့ ဖြတ်သန်းခဲ့တယ်။ အမေရုပ်အလောင်းကိုတော့ အင်္ဂါနေ့မှာ ဂူသွင်းသင်္ဂြိုဟ်မယ်” ဟု ဝမ်းနည်းသံဖြင့်ပြောပြီး ဖုန်းချသွားခဲ့သည်။

ယခုရက်ပိုင်းအတွင်း အမေ၏ကျန်းမာရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ထူးခြားသောအခြေအနေအား ကြိုတင်သိရှိထားခြင်းမရှိဘဲ ရုတ်တရက် သေဆုံးကြောင်း သိလိုက်ရသဖြင့် အံ့သြဝမ်းနည်းမှုကို ခံစားလိုက်ရသည်။ သူငယ်ချင်းကိုသန့်ဇင်၏ အမေဆိုသော်လည်း မိမိ၏အမေကဲ့သို့ဖြစ်ပြီး ၁၆-နှစ်သားအရွယ် လွန်ခဲ့သော ၄၅-နှစ်ခန့်ကပင် ကျွန်တော့်အား သားသမီးအရင်းပမာ ဇောင့်ရှောက်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ အမေကွယ်လွန်ချိန်တွင်

အသက် ၉၃-နှစ်ရှိပြီဖြစ်ခြင်းကြောင့် လူ့ဘဝတွင် သက်တမ်းစေ့ထက် ကျော်လွန်နေထိုင်ခွင့် ရခဲ့ သည်ဟု ဆိုရပေမည်။

မွေးစားအမေ

ကျွန်တော်သည် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းအောင် မြင်ပြီးနောက် မော်လမြိုင်ကောလိပ်၌ ဆက်လက် ပညာဆည်းပူးခဲ့ရာ အဓိကဘာသာတူ၊ ခုံနံပါတ် နီးကပ်၍ သက်တူရွယ်တူ၊ ဝါသနာတူ ကျိုက်ထို မြို့သား ကိုသန့်ဇင်နှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့ကြသည်။

သီတင်းကျွတ်၊ ဒီဇင်ဘာတို့ကဲ့သို့ ကျောင်း ပိတ်ရက်တိုသောအခါများတွင် ခရီးစရိတ်ကုန် ကျမှု များပြားခြင်းကြောင့် မွေးရပ်ဒေသ မြိတ်သို့ မပြန်တော့ဘဲ ကျိုက်ထိုရှိ ကိုသန့်ဇင်၏နေအိမ် သို့ လိုက်ပါပြီး အမေချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးသော

အမေအကျင့်ပို့

အမေသည် ဝေဒနာခံစားရ ခြင်းကြောင့် စိတ်အလိုမကျခြင်း၊ ဒေါသထွက်ခြင်း၊ စိတ်တိုခြင်းတို့ ဖြစ်လေ့မရှိပေ။ လူတိုင်းကို ညင်ညင်သာသာ ပြောဆိုဆက်ဆံတတ်သည်။

အိမ်ထမ်း၊ အိမ်ဟင်းများကို မြန်ရေရှက်ရေ စား သောက်၍ မိဘအိမ်ကဲ့သို့ အားမနာတမ်း လွတ် လပ်ပျော်ပါးစွာ ဆော့ကစားပြီး ကျောင်းဖွင့်မှသာ အဆောင်သို့ ပြန်ဖြစ်တော့သည်။

ကိုသန့်ဇင်၏ အမေရော အဖေကပါ ၎င်းတို့ ၏နေအိမ်၌ ကျွန်တော်တို့ နေထိုင်၊ စားသောက်၊ ဆော့ကစားပျော်ပါးသည်ကို ကြည်ဖြူကျေနပ်စွာ ဖြင့် လက်ခံထားခဲ့ကြသည်။

အမေချက်ပြုတ်သော ထမင်းဟင်းလက်ရာ များကို ကောလိပ်ကျောင်းသားဘဝတစ်လျှောက် လုံးသာမက ကျောင်းပြီး၍ တပ်မတော်သို့ ဝင် ရောက်ပြီးနောက် တပ်မတော်သားဘဝတွင် လည်း လမ်းကြုံလျှင် ကြုံသလို အမေ့ထံဝင်၍ အမေ့လက်ရာကို အားပေးခဲ့ကြသည်။ အိမ်ထောင် ရက်သားကျပြီးနောက်ပိုင်းတွင်လည်း ဇနီးသည် နှင့် သားသမီးတို့ပါ တရင်းတနှီးရှိကြပြီး အလျဉ်း သင့်တိုင်း အမေ့အိမ်သို့ ဝင်ထွက်စားသောက် ခဲ့ကြသည်။

ကိုသန့်ဇင်၏ဖခင်ကြီးသည် ၁၉၉၁-ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ရာ အမေသည် အရွယ်ရောက်၍ ကြီးပြင်းနေပြီဖြစ်သော သားသမီးမြေးများနှင့်

ယခင်ကထက် ချစ်ချစ်ခင်ခင် စည်းစည်းလုံးလုံး နေထိုင်ခဲ့သည်။

အမေသည် ဘာသာရေး၊ သာသနာရေး ကိစ္စများကို ပိုမိုအချိန်ပေး ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ပြီး သံဃဝေယျာဝစ္စကိစ္စများ၊ အလှူအတန်းကိစ္စများ၊ ဝိပဿနာတရားစခန်း ဖွင့်လှစ်ခြင်းကိစ္စများ၌ လူအား၊ ငွေအားစိုက်ထုတ်၍ စိတ်အားထက်သန်စွာဖြင့် အပင်ပန်းခံ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ကျိုက်ထိုမြို့နယ်၊ ကျိုက်ပိကျေးရွာ၊ ကျိုက်ပိတောရကျောင်းဆရာတော် ဦးသာသနရက္ခိတ၊ ပဲခူးမြို့ဆယ်မိုင်ကုန်း ဓမ္မဒူတဆရာတော် ဒေါက်တာအရှင်ပညိဿရာဘိဝံသ၊ သိမ်ဇရပ် ဓမ္မဒူတဆရာတော် အရှင်ပညာဝရတို့သည် အမေအား မိခင်တစ်ဦးပမာ ခင်မင်လေးစားသော ဆရာတော်ကြီးများပင် ဖြစ်ကြသည်။

၁၉၉၅-ခုနှစ်၊ နှစ်ကုန်ပိုင်းတွင် ကျွန်တော်သည် တပ်မတော်မှ အရပ်ဘက်သို့ ကူးပြောင်းတာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရာ ရန်ကုန်တွင် အခြေချနေထိုင်ခွင့်ရသဖြင့် အမေထံ တစ်နှစ်လျှင် အနည်းဆုံး နှစ်ကြိမ်သွားရောက် ဂါရဝပြုကန်တော့နိုင်သည့် အခွင့်အရေးကို ရခဲ့သည်။

အမေနှင့် လောကဝံတရား

အမေသည် ၂၀၀၁-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် အလှူအတန်းတစ်ခု၌ သံဃာ့ဆွမ်းကွမ်းကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ရင်း အပင်ပန်းလွန်ပြီး အိပ်ရေးပျက်၊ အအေးပတ်ရာမှ လေဖြတ်ဝေဒနာကို စတင်ခံစားခဲ့ရသည်။ ထိုအချိန်တွင် အမေအသက် ၈၁-နှစ်ရှိနေပြေပြီ။ သားသမီးများ၊ ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟများ၏ ဂရုတစိုက်ပြုစုကုသပေးမှုကြောင့် လေဖြတ်ဝေဒနာ သက်သာသွားသော်လည်း ညာဘက်

လက်ချောင်းလေးများမှာ ပကတိအတိုင်း ကွေးဆန့်၍မရဘဲ ကွေးကွေးကောက်ကောက် ဖြစ်နေပါတော့သည်။ လူတွဲရန်မလိုဘဲ တုတ်ဖြင့် ဟိုဟိုသည်သည် လျှောက်နိုင်သည်အထိတော့ အခြေအနေ တိုးတက်ခဲ့သည်။

ခင်ပွန်းဖြစ်သူက ကွယ်လွန်၊ ကိုယ်တိုင်က လေဖြတ်ဝေဒနာခံစားနေရသည့် အခြေအနေတွင် အမေ၏အချစ်ဆုံးသား ကိုဌေးဝင်းမှာ ၂၀၀၆-ခုနှစ်၊ ဇွန်လ၌ နှလုံးရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန်ပြန်သည်။ ကိုဌေးဝင်းကွယ်လွန်စဉ် အသက် ၅၀-ခန့် ဇနီး မစိုးစိုးနှင့် အရွယ်မရောက်သေးသော သမီး ၃-ဦးကျန်ခဲ့ရာ သူတို့ကိုလည်း အားမငယ်စေရန် ကိုယ့်အပူကိုမျှသိပ်၍ ဟန်ဆောင်အပြုံးဖြင့် နှစ်သိမ့်အားပေးခဲ့ရပြန်သည်။

အမေကြုံရသောဒုက္ခက ဒါနှင့်မပြီးတတ်သေး။ စကားပုံရိုင်းရိုင်းနှင့် နှိုင်းရပါက “နုရာဝဲစွဲ၊ လဲရာသူခိုးထောင်း” ဆိုသကဲ့သို့ တုတ်ကောက်ကို အားပြု၍ လမ်းလျှောက်နေရသော အမေမှာ ၂၀၀၈-ခုနှစ်၊ မတ်လတွင် ခြေချော်လဲပြီး ပေါင်ရိုးကွဲပြန်သည်။ အသက်အရွယ်ကြီးသူမို့ ဝေဒနာကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ခံစားခဲ့ရသည်။ ပေါင်ရိုးအစား စတီး(လ်)ချောင်းဖြင့် အစားထိုးကုသမှုခံယူပြီးနောက် အမေသည် ဘီးတပ်ကုလားထိုင်၏ အကူအညီဖြင့်သာ ရွေ့လျားနိုင်ပါတော့သည်။

ကိုယ်ခံအားကောင်းသော အမေ

အမေသည် လေဖြတ်ဝေဒနာသည်ဘဝဖြင့် အိပ်ရာပေါ်၌ ပက်လက်ရှိနေသည့်အချိန်တွင် ဖြစ်စေ၊ ရောဂါ အတန်အသင့်သက်သာ၍ ဘီးတပ်ကုလားထိုင်ဖြင့် လှုပ်ရှားသွားလာသည့်အချိန်

တွင်ဖြစ်စေ သူ၏မျက်နှာမှာ အစဉ်သန့်ရှင်းကြည်
လင်နေသည်။ ဝေဒနာခံစားရခြင်းကြောင့် စိတ်
အလိုမကျခြင်း၊ ဒေါသထွက်ခြင်း၊ စိတ်တိုခြင်းတို့
ဖြစ်လေ့မရှိပေ။ လူတိုင်းကို ညင်ညင်သာသာ
ပြောဆိုဆက်ဆံတတ်သည်။

အမေသည် ကျန်းမာစဉ်ကပင် ဘုရား၊ တရား၊
သံဃာ ရတနာသုံးပါးကို လွန်စွာကြည်ညိုတန်ဖိုး
ထားသူဖြစ်ပြီး တရားရိပ်သာများ၌ ဝိပဿနာ
တရားများကို အစဉ်တစိုက် ကျင့်ကြံပွားများ အား
ထုတ်သူဖြစ်၍ တရားအခံ အားကောင်းသူဖြစ်
သည်။ အမေ မကျန်းမာသည့်အခါတွင်လည်း
မိမိကြောင့် သူတစ်ပါး စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်
မည်ကို များစွာစိုးရိမ်ပူပင်တတ်သည်။ ဆောင်
ရွက်နိုင်သော ခန္ဓာကိစ္စအဝဝကို တစ်ပါးသူအား
ဒုက္ခမပေးဘဲ ကိုယ့်ကိစ္စကို ပြီးငြိမ်းအောင် ဆောင်
ရွက်တတ်သူဖြစ်သည်။ လေဖြတ်ဝေဒနာသည်
ဘဝဖြင့် အိပ်ရာပေါ်၌ ပက်လက်ရှိနေစဉ် တရား
နာခြင်း၊ တရားနှလုံးသွင်းရှုမှတ်ပွားများခြင်း၊
ပရိတ်၊ ပဋ္ဌာန်းတရားတော်များ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်
ခြင်းဖြင့် အချိန်ကို အကျိုးရှိရှိ အသုံးချခဲ့သည်။

အမေရှိရာသို့ ထွက်ခွာခြင်း

ကျွန်တော်တို့ဇနီးမောင်နှံသည် အမေအား
နောက်ဆုံးဂါရဝပြုနှုတ်ဆက်ရန် ရန်ကုန်ရှိနေအိမ်
မှ ၂၈-၁၀-၂၀၁၃-ရက်၊ တနင်္လာနေ့ နံနက် ၆-
နာရီခန့်တွင် စတင်ထွက်ခွာခဲ့သည်။ ကျိုက်ထိုမြို့
သို့ နံနက် ၉-နာရီ၊ မိနစ် ၂၀-ခန့်တွင် ရောက်ရှိ
သည်။ ရွေးဦးစွာ ကျိုက်ပေါလောမဲ့ရှင်တော်
ဘုရားကို နံနက်ဆွမ်းကပ်သည်။ ထို့နောက် မိနစ်
၃၀-ခန့် တရားရှုမှတ်ပွားများပြီး အမေရှိရာသို့
ဆက်လက်ထွက်ခွာခဲ့သည်။

အမေအိမ်ရှေ့တွင် မော်တော်ယာဉ်တစ်စီး၊
နှစ်စီးစ ရပ်ထားသည်။ ကျွန်တော်သည် အိမ်ရှေ့
တွင် ကားရပ်ပြီးနောက် အိမ်ထဲသို့ တုံ့ဆိုင်းသော
ခြေလှမ်းများဖြင့် ဝင်သွားသည်။ အိမ်ရှေ့ဧည့်ခန်း
ကြမ်းပြင်၌ ဧည့်သည်အမျိုးသမီးအချို့ ထိုင်နေပြီး
အမျိုးသားဧည့်သည်များမှာ ဆက်တီပေါ်၌ ထိုင်
နေကြသည်။ အမေ၏သားအကြီး ကိုဝင်းထင်၊
ကိုသန့်ဇင်၏ဇနီး ဒေါ်မြင့်မြင့်ဦးနှင့် သမီး-မမူမူ
တို့ ရှိနေကြသည်။ အမေကို အိမ်ရှေ့ဧည့်ခန်း
ခုတင်ပေါ်၌ နေရာပြင်ဆင်ပေးထားသည်။

ကျွန်တော်သည် မျက်နှာပေါ်၌ ဖူးထားသော
ဇာပိတ်ပါးပါးကို လှုပ်၍ အမေမျက်နှာအား တစ်ခုံ
စိမ့်ကြည့်နေမိသည်။ အမေ၏မျက်နှာသည်
အသက်မဲ့သူတစ်ဦးနှင့်မတူဘဲ ငြိမ်သက်အေးချမ်း
စွာ အိပ်ပျော်နေသူတစ်ဦးနှင့်သာ တူပါတော့
သည်။ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ပြည့်စုံသူမို့ သေ
သည်တိုင် သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်
တို့ ထင်ဟပ်ဖော်ပြနေခြင်း ဖြစ်ပေမည်။

အမေ၏ သားသမီးများနှင့် မြေးများကတော့
အိပ်ရေးပျက်၍ ပင်ပန်းဟန်ရှိသော်လည်း နွမ်း
လျလျပုံစံမျိုးမဟုတ်။ ရှိုက်ကြီးတငင်ငိုကြွေးထား
သော အသွင်သဏ္ဌာန်မျိုးလည်း မတွေ့ရ။ အား
လုံး တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ရှိနေကြသည်။ သူတို့၏
မိခင်ကြီးကို နောက်ဆုံးအချိန်အထိ တာဝန်ကျေ
ပွန်စွာဖြင့် စောင့်ရှောက်ပေးလိုက်နိုင်သည့်
အတွက် အားရကျေနပ်နေဟန်ရှိသည်။

အမေတွင် သား ၃-ယောက်၊ သမီး ၁-ယောက်
ထွန်းကားခဲ့ရာ သားအငယ်ဆုံး ကိုဌေးဝင်းမှာ
ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီဖြစ်၍ အမေကွယ်လွန်ချိန်တွင်

သားသမီး ၃-ဦး၊ မြေး ၁၆-ဦး၊ မြစ် ၃-ဦး ကျန်
နေရစ်ခဲ့ကြသည်။

လေဖြတ်ခြင်းခံထားရသဖြင့် အိပ်ရာထဲ၌
ပက်လက်ရှိနေသော လူမမာဘဝ ဆယ်စုနှစ်တစ်
စုခန့်ကို သမီးဖြစ်သူက လိုအပ်သော ဝေယျာဝစ္စ
ကိစ္စအဝဝကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ပေးခဲ့သည်။
သားနှစ်ဦးကလည်း အလှည့်ကျ ထမင်းခွဲကျွေး
ခြင်း၊ ညအိပ်ရာမဝင်မီ ပရိတ်၊ ပဌာန်းတရားများ
ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ပေးခြင်း၊ ဝိပဿနာတရားနှင့်
စပ်လျဉ်း၍ ရှင်းလင်းပြောပြပေးခြင်းတို့ဖြင့် အမေ
နှလုံးအိမ်၌ တရားကိန်းစေရန် ကူညီဆောင်ရွက်
ပေးခဲ့ကြသည်။

ကျွန်တော်သည် အမေအား ရှိခိုးကန်တော့
ပြီးနောက် အသုဘရွာလာသူအချို့နှင့် စကား
စမြည်ပြောနေစဉ် ကိုသန့်ဇင် ရောက်လာသည်။
အမေ၏ နောက်ဆုံးအချိန် ဖြတ်သန်းခဲ့ပုံကို
သိလို၍ ကျွန်တော် မေးမြန်းခဲ့သည်။

ဘဝ၏နောက်ဆုံးအချိန်ကို ငြိမ်းချမ်းစွာ
ဖြတ်သန်းခြင်း

အမေသည် ယခုရက်ပိုင်းအတွင်း ယခင်
ရက်များကထက်ပိုမို၍ လန်းလန်းဆန်းဆန်း ရှိနေ
သည်။

၂၆-၁၀-၂၀၁၃-ရက်၊ စနေနေ့ကလည်း မြို့
နှင့် ၆-မိုင်ခန့်ဝေးသော ဝင်းက-ပေါ်တော်မူ
ကျောင်းသို့ ဘုရားဖူးသွားပြီး ကျန်းကျန်းမာမာ
ရွှင်ရွှင်လန်းလန်းဖြင့် အိမ်သို့ပြန်လာခဲ့သည်။ ထို
နေ့ညက ၈-နာရီတွင် အမေအိပ်ရာမဝင်မီ သား
ကြီး ကိုဝင်းထင်က အမေ့ကို ပရိတ်၊ ပဌာန်းများ
ရွတ်ဖတ်ပေးသဖြင့် အမေ စောစောအိပ်ရာဝင်ခဲ့
သည်။ ည ၉-နာရီကျော်ကျော်ခန့်တွင် ကိုသန့်ဇင်

ရောက်လာတော့ အမေအိပ်မောကျနေပြီဖြစ်
သည်။ အမေသည် တစ်ညလုံး နှစ်နှစ်ခြိုက်
ခြိုက် အိပ်ပျော်နေခဲ့သည်။

၂၇-၁၀-၂၀၁၃-ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် ၆-
နာရီခန့်တွင် အမေ၏ခုတင်ဘေး၌အိပ်သော
အိမ်ဖော်မလေးက ဝေယျာဝစ္စဆောင်ရွက်ပေးရန်
ခေါ်သောအခါ အမေ၏ တုံ့ပြန်ထူးသံ မကြားရ
ပေ။ သို့ဖြစ်၍ ခြင်ထောင်ဖွင့်ပြီး အမေ့ကို လှုပ်
နှိုးရာ မရသဖြင့် လူကြီးများကိုခေါ်သည်။ ထိုအခါ
အမေ့ကို စစ်ဆေးကြည့်တော့ အမေ အသက်
မရှိတော့ကြောင်း သိရသည်။ အမေကွယ်လွန်
သည့်အချိန်ကို မည်သူကမှ အတိအကျ မသိ
လိုက်ကြပေ။ အမေသည် လက်ယာဘက်သို့
စောင်း၍ ငြိမ်သက်စွာရှိနေပြီး အိပ်ပျော်နေသည့်
အလားပင် ဖြစ်သည်။ မျက်နှာပြင်၌လည်း တစ်စုံ
တစ်ရာ ဝေဒနာခံစားခဲ့ရသည့် အရိပ်အယောင်
မတွေ့ရ။ နောက်ဆုံးထွက်သက်ကို လွယ်ကူညင်
သာစွာဖြင့် ကျော်လွှားသွားနိုင်ပေသည်။ ၉၃-
နှစ်တိုင် ကျင်လည်ခဲ့သောပတ်ဝန်းကျင်ကို
သံယောဇဉ်တစ်စုံတစ်ရာ ငြိတွယ်ခြင်းမရှိဘဲ
ကောင်းရာသုဂတိသို့ ရွှေ့ရွှေ့သွားခြင်းဖြစ်ပေမည်။

အမေသည် သာမန်ပုထုဇဉ်တို့ ရနိုင်ခဲ့သော
အဆင့်တစ်ခုဖြင့် လူ့ဘဝကို အနိုင်ဖြင့် ပိုင်းသွား
ခဲ့ပေပြီ။ အမေသည် ဝိပဿနာ၏အကျိုးကို ခံစား
ရခြင်းဖြစ်ရာ အနေကျပ်သဖြင့် အသေချောင်ခဲ့
ခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်သည် သူငယ်ချင်းပြောပြသော
အမေ၏ ဘဝကူးကောင်းမွန်ပုံကို အထူးအံ့ဩ
ဝမ်းသာနေမိပါတော့သည်။

အောင်ဇင်

ဗန်းမော်ဆရာတော်ကြီး

ဒေါက်တာ အရှင်ကုမာရာဘိဝံသ(၁၁)

(အခန်းဆက် ထေရုပ္ပတ္တိရှည်)

မင်းယုဝေ

(ယခင်လမ္မအဆက်)

ကြားနာပြီ

ဤတွင် နိုင်ငံတော်သီးခြားဝိနည်းဗိမ္ဗိအဖွဲ့ အမှတ်(၁၁)ပါ အဖွဲ့ဝင်ဆရာတော်ကြီး ၅-ပါးတို့ က တိုင်ကြားသူ (စောဒနာ)ဆရာတော်များနှင့် အတိုင်ခံရသူ (စုဒ္ဓိတက)ဆရာတော်များ၊ လူပုဂ္ဂိုလ်များကို ဆင့်ခေါ်သည်။ ၉-၁-၁၉၉၈ နေ့၊ မွန်းလွဲ ၁-နာရီမှ ညနေ ၄-နာရီအထိလည်းကောင်း၊ ၁၀-၁-၁၉၉၈-နေ့၊ နံနက် ၈-နာရီမှ ၁၀-နာရီအထိလည်းကောင်း ကြားနာခဲ့သည်။ နေရာမှာ ရန်ကုန်မြို့၊ ကမ္ဘာအေးကုန်းမြေ၊ အပရဂေါယာနကျောင်းဆောင် အပေါ်ဆုံးထပ်တွင် ဖြစ်သည်။

ကြားနာရာ၌ စောဒကဆရာတော် ၄-ပါးတို့၏ စာမူဖြင့် ဖတ်ကြားတင်သွင်းသော စွဲဆိုချက် စောဒနာများ(အမြည့်အစုံ)ကိုလည်း ကြားနာသည်။ ထို့နောက် ၅-၂-၁၉၉၈၊ မွန်းလွဲ ၁-နာရီမှ ၆-နာရီအထိ တိုင်ကြားခံရသူ စမ်းကလေးဆရာတော်အပါအဝင် စုဒ္ဓိတကဆရာတော် ၂-ပါး၏ စာမူဖြင့် ဖတ်ကြားတင်သွင်းသော ပြန်လည်ချေပသည့် ဒေသနာများကိုလည်း ကြားနာသည်။

ထို့နောက် ယင်းစောဒနာ၊ သောဓနာစာများနှင့်တကွ သက်သေခံအဖြစ် တင်ပြသော စမ်းကလေး ဝါဒဆိုင်ရာ စာအုပ်စာတမ်း တိပ်ခွေများကို ၆-၂-၁၉၉၈ မှ ၂၁-၂-၉၈ နေ့အထိ ဝိနည်းဗိမ္ဗိဆရာတော်ကြီးများက ထေရဝါဒ ပိဋကတ်တော်များနှင့်အညီ တိုက်ဆိုင်၍ သုံးသပ်ကြသည်။ ထို့နောက် ဝိနိစ္ဆယစာတမ်း စောဒက၊ စုဒ္ဓိတကတို့၏ရှေ့မှောက်၌ ဆုံးဖြတ်၍ ဝိနိစ္ဆယစာတမ်းကို ချမှတ်ခဲ့ကြသည်။

ရောင်ခြည်တော်

ယင်းသို့မချမှတ်မီ စမ်းကလေးဆရာတော်၏ကိုယ်မှ ရောင်ခြည်တော်ထွက်သည်ဟုအဆိုနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဝိနည်းဗိမ္ဗိဆရာတော်ကြီးများ

ဗုဒ္ဓဝါဒ၏ကျင့်စဉ်မှာ

သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ

ဖြစ်သည်။ ရဟန်းလမ်း၊ လူလမ်း

မခွဲခြား၊ လမ်းရှည်၊ လမ်းတို

မခွဲခြား၊ ရဟန်းနှင့်လူ

ကျင့်စဉ်အတူတူသာဖြစ်သည်။

က မေးခွန်း ၂-ခုကို ၁-နာရီခန့် ကြိုတင်မေးခဲ့သည်။

မေး။ ။ (၁) ရောင်ခြည်တော်လွှတ်မှုသည် အရှင်ဘုရား၏ကိုယ်မှ လွှတ်တာလား (သို့မဟုတ်) သူ့ဟာသူ ထွက်တာလား။

မေး။ ။ (၂) လွှတ်တာဆိုလျှင် နီလရောင်ခြည်တစ်မျိုးလောက် လွှတ်ပြစမ်းပါ။

စမ်းကလေးဆရာတော်၏အဖြေ ။ ။ (၁-၂) ရောင်ခြည်တော်တည်းခိုတာပါ။ ကိုယ်တော်မှ လွှတ်တာမဟုတ်ပါဘူး။ မလွှတ်နိုင်ပါဘုရား။ လွှတ်ပြနိုင်စွမ်း မရှိပါဘုရား။

စမ်းကလေးဆရာတော်က ဤကဲ့သို့ (၁+၂) အမေးကို တစ်ပါတည်း ဖြေသွားသည်။

သုံးသပ်ချက်

ဤတွင် ဝိနည်းဓိုရ်ဆရာတော်ကြီးများက “စမ်းကလေးဆရာတော်သည် မေးခွန်း ၂-ခုလုံးကို ပယ်၍ ဖြေသွားသည်။ သူ့ကိုယ်မှ ရောင်ခြည်တော်လွှတ်တာမဟုတ်။ ရောင်ခြည်တော်လွှတ်ပြနိုင်တဲ့ တန်ခိုးဣဒ္ဓိပါဒ် အစွမ်းသတ္တိမရှိပါဟု ဝန်ခံသွားသည်။

ရောင်ခြည်တော်တည်းခိုတာပါဟု အဖြေစကားဖြင့် အခြားတစ်ပါးမှ အရောင်များလာ၍ ခေတ္တတည်းခိုတာပါ။ ဓာတ်တော်၏အရောင်၊ စေတီ၏အရောင်၊ လျှပ်စစ်အရောင်၊ ဖန်မှန်မီးသီးအရောင်၊ ရောင်ပြန် စသည်ဖြင့် ခွဲခြားပြီး ပြတ်ပြတ်သားသား မဖြေနိုင်ချေ။ ဖြစ်နိုင်သည်မှာ နေ့လယ်တစ်နာရီအချိန်နှင့် ညနေငါးနာရီအချိန်မှာပါဟု နာရီညွှန်ပြသဖြင့် နေရောင်က ရောင်ခြည်နှင့် စမ်းကလေး၏ ခန္ဓာကိုယ်၌သော်လည်းကောင်း၊ ဆိုင်ရာဓမ္မာရုံပလ္လင်၌သော်လည်းကောင်း တည်ရှိသော အရောင်ပြန်စေ

တတ်သည့် ကျောက်၊ မှန်၊ ဖန် စသည့် တစ်ခုခုတို့တွေ့ထိပြီး အရောင်လက်ခြင်းဖြစ်နိုင်သည်ဟူ၍သာ သုံးသပ်တော်မူကြသည်။

အကယ်၍သာ စမ်းကလေးဆရာတော်မှာ ရောင်ခြည်တော်လွှတ်နိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိရှိပါလျှင် ကြားကြားဝံ့ဝံ့ဖြင့် တစ်ခဏချင်း ရောင်ခြည်တော်လွှတ်ပြလိမ့်မည်စကန်ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် စမ်းကလေးဆရာတော်မှာ ရောင်ခြည်တော်လွှတ်နိုင်သော အစွမ်းသတ္တိမရှိမှန်း သေချာပေသည်ဖြစ်သည်” ဟူ၍ သုံးသပ်ကြသည်။

နှိုင်းယှဉ်ချက်အကျဉ်း

ဗန်းမော်ဆရာတော်အပါအဝင် ဝိနည်းဓိုရ်ဆရာတော်ကြီး ၅-ပါး၏ “ဗုဒ္ဓဝါဒနှင့် စမ်းကလေးဝါဒ” နှိုင်းယှဉ်ပြချက် အကျဉ်းချုပ်မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓဝါဒနှင့် စမ်းကလေးဝါဒ အကျဉ်းချုပ်

နှိုင်းယှဉ်ပြချက်

အမှတ်(၁)

ဗုဒ္ဓဝါဒ (အလိုအရ) ။ ။ သောတာပန - သောတာပန(ဝါ) သောတာပနဟူသည် အရိယမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်သည်။

စမ်းကလေးဝါဒ (အလိုအရ) ။ ။ သောတာပနဟူသည် သဒ္ဓါ၊ ဝီတိ၊ ပဿဒ္ဓိ လောမဟံသ၊ ဩဘာသ ဤ ၅-ပါးနှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်သည်။

အမှတ် (၂)

ဗုဒ္ဓဝါဒ ။ ။ ကျင့်စဉ်မှာ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ဖြစ်သည်။

စမ်းကလေးဝါဒ ။ ။ ကျင့်စဉ်မှာ သီလ၊ သဒ္ဓါ၊ ပညာဖြစ်သည်။ အရကောက်ခြင်းလည်း မကျကွဲပြားသည်။

အမှတ် (၃)

ဗုဒ္ဓဝါဒ ။ ။ ကျင့်စဉ်မှာ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ဖြစ်သည်။ ရဟန်းလမ်း၊ လူလမ်း မခွဲခြား၊ လမ်းရှည်၊ လမ်းတို မခွဲခြား၊ ရဟန်းနှင့်လူ ကျင့်စဉ် အတူတူသာဖြစ်သည်။

စမ်းကလေးဝါဒ ။ ။ ကျင့်စဉ်မှာ သီလ၊ သဒ္ဓါ၊ ပညာ ဖြစ်သည်။ လူကျင့်စဉ်၊ လမ်းတိုကျင့်စဉ်ဟု ခေတ်ကိုလိုက်၍ ခွဲခြားထားသည်။

အမှတ် (၄)

ဗုဒ္ဓဝါဒ ။ ။ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ သိက္ခာ ၃-ပါးတွင် ပညာအရကို အကြောင်းပုဗ္ဗဘာဝမဂ်နှင့် တကွ အရိယမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို အရကောက်သည်။

စမ်းကလေးဝါဒ ။ ။ ပညာအရကောက်ပြပုံမှာ အကျိုးလောကုတ္တရာမဂ်ဖိုလ်ပညာကို ကောက်ပြထားသည်။

အမှတ် (၅)

ဗုဒ္ဓဝါဒ ။ ။ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ သိက္ခာ ၃-ပါးကျင့်စဉ်သည် အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ် ကာလသုံးပါးတွင် ဘယ်ကာလ၌မျှ မပြုပြင်၊ မပြောင်းလဲရ၊ ကေဝလပရိပုဏ္ဏဂုဏ်ရှိသော ကြောင့် နုတ်ပယ်ခြင်း၊ ဖြည့်စွက်ခြင်း၊ ပြောင်းလဲခြင်းမပြုရ၊ ဤနည်းအတိုင်းသာ ကျင့်ရသည်။

စမ်းကလေးဝါဒ ။ ။ ခေတ်ကာလကိုလိုက်၍ သီလ၊ သဒ္ဓါ၊ ပညာ ကျင့်စဉ်အတိုင်းကျင့်မှသာ မဂ်ဖိုလ်ရနိုင်သည်။ သမာဓိကျင့်စဉ်ကိုပယ်၍ သဒ္ဓါကို အစားထိုးထည့်ထားသည်။ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာကျင့်စဉ်အတိုင်းဆိုလျှင် ကာလဝိပွတ္တိဖြစ်၍ ကျင့်လို့မရဟု ယူဆထားသည်။

အဘိဓမ္မဟာရဋ္ဌဂုရု ဇနီးမော်ဆရာတော်ကြီး
ဒေါက်တာအရှင်ကုမာရာဘိဝံသ

အမှတ် (၆)

ဗုဒ္ဓဝါဒ ။ ။ အလိုတော်အတိုင်း သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ကျင့်စဉ်အတိုင်းကျင့်၍ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ် ရောက်ခဲ့သော် သဿတဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ အစွန်းနှစ်ပါးလွတ်၍ မဂ်ဖိုလ်ရနိုင်သည်။

စမ်းကလေးဝါဒ ။ ။ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ကျင့်စဉ်လမ်း၊ ရဟန်းလမ်း၊ တဏှာသတ်လမ်း၊ လမ်းရှည်ကျင့်စဉ်နည်းအရ လူပုဂ္ဂိုလ်များ အားထုတ်ပါက သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာအားနည်းမှုကြောင့် မှတ်စိတ်ပေးမယ်ဆိုရင် သဿတ၊ ဥစ္ဆေဒလွတ်အောင် သင်တို့မှတ်နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပါဟု အကြောင်းပြန်ဒါန်းလွှာ ၁၈-၌ ဟောပြောထားသည်။

အမှတ် (၇)

ဗုဒ္ဓဝါဒ ။ ။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးမှာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ စသည် တည်း။

စမ်းကလေးဝါဒ ။ ။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးမှာ သဒ္ဓါမဂ္ဂင်
သုံးပါး၊ သီလမဂ္ဂင်သုံးပါး၊ ဝိနည်းမဂ္ဂင်၊ သိက္ခာ
မဂ္ဂင် ပေါင်း ၈-ပါးဟု ရေတွက်ပြထားသည်။

အမှတ် (၈)

ဗုဒ္ဓဝါဒ ။ ။ ဥဋ္ဌဋီတညုပုဂ္ဂိုလ်အား သမထ
ပုဗ္ဗင်္ဂမ ဝိပဿနာတရားကို ဟောရသည်။ ဝိပဋ္ဌိ
တညုပုဂ္ဂိုလ်အား သမထဝိပဿနာအစုံ (ယုဂ
နန္ဒ)ကို ဟောရသည်။ သို့မှသာ တရားပွဲအတွင်း
မဂ်ဖိုလ်ရသည်။

စမ်းကလေးဝါဒ ။ ။ သူ၏ ကမ္မဗလ ခန္ဓအဘိ
ဓမ္မာ သစ္စာလေးပါးတရားနာယူခြင်းဖြင့် တရားပွဲ
အတွင်း မဂ်ဖိုလ်ရသည်။

အမှတ် (၉)

ဗုဒ္ဓဝါဒ ။ ။ သောတာပန်ဖြစ်ကြောင်း အင်္ဂါ
လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံမှသာ သောတာပန်ဖြစ်နိုင်
သည်။

စမ်းကလေးဝါဒ ။ ။ ယောနိသောမနသိ
ကာရ သင့်သောအားဖြင့် ဝိပဿနာတရားကို
နှလုံးသွင်းခြင်း၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိနိဗ္ဗာန်ကို ရစေ
နိုင်သော ပုဗ္ဗဘာဂအကျင့်ကို (ဝါ) သီလ၊
သမာဓိ၊ ပညာကျင့်စဉ်ကိုမကျင့်ဘဲ (၁၊ ၂) အင်္ဂါ
နှစ်ချက်ပြည့်စုံလျှင်ပင် သောတာပန်ဖြစ်သည်။
ကျင့်နေစရာမလို နာယူရုံနှင့် သောတာပန်ဖြစ်နိုင်
သည်ဟူလို။

အမှတ် (၁၀)

ဗုဒ္ဓဝါဒ ။ ။ ကထာစဉ်ကိုဟောပြီး ကလ္လစိတ္တ
စသည်ဖြစ်မှ သစ္စာလေးပါးတရားကို ဆက်
ဟောတော်မူသည်။ သမုဒယနှင့်မဂ္ဂ - အကြောင်း
သစ္စာ၊ ဒုက္ခနှင့် နိရောဓ - အကျိုးသစ္စာဟု ဟော
ထားတော်မူသည်။

မြတ်မင်္ဂလာ * ၄၈

စမ်းကလေးဝါဒ ။ ။ ကထာစဉ်ကို စနစ်
တကျမဟောဘဲ သစ္စာလေးပါးကိုလည်း အကြောင်း
အကျိုးယူပုံ မမှန်၊ ဒုက္ခနှင့် သမုဒယကို အကြောင်း
သစ္စာ၊ နိရောဓနှင့်မဂ္ဂကို အကျိုးသစ္စာဟု
ကောက်ယူထားသည်။

အမှတ် (၁၁)

ဗုဒ္ဓဝါဒ ။ ။ သောတာပန်ဖြစ်ပြီးနောက် အထက်
မဂ်ဖိုလ်ရရန်အတွက် ဝိပဿနာအားကောင်း
သူကို ဧကဗီဇိ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်အား အလယ်
အလတ်ရှိသူကို ကောလံကောလ၊ ဝိပဿနာ
ဉာဏ်အား နံ့နွေးသူကို သတ္တက္ခတ္တုပရမဟု
သောတာပန် ၃-မျိုး ခွဲခြားဟောတော်မူသည်။

စမ်းကလေးဝါဒ ။ ။ ပီတိ ပဿဒ္ဓိဩဘာသ
ဖြစ်လျှင် ဧကဗီဇိ၊ ပီတိလောမဟံသဖြစ်လျှင်
ကောလံကောလ၊ သဒ္ဓါပီတိဖြစ်လျှင် သတ္တက္ခတ္တု
ပရမဟု သောတာပန် ၃-မျိုး ခွဲခြားယူထားသည်။

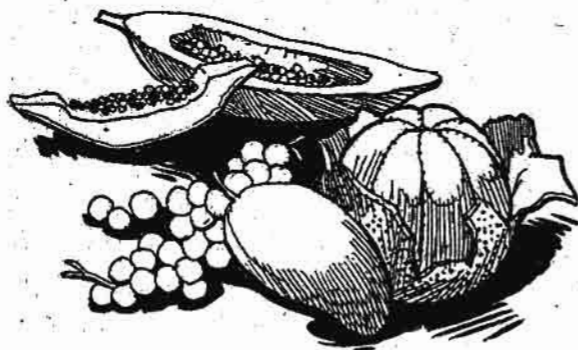
အမှတ် (၁၂)

ဗုဒ္ဓဝါဒ ။ ။ သပ္ပုရိသအရကောက်မှာ
ကမ္မဋ္ဌာန်းနည်းပေးနိုင်သူ ဘုရားစသော ပုဂ္ဂိုလ်
များ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသူများ၊ ငါးပါးသီလ
လုံခြုံသူများကို ကောက်ယူပြထားတော်မူသည်။

စမ်းကလေးဝါဒ ။ ။ တစ်ထိုင်တည်းနှင့် မဂ်
ဖိုလ်ရအောင် ဟောပြောပေးနိုင်သူကို သပ္ပုရိသ
ဟု ကောက်ပြထားသည်။

အမှတ် (၁၃)

ဗုဒ္ဓဝါဒ ။ ။ ရောင်ခြည်တော်ခြောက်သွယ်
သည် မြတ်စွာဘုရား၏ ခန္ဓာကိုယ်တော်မှသာ
လွှတ်နိုင်သည်။ ရံဖန်ရံခါ ဓာတ်တော်များလည်း
လွှတ်နိုင်သည်။

အစားအစာဖြင့် နှုန်းနှင်းကို ကုသခြင်း စောဝင်းသိမ်း

ကမ္ဘာပေါ်ရှိ လူသန်းပေါင်းများစွာတို့သည် အသက်ကြီးလာသည်နှင့်အမျှ ခွေးနာလာတတ်ကြပါသည်။ ဤကဲ့သို့ ခွေးနာခြင်းကို အမြဲတမ်း လှုပ်ရှားနေခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာ အလေးချိန် လျော့ချခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ စတီးရွက် (Steroid) ဆေးထိုးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယုတ်စွာအဆုံး ခွဲစိတ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း ကုသနေကြပါသည်။ သို့သော် သုတေသီများ၏

သုတေသနပြုလုပ် တွေ့ရှိချက်များအရ ခွေးနာသည်ကို အစားအစာဖြင့် ထိန်းသိမ်းနိုင်သည်ဟု ဆိုကြပါသည်။

(၁) ပဲပုပ် (Soy)

ခွေးနာနေသော သူများသည် ပဲပုပ်စေ့ကို ဂုလတာမျှ စားသုံးခြင်းအားဖြင့် ခွေးနာ၍ နေရထိုင်ရ ခက်ခဲခြင်းများ သက်သာလာသည့်အပြင် အကိုက်အခဲပျောက်ဆေးများကိုလည်း လျော့၍

စမ်းကလေးဝါဒ ။ ။ ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်များမှလည်းကောင်း၊ ဓာတ်တော်များမှလည်းကောင်း ရောင်ခြည်တော်များသည် စမ်းကလေးဘုန်းကြီး၏ခန္ဓာကိုယ်မှာ လာပြီတည်းခိုတာပါဟု လျှောက်ထားသွားသည်။

အမှတ် (၁၄) (၁၅) ကို နှိုင်းယှဉ်မပြတော့။
အမှတ် (၁၆)

ဗုဒ္ဓဝါဒ ။ ။ အံတုသိုလ်ကံ၊ တုသိုလ်ကံ၊ ဥပါဒါန် စသည်တို့ကို ဆိုင်ရာဇာတ်ကားများကသာ ပယ်နိုင်သည်၊ ဖြတ်နိုင်သည်။

စမ်းကလေးဝါဒ ။ ။ အဓိဝေသီလတ အတုသိုလ်ကံကိုဖြတ်သည်။ အဓိဝေဒ္ဓါတ တုသိုလ်ကံများကို ဖြတ်သည်။

သဒ္ဓါနုသာရီ ခေါ်ရုပ်နှိုင်းယှဉ်ချက်
ဗုဒ္ဓဝါဒ ။ ။ ရုပ်၊ နာမ်ဓမ္မတို့ကို အနိစ္စဟု နှလုံးသွင်းဝိပဿနာရှုနေသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား သဒ္ဓါန္တေ လွန်ကဲလာသည်။ ၎င်းသို့မူကြောင့် ပထမမဂ်ဇောကျလျှင် သဒ္ဓါနုသာရီသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဟောထားတော်မူသည်။
စမ်းကလေးဝါဒ ။ ။ သူ့ကို ယုံကြည် အပြင်သဒ္ဓါ၊ တရားတော်ကို ယုံကြည် အတွင်းသဒ္ဓါ၊ ၎င်း ၂-ပါးကြောင့် မဂ်ဇောကျသည်။ ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်ကို သဒ္ဓါနုသာရီ သောတာပန်ပါဟု ပြောဆိုထားသည်။

(ဝိပဿနာတရားကို အားထုတ်ဖွယ်မလိုဟူလို)။

(ရှေ့လဆက်ရန်)

မင်းယုဒဝ

ဒူးနာနေသော သူများသည်
ပဲပုပ်စေ့ကို ၃-လတာမျှ
စားသုံးခြင်းအားဖြင့် ဒူးနာ၍
နေရ ထိုင်ရ ခက်ခဲခြင်းများ
သက်သာလာသည့်အပြင် . . .

စားသုံးလာရကြောင်း အိုကလားဟိုမားပြည်နယ်
တက္ကသိုလ်မှ သုတေသနပြုချက်အရ သိရှိရပါ
သည်။

ပဲပုပ်တွင် (Isoflavone) အိုင်ဆိုဖလေဗွန်
ဓာတ်များ အများအပြား ပါဝင်သဖြင့် ၎င်းဓာတ်
များက ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း ဟော်မုန်းဓာတ်များ
ထုတ်ပေးလျက်ရှိသောကြောင့် ဒူးအဆစ်အမြစ်
များ ရောင်ရမ်းမှု သက်သာစေပါသည်။ ထို
သက်သာစေသော အကျိုးကျေးဇူးများကို ပဲပုပ်
ကြော်၊ ပဲနို့ရည်နှင့် ပဲပုပ်ဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော
အသားညှပ်ပေါင်မုန့်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

(၂) သစ်သီးများ (Fruits)

ဩစတြေးလျသုတေသီများက အရွယ်ရောက်
ပြီးလူကြီး ၂၉၃-ဦးကို သုတေသနပြုချက်အရ
သစ်သီးအများအပြား စားသုံးခြင်းသည် နှိုးတွင်း
ခြင်ဆီအတွင်းလုပ်ငန်း မလုပ်ဆောင်နိုင်သော
တစ်သျှူးများ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် အန္တရာယ်ကို
လျော့ချပေးသည်ဟု ဆိုကြပါသည်။ ဒူးနာ
ရောဂါအတွက် စားသုံးရန် အကောင်းဆုံး သစ်
သီးများမှာ ကိဝီသီး၊ လိမ္မော်သီး၊ သရက်သီး၊
စပျစ်သီး၊ သဘောသီးများ ဖြစ်သည်ဟု သိရပါ
သည်။

မြတ်မင်္ဂလာ * ၅၀

(၃) ငါးများ (Fishes)

ငါးနှင့် ငါးဆီများတွင် ပါဝင်သော ဓာတ်များ
သည် လူတို့၏အရိုးအဆစ်များနှင့် ကြွက်သား
များ နာကျင်ရောင်ရမ်းခြင်းဝေဒနာကို လျော့
ချပေးသဖြင့် သက်သာစေကြောင်း သုတေသန
ပြုချက်များအရ သိရှိရပါသည်။ ယနေ့ခေတ်တွင်
ငါးများ၌ပါဝင်သော (အဆီဓာတ်တွင်ပါဝင်
သော အက်စစ်တစ်မျိုး) အိုမီဂါ-၃ သည် အရိုး
အဆစ်ရောင်ခြင်း (Osteoarthritis) ဖြစ်ပေါ်စေ
သော ဓာတ်များကို ဟန့်တားပေးရုံမျှမက ဒူးမှ
အရိုးနုများကို ဖျက်စီးစေသော ပရိုတင်းဓာတ်
များကိုလည်း ဟန့်တားပေးပါသည်။

တစ်ပတ်လျှင် နှစ်ကြိမ်မျှ အဆီများသော
ငါးများဖြစ်သော (Mackerel) မက်ကရယ်ငါး၊
(Salmon) ဆဲ(လ်)မွန်ငါးများကို စားသုံးပေးရန်
သို့မဟုတ် အိုမီဂါ-၃ (၁)ဂရမ်ပါဝင်သော ဆေး
ပြား၊ သို့မဟုတ် ဆေးတောင့်အား နေ့စဉ် စား
သုံးပေးသင့်ကြောင်း အာဟာရပညာရှင်များက
ဆိုကြပါသည်။

စာဝင်းသိမ်း

အကိုး ။ April 2009 ထုတ် Readers' Digest

နာရေးကူညီမှုအသင်း (ရန်ကုန်)သို့

ဆက်သွယ်ရန် ဖုန်းနံပါတ်များ

- ✧ ဆေးခန်းပုန်း - ၅၀၃၅၁၄
- ✧ အလှူခံခွာနုပုန်း - ၅၀၃၃၆၃
- ✧ နာရေးအတွက် ဆက်သွယ်ရန်ဖုန်းနံပါတ်များ
၇၀၄၇၀၄၊ ၇၀၉၂၇၇
၇၂၀၀၀၉၊ ၅၀၀၁၃၃
- ✧ ရေဝေးပုန်း - ၀၉-၈၆၄၀၂၁၉

သင့်ကျန်းမာရေး

သကြားအစားများလျှင်

လေးလံထုံထိုင်းစေသည်

ပါမောက္ခဒေါ်ခင်ဖြူ (မြင်းခြံ)

အမေရိကန်၊ ကယ်လီဖိုးနီးယားတက္ကသိုလ်မှ သုတေသီများသည် ကြွက်များနှင့် စမ်းသပ်မှုပြုရာ တွင် အင်ဆူလင်သည် ခန္ဓာကိုယ်သွေးတွင်းသကြား ဓာတ်အဆင့်ကို ထိန်းညှိပေးရုံသာမက ဦးနှောက် ၏ မှတ်ဉာဏ်စွမ်းအားကိုလည်း လွှမ်းမိုးမှုရှိသည် ကို တွေ့ရသည်။ သကြားအစားများလျှင် ဦးနှောက် ဆဲလ်အသုံးပြုမှုနှင့် သကြားဓာတ်သိုလှောင်နိုင်စွမ်း အားကိုလည်းကောင်း၊ အင်ဆူလင်၏ စွမ်းအားကို လည်းကောင်း လျော့နည်းစေနိုင်ပါသည်။

ကယ်လီဖိုးနီးယားတက္ကသိုလ်မှ သုတေသီများ သည် ကြွက်အုပ်စုနှစ်စုကို ဖလူတိုသကြားဓာတ် များစွာ ပါဝင်သော ပြောင်းဖူးသကြားရည်တစ်မျိုး ကို ၆-ပတ်ကြာ တိုက်ကျွေးသည်။ တစ်အုပ်စုကို ဦးနှောက်အားကောင်းစေသော အိုမီဂါ-၃ ပါဝင် သည့် ဖက်တီးအက်စစ်တစ်မျိုးကို ဖြည့်စွက်တိုက် ကျွေးသည်။

ထိုကြွက်နှစ်အုပ်စုလုံးကို သကြားဓာတ်မကျွေး မီ ရှပ်ထွေးသော ဝက်ပါထဲသို့ ပို့လွှတ်ပြီး ငါးရက်ခန့် လေ့ကျင့်ပေးခဲ့သည်။ ရက်သတ္တ ၆-ပတ်အကြာ သကြားဓာတ်ကျွေးပြီးနောက် ထိုကြွက်ကလေးများ ကို ဝက်ပါထဲသို့ ပြန်လည်ပို့လွှတ်သည်။ ထိုအခါ အိုမီဂါ-၃ မစားရသော ကြွက်အုပ်စု၏ လှုပ်ရှားမှု သည် ပိုမိုနွေးထွေးပြီး ယခင်က သွားတတ်သော

ဝက်ပါလမ်းကို ယခု မသွားတတ်တော့ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

နောက်ဆုံး သုတေသီစာတမ်းတစ်စောင်၏ တွေ့ရှိချက်အရ သွင်လျော်သောပမာဏရှိသည့် သကြားကို စားသုံးခြင်းသည်ပင်လျှင် ကျန်းမာရေး ထိခိုက်နိုင်မှုနှင့် မျိုးပွားနိုင်ခြင်းစွမ်းအားကိုပါ ထိ ခိုက်နိုင်ကြောင်း ပြောဆိုပါသည်။

အမေရိကန် ရှိတာတက္ကသိုလ်သုတေသီများ သည် ကြွက် ၁၅၆-ကောင်ကို အုပ်စု ၂-စုခွဲလိုက် သည်။ တစ်အုပ်စုကို သကြားမပါ ပုံမှန်အစားအစာ ကိုသာကျွေးသည်။ ဒုတိယအုပ်စုကိုတော့ အစာ၏ ၁/၄-တွင်ရှိသော အရည်များ၊ မုန့်များထဲတွင် သကြားကိုထည့်ကျွေးသည်။ ထည့်ကျွေးသော သကြားသည် သင်္ချာပုံသေနည်းဖြင့် ကြွက်အတွက် စိတ်ချရသော သကြားပမာဏဖြစ်သည်။

ရက်သတ္တ ၂၆-ပတ်ကြာပြီးနောက် ကြွက်နှစ် အုပ်စုကို ရောနှောနေထိုင်စေသည်။ တူညီသော အစားအစာကိုကျွေးပြီး အပြိုင်အဆိုင် မိတ်လိုက် မျိုးပွားစေသည်။ စမ်းသပ်ချက်ပြီးဆုံးချိန်တွင် သကြားစားသော ကြွက်အုပ်စုမှ ကြွက်မများသေ ဆုံးနှုန်းသည် ၃၅% ဖြစ်သည်။ သာမန်စားသော အုပ်စုသည် ၁၇% ဖြစ်သည်။ သကြားအစားများ သော ကြွက်ဖိုများ၏ မျိုးပွားနိုင်သောစွမ်းအား

ကံကံဒါကျိး

သူတော်ကောင်းကို ပြစ်မှားမိသူ

မောင်အုန်းသည် ဓနုဖြူမြို့နယ်၊ ငနီကျေးရွာ သားဖြစ်သည်။ သူသည် ငနီကျေးရွာ ရွှေချိန် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၌ ကျောင်းသားအဖြစ်ဖြင့် နေထိုင်သည်။ သူသည် လေးခွပစ်လက်သရမ်း သူဖြစ်သည်။

ငနီရွာသည် ရွာကြီးတစ်ရွာဖြစ်သောကြောင့် ရွှေချိန်ကျောင်းတိုက်ကြီးမှာလည်း စည်ကားလှ

သည်။ အဆောက်အဦများလည်း ပေါများသည်။ ရဟန်းသာမဏေနှင့် ကျောင်းသားများ စာပေသင်ကြားကြသည်။ ဆရာတော်ကြီးမှာ ဘဒ္ဒန္တပညာဝံသဖြစ်သည်။ ဆရာတော်ကြီး ငယ်စဉ်အခါက ဓနုဖြူမြို့နှင့် ညောင်တုန်းမြို့တို့ရှိ စာသင်တိုက်များတွင် ပရိယတ္တိစာပေများကို သင်ကြားခဲ့သည်။ ရွှေချိန်ကျောင်းတိုက်သို့ ပြန်လည်ကြွရောက်ပြီး နောက်တွင် ဝိပဿနာတရားတော်များကိုသာ ဟောကြားခြင်း၊ အားထုတ်ခြင်း ပြုတော်မူလျက် ရှိသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် စိတ်ဆိုးခြင်း အလျဉ်းမရှိပေ။ ဆိတ်ငြိမ်မှုကို နှစ်သက်ပြီး အေးဆေးစွာ နေတတ်သည်။ သက်သက်လွတ်ဆွမ်းကိုသာ ဘုဉ်းပေးတော်မူသည်။

ဆရာတော်ကြီး သက်တော် ၇၀-ခန့်အရွယ် ကဖြစ်သည်။ မောင်အုန်း၏ မတော်တဆ လေးခွပစ်မှုကြောင့် ဆရာတော်ကြီး၏ ဝဲဘက်မျက်စိကို ထိမှန်သွားသည်။ ထိုအခါ သွေးစိမ်းပေါက်

သည် ၂၅% ခန့်ရှိသဖြင့် သာမန်စားသော ကြက်ဖိုများထက် စွမ်းအားနည်းပါသည်။

ထို့ကြောင့် သိပ္ပံပညာရှင်များက သကြားစားရာ၌ သတိပေးထားသည်။ ကျန်းမာရေးဝန်ကြီးဌာနမှ စိတ်ချရသည်ဟု ပြဌာန်းထားသော သကြားပမာဏကို စားသုံးခြင်းသည်ပင်လျှင် ကျန်းမာရေး

အတွက် စိုးရိမ်ဖွယ်ရှိသည်ဟု သဘာဝအဆက်အသွယ် (Nature Communication) စာစောင်က ဖော်ပြထားပါသည်။

ပါမောက္ခဒေါ်ခင်ဖြူ (မြင်းခြံ)

အကိုး ။ ၄-၉-၂၀၁၃ နေ့ထုတ် Universal Daily News စာစောင်။

သီပေါက်သု

ဘဏ္ဍာရေးနှင့်အခွန်ဝန်ကြီးဌာန
ပြည်တွင်းအခွန်များဦးစီးဌာန
အောင်ဘာလေသိန်းဆုဌာန
အမှတ် (၃၈၄)၊ မဟာဗုဒ္ဓလမ်းနှင့် ၃၇ လမ်းထောင့်၊ ရန်ကုန်မြို့။

စာအမှတ်: ၀၇၈/ပတခ/အသ-စီမံ/၀၈-၀၉-(၃၆၂)
ရက်စွဲ ။ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၊ (၁၀) ရက်

အကြောင်းအရာ ။ ။ ထိရောက်မှုကြောင့်ထောက်ခံစာထုတ်ပေးခြင်း

အမှတ် ၃၊ အခန်း ၂၀၆၊ ရွှေလိပ်ပြာအိမ်ရာဝန်းလှိုင်ရပ်ကွက် (ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်း) ၊ နေအမျိုးသားမှတ်ပုံတင်/ နိုင်ငံသားစိစစ်ရေးအမှတ် ၁၂/ကမတ(နိုင်)၀၀၈၅၆၈/ကိုင်ဆောင်သူ ဦး/ဒေါ် ဦးအောင်သွင်ဦး သည် အောက်ဖော်ပြပါထိရောက်မှုများကို ချက်လက်မှတ်ဖြင့် လာရောက်ထုတ်ယူသည်မှာ မှန်ကန်ကြောင်းထောက်ခံအပ်ပါသည်။

စဉ်	အကြိမ်	ဆုရလက်မှတ်	ဆုငွေ	လက်ခံပြတ်ပိုင်းအမှတ်	ရက်စွဲ
၁	၂၃၃	၆-၇၉၇၂၃	၁၀,၀၀,၀၀၀/-	၁၆၄	၁၉-၆-၂၀၀၈

စုစုပေါင်း တန်ဖိုးငွေကျပ် (၁၀,၀၀,၀၀၀/-)
(ကျပ်တစ်ဆယ်သိန်းတိတိ)

ကျွန်တော်၏မိတ်ဆွေကြီး ဦးအောင်သွင်ဦး ပြောကြားချက်အရ သူ၏ကိုယ်တွေ့အဓိဌာန်အကျိုးကို သိခဲ့ရပါသည်။ လွန်ခဲ့သော ၅-နှစ်ခန့်က သူ

သည် သူ့စိတ်ကူးအတိုင်း ကုသိုလ်များကို ရက် ၁၀၀-တိတိ အဓိဌာန်မြောက် ဆောင်ရွက်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါသည်။ ဆုံးဖြတ်သည့်အတိုင်းလည်း သူ

ပေါက်ကျပြီး ပြင်းထန်သောဝေဒနာကို ခံစားရသည်။ သို့သော် တစ်ချက်မျှ ဆရာတော်ကြီး ညည်းညူခြင်းမရှိပေ။ မောင်အုန်းအား စိတ်မဆိုးသည့်အပြင် မည်သူမျှ လက်ဖျားနှင့်မတို့ရန် ပြောကြားခဲ့သည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ သည်းခံနိုင်စွမ်းသည် အံ့မခန်းပင်ဖြစ်သည်။ မျက်စိဝေဒနာကို ဆေးကုသမခံပေ။ ဝိပဿနာဘာဝနာကိုသာ အစဉ်အမြဲ ပွားများအားထုတ်သည်။ ဝဲဘက်မျက်စိလည်း ကွယ်သွားခဲ့သည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ၁၃၇၃-ခုနှစ်၊ သက်တော် ၉၈-နှစ်၊ သိက္ခာတော် ၇၈-ဝါအရတွင် ပျံလွန်တော်မူသည်။ မောင်အုန်းသည် အသက် နှစ်ဆယ်ကျော်အရွယ်မှာပင် ဆရာတော်ကြီးထက်စောပြီး ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ ထိုကဲ့သို့ အသက်တိုရခြင်းမှာ သူတော်ကောင်းကို ပြစ်မှားမိသည့်ကြောင့်ဟု ယုံကြည်ယူဆမိပါသည်။
(ဖြစ်ရပ်မှန်ဖြစ်ပါသည်။ အမည်ကို ပြောင်းထားပါသည်။)

စောလူကော်
၇၃ * မြတ်မင်္ဂလာ

သည် နေ့စဉ် အလှူငွေအဖြစ် ငွေတစ်ရာကျပ်ကို စုဘူးနှင့် စုပါသည်။ ငါးပါးသီလကို နေ့စဉ်လုံခြုံအောင် ကုန်စွာ စောင့်ထိန်းခဲ့ပါသည်။ တစ်ဖက်တလည်း ဘာဝနာအဖြစ် ညအိပ်ရာဝင်ချိန်နှင့် မနက်အိပ်ရာထချိန်တို့တွင် ၃၁-ဘုံရှိ သုခိတ၊ ဒုက္ခိတ ဝေနေယျတို့အပေါ်၌ မေတ္တာပွားများခဲ့ပါသည်။

သူသည် ဘာမှမမျှော်လင့်ဘဲ ကုသိုလ်အဖြစ်သာ ဤအဓိဋ္ဌာန်ကို ပြီးအောင်ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အဓိဋ္ဌာန် ရက် ၁၀၀-ပြည့်သောနေ့တွင် စုထားသောငွေများကို ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ သွားရောက်လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။ ထို ရက် ၁၀၀-ပြည့်သောနေ့တွင်ပင် သူသည် မြို့ထဲသွားရာ ထိဆိုင်အသစ်တစ်ဆိုင်ကို တွေ့သည်။ ထိုဆိုင်တွင် ထိထိုးချင်စိတ်ပေါ်လာသောကြောင့် ထိတစ်စောင် ထိုးလိုက်သည်။ ထိုထိဆိုင်သည်လည်း ဖွင့်ထားသည်မှာ မကြာသေးသောဆိုင် ဖြစ်သည်။ သူထိုးခဲ့သောထိသည် ကံထူးစွာ ၁၀-သိန်းဆု ပေါက်ခဲ့သည်။ ထိပေါက်ခြင်းသည် သူ၏အတိတ်ကုသိုလ်ကံကြောင့် ဖြစ်သော်လည်း ကောင်းမှုများကို အဓိဋ္ဌာန်နှင့် ပြုလုပ်ခဲ့သောကြောင့် ဤမျှအကျိုးပေးတိုက်ဆိုင်သည်ဟု ထင်မြင်ယူဆမိပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အဓိဋ္ဌာန်ပြီးမြောက်ပြီးနောက် ကုသိုလ်အကျိုးပေးကား ထိပေါက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အဓိဋ္ဌာန်ဆိုသည်မှာ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ၊ ပညာ၊ ဝီရိယ၊ ပါရမီ စသည်တို့ကို ဖြည့်ကျင့်ရာ၌

မပျက်ပြားရလေအောင် ခိုင်မာသောဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီး ထိုဆုံးဖြတ်ချက်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သံသရာမှ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် ကုသိုလ်ကောင်းမှုများ ဆောင်ရွက်ရာတွင် ကောင်းမွန်သော ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့် စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာမှုတို့ လိုအပ်ပါသည်။

ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ၏ကိုယ်တွေ့ကို ထောက်၍ ကျွန်တော်သည် လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းတိုင်အောင် ပါရမီဖြည့်ကျင့်ခဲ့သော ဘုရားအလောင်းတော်၏ ဇွဲလုံ့လနှင့် အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကောင်းမှုလုပ်လျှင် ကောင်းကျိုးရသည်၊ မကောင်းမှုလုပ်လျှင် မကောင်းကျိုးရသည်ဟူသော ကံ ကံ၏အကျိုးကိုလည်းကောင်း လေးနက်စွာ ယုံကြည်ပူဇော်မိပါသည်။

ရှေ့လတွင် ဦးအောင်သွင်ဦးနှင့် ကျွန်တော်သည် မော်လမြိုင်ဖားအောက်တောရသို့ တစ်လတရားသွားအားထုတ်ရန် စီစဉ်ထားပါသည်။ ကျွန်တော်နှင့်သူသည် ဒူဘိုင်းရှိ ဟိုတယ်တစ်ခုတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ အလုပ်လုပ်၍ ရရှိသောငွေများကို မြန်မာပြည်သို့ ပြန်ရောက်ချိန်တွင် သုံးဖြုန်းခြင်းမပြု၊ မိမိတို့၏ စားဝတ်နေရေးနှင့် ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုရေးတို့အတွက်သာ အသုံးပြုလျက်ရှိပါသည်။

ညီညီ

မြတ်မင်္ဂလာ စာရှုသူများအတွက်

မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်ကို နယ်မှဖတ်ရှုလိုသူများသည် မိမိတို့စာစောင်ကိုယ်စားလှယ်များထံ မှာကြားဝယ်ယူနိုင်ပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့တွင် အိမ်တိုင်ရာရောက်စနစ်ဖြင့် ဖတ်ရှုလိုပါက Novel Light Express ဇုန်း - ၀၉၅၀၈၀၈၅၀ နှင့် ၀၁ - ၉၃၁၁၈၆ သို့ မှာကြားနိုင်ပါသည်။

အရိုးစူးသူ

မိုးကုတ်ဝိပဿနာတရားရိပ်သာတစ်ခုတွင် တရားဝင်နေစဉ်ကဖြစ်ပါသည်။ ရိပ်သာ၌ ထိုနေ့က ဆန်ပြုတ်ကို အရုဏ်ဆွမ်းအဖြစ် သောက်သုံးရသည်။ ကျွန်မသည် ပူနေသောဆန်ပြုတ်ကို အေးသွားအောင် ဇွန်းဖြင့် အတန်ကြာမွှေပြီးနောက် သောက်လိုက်ပါသည်။ နှစ်ဇွန်း၊ သုံးဇွန်းလောက် သောက်အပြီး နောက်ထပ်တစ်ဇွန်းသောက်လိုက်ချိန်တွင် ကျန်မ၏လည်ချောင်းထဲ မျက်ခနဲဖြစ်သွားသည်။ ငါးရိုးစူးသည့်ဝေဒနာကို ခံစားလိုက်ရပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်မ ဆွမ်းစားဆောင်ထဲမှ ထွက်လာခဲ့သည်။ ယောဂီတစ်ရာကျော်ရှိသည့်အနက် ကျွန်မတစ်ယောက်တည်းသာ ငါးရိုးစူးသဖြင့် အကုသိုလ်ဝင်သည်ဟု ဆိုစရာဖြစ်နေပါသည်။ ကျွန်မနေသောအဆောင်ရှေ့ရှိ ရေအိုးစင်နားတွင်ရပ်ပြီး အရိုးထွက်အောင် လည်ချောင်းထဲ လက်ညှိုးဖြင့် ထိုးစမ်း၍ အန်ထုတ်ကြည့်သည်။ သို့သော် အရိုးထွက်မလာပါ။ ငါးရိုးကျသွားအောင် ငှက်ပျောသီးမျိုးချချင်သော်လည်း အဆောင်သော့ခတ်ထားသဖြင့် ငှက်ပျောသီးကို ယူ၍မရပါ။ ထမင်းဖြူကို ဆုပ်ပြီး မျိုးချချင်သော်လည်း ထိုနေ့က အရုဏ်ဆွမ်းမချက်ပါ။

ထို့ကြောင့် ကျွန်မ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိအောင် အခက်ကြုံနေစဉ် “ဗုဒ္ဓသရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မသရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံယံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ” ဟု ရွတ်ဆိုပြီး လက်ညှိုးဖြင့် ထိုးစမ်း၍ ထွေးအန်လိုက်ရာ အရိုးထွက်ကျလာပါတော့သည်။ သရဏာဝံသုံးပါး၏ ဂုဏ်တော်အစွမ်းကို ကျွန်မလက်တွေ့ ခံစားလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် သရဏာဝံနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဖတ်၍ လေ့လာမိပါသည်။

သရဏာဝံဆိုသည်မှာ ရတနာသုံးပါးကို ယုံကြည်စွာ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ရတနာသုံးပါးသည် ကြောက်မက်ဖွယ်ဘေးမှန်သမျှ ပယ်ဖျောက်နိုင်ခြင်း၊ ပူလောင်မှုမှန်သမျှကို ပယ်ဖျောက်နိုင်ခြင်း၊ ဆင်းရဲမှုမှန်သမျှကို ပယ်ဖျောက်နိုင်ခြင်း၊ မကောင်းသော လားရာဂတိကို ပယ်ဖျောက်နိုင်ခြင်း၊ စိတ်ညစ်ညူမှု မှန်သမျှကို ပယ်ဖျောက်နိုင်ခြင်းစသော တန်ခိုးဂုဏ်များရှိသည်။ သရဏာဝံတည်မြဲပါက အထက်ဖော်ပြပါ အကျိုးကျေးဇူးများကို ရရှိနိုင်သည်ဟု သိရှိရပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်မသည် သရဏာဝံဆောက်တည်သူဖြစ်၍ ငါးရိုးစူးသောဝေဒနာမှ ကိုယ်တွေ့လွတ်ကင်းခဲ့ရပါသည်။

ရင်မေထွန်း

စိတ်ကောင်းရှိ
သီလမြဲ၊ ဝိပဿနာစွဲ
သံသရာဝဋ်မှ ကျွတ်မည်မလွဲ

စာအုပ်အုပ်စု

ထူးဆန်းသော

ဝက်ကပ်

(ဖြစ်ရပ်မှန်)

အုပ်စု: ၀၀၀

ငါး: ဇွန်

မောင်လွမ်းမွန်

၁၁၅၀ ဖြစ်ခဲ့ပုံ၊ တပေါင်းလတွင်
ငါး: ဇွန် ဖြစ်ခဲ့ပုံ၊ ရွှေတောင်လေးရွာမှ
မြို့သာ သွားလမ်းမပေါ်တွင် ဝက်ကပ်
ကောင်ကို လူတစ်ယောက် မြီး နှင့် ဆွဲထား
သည်။ တစ်ယောက်က မြီးဖြင့် မြီးရင်း
သရို မြင်း နှင့် နေ
ဇွန်သည်။

မြို့သာ ရောက်ရန် တစ်မြို့ခန့်
အလွန်တွင် ဝက် ဆွဲလာ သူတို့
သည် ကုလွယ်ပင် မြီး အောက်
၌ ဆွဲထား အပန်း ဖြေ နား
နေကြသည်။

၂ တို့ဝတ် ဝက်ကပ်ပေး
သည် အမှတ် မထင်
မြီးကို ထားသော သူ၏
လက် အတွင်းမှ ဆွဲ၍
စွန်း မြီး တစ် ယုန် ဆွဲ
ထွက် ဖြေ သွား သည်။

၃ လူ-၂-ယောက် တွဲ
စုတ်တရက် မှင်တက် မိ
သလို ဖြစ်နေရာမှ
တစ်ယောက်က မိတ်ဆွဲ
မာန် ဆွဲ ဖြေ.....

ဟေ့ ကောင်
လို့ကလေး၊ အထေး
နေတာလဲ။

၉ လူနှစ်ယောက်က ဖြစ်ကြောင်း
လှုပ်ခင်းလျှောက်ထားပြီး ဝယ်ခဲ့ရ
သည့် ဝက်ကံပေါ့၊ အစ်ယောက် မခံ
နိုင် သဖြင့် ဘုန်းတော်ကြီးကို ဂိုဏ်း
က ခုတ် ခြေတင် ခဲ့ပြန်သည်။

အင်း... ဒကာတို့ရဲ့
ဒုက္ခကလည်း ပသေး
ပါလား။

၁၀

ဝက်ကလေး သည် အမေ့မိ
တောင်ပေါ်ရှိ တောက်ဖြူ
လှိုက်လှ ဘုရားရှာသမျှ
လက်နှစ်ဖက်မှောက်ကာ
ဘုရားဝတ်မြဲနေသည့်
ကိုယ့်ယောက်သား
မြင်ပြုရသည်။

၁၁ သို့သော် လူယောက်က မိတ်
ဆုံးနေသူများ ပိုမိုတစ်ဦးက ကြိုး
လို ဆောင်ဆွဲသည်။ တစ်ဦးက...

ကိုဟား၊ သည်လောက်
တောင် ထွက်မြေးချင်ဦး။

၁၂ အုတ်သံများ ကြောင့်
တောရ ဘုန်း ကြီး ရောက်လာသည်။

ဒကာတို့၊ ဝက်ကလေးကို မညှဉ်း
ဆဲ ပြုပါနဲ့တော့။ ဒကာတို့ ဝယ်တဲ့ခေး
ပေးပါမယ်။ ဘုရားဝတ် အဖြစ်
ဝယ်ခွင့် မြဲပါ။

အဖြင့် ဝယ်ရင်း ခွေး
နဲ့ပဲ ယူပါ ဘုရား။

၉၃) ဝက်ကလေး သည် နေ့စဉ် ဘုရား
ဝတ်ပြုသည်။ ထမင်းကို မနက်တစ်ဦး
သာ စားသည်။ ညနေစာ ကျွေး၍ မရ။
အညစ်အကြေးများ စောင်အောက်သို့ သာ
ဆင်းစွန့်သည်။ ဘုန်းကြီးက အမျှ ဝေမျှ
သာစု ခေါ်သည်။

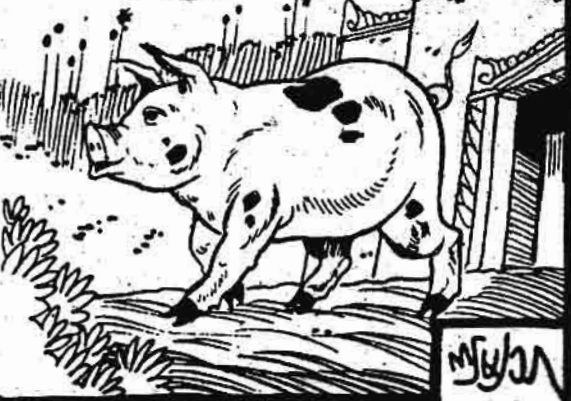
၉၄) သတင်းကြားသဖြင့် အနယ်နယ်
အရပ်ရပ်မှ ဘုရားများ များ များ လှေကား
ဖြာသည်။ သူ့ကို ခေါ်ယူင် နားလွှက်
နှစ်ဖက်မျှပြကာ မျက်လုံးကလေး ဖွင့်
ပြီး ထူးသည်။

၉၅) ကျသို့ ဖြင့်... အမျှဖြင့် မှီရရှိကာ
တောင်မြား လိုက်ကုသုရား
အား ထူး သက်နိုး နှင့်ထီးတော်
သစ် တင်ယူ ချိုင်ခဲ့သည်။
ဝက်ကလေးကို အကြောင်းပြု၍
အမေဇယ် တောင်၌ သာသနာ
အရောင်များ ထွန်း ဖြောင်ခဲ့သည်။

၉၆) အတိတ် အလှ သိုလ်ကံကြောင့်
တိရစ္ဆာန်ဘဝ ရောက်ခဲ့ရသော်လည်း၊
ပစ္စုပ္ပန် လူသိုလ်ကံ အကျိုးဆက်ကြောင့်
အသက်ဘေးမှ လွတ်မြောက်ခဲ့ သည်
သာမက၊ ဘုရားရိပ်ဝယ်
အေးချမ်းစွာ နေရခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

(၁၉၉၄-ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လထုတ် မင်္ဂလာမောင်မယ်စာစောင်တွင်ပါရှိသော ကွယ်လွန်သူ
ကာတွန်းဦးအောင်ရှိန်၏ လက်ရာကို ဖော်ပြပါသည်။ ဇာတ်လမ်းရှင် ငါးနီးစွန် မောင်လွမ်းစွန်အတွက်
ဉာဏ်ပူဇော်ခဏွေ ချီးမြှင့်ရန် မြတ်မင်္ဂလာစာစောင် အယ်ဒီတာအဖွဲ့သို့ ဆက်သွယ်ပါရန်။)

ပြန်လည်ဆန်းသစ်ခြင်း

ကမ္ဘာကျော် ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာကြီး

ဦးဂိုအင်ကာ

မင်းယုဝေ

(ယခင်လမှအဆက်)

ဒေါက်တာဂိုအင်ကာခေါ် ဦးဂိုအင်ကာသည် အခြေအနေအရ အိန္ဒိယပြည်တွင် အခြေချနေထိုင်နေရသော်လည်း မိမိဖွားမြင်ရာ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို အထူးသိတတ်သည်။ အလားတူပင် ဆရာသမား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုလည်း အထူးသိတတ်သည်။ သူသည် မြန်မာနိုင်ငံ၌ ဖွားမြင်၍သာ ဝိပဿနာတရားကို ကျင့်ကြံပွားများ

ဆရာကြီးဦးဂိုအင်ကာနှင့် ဇနီး

အားထုတ်ခွင့် ရခဲ့သည်။ ဆရာကြီး ဦးဘခင်နှင့် ဆုံတွေ့ကာ နည်းမှန်လမ်းမှန် တရားမှန်ကို သင်ကြားအားထုတ်ခွင့် ရခဲ့သည်ဟူ၍ အမြဲပင် ထုတ်ဖော်ပြောဆိုသည်။ ပြောဆိုရုံမက ဆရာကြီး ဦးဘခင်၏ အဆုံးအမကို အစဉ်လိုက်နာသည်။ ဆရာကြီး ဦးဘခင်ကို တမ်းတပူဇော်သည်။

၁၉၈၆-ခု၊ ဒီဇင်ဘာလသည် ဆရာကြီးဦးဘခင် ကွယ်လွန်သော ၁၅-နှစ်မြောက် အချိန်အခါ ဖြစ်သည်။ ဦးဂိုအင်ကာသည် ဘုံဘေးမြို့အနီး အစ်ဂပူရီမြို့ရှိ 'ဓမ္မဂီရိရိပ်သာ' တွင် ဆရာကြီး ဦးဘခင် ကွယ်လွန်သော ၁၅-နှစ်မြောက် အထိမ်းအမှတ်ပွဲအဖြစ် ဝိပဿနာစာတမ်းဖတ်ပွဲနှင့် ဆွေးနွေးပွဲကို ကျင်းပသည်။ ထိုပွဲသို့တက်ရောက်ရန် အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ သင့်လျော်ရာပုဂ္ဂိုလ်များကိုလည်း ဖိတ်ကြားသည်။ လက်လှမ်းမီရာ နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်များမှ သင့်လျော်ရာပုဂ္ဂိုလ်များကိုလည်း ဖိတ်ကြားသည်။ ဖိတ်ကြားရာ၌ စရိတ်စက အားလုံးကို တာဝန်ယူအကုန်အကျခံ၍ ဖိတ်ကြားသည်။ ဖိတ်ကြားခံရသူတို့သည် စာတမ်းဖတ်ပွဲကို တက်ရောက်ပြီးနောက် လက်တွေ့အဖြစ် ၁၀-ရက် တရားစခန်းဝင်ကြရပေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံမှ ကျွန်တော်တို့ ၆-ဦးသည် ထို

စာတမ်းဖတ်ပွဲသို့ တက်ရောက်ရန် ဖိတ်ကြားခြင်း ခံရသည်။ ကျွန်တော်တို့ ၆-ဦးမှာ ဆရာကြီးဦးလှမောင်(နိုင်ငံတော်ကောင်စီဝင်ဟောင်း)၊ ရေတပ်မတော်အငြိမ်းစား ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး (အင်ဂျင်နီယာချုပ်) ဦးအောင်သိမ်း (မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းဥက္ကဋ္ဌ)၊ စာရေးဆရာပါရဂူ၊ စာရေးဆရာ ဓမ္မာစရိယဦးဌေးလှိုင်၊ ဗုဒ္ဓဝင်ပြပွဲကော်မတီ အတွင်းရေးမှူး ဦးကျော်ခင်မြင့်(မောင်ရင့်ကျူ-မြောင်းမြ) နှင့် ကျွန်တော် (မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်၊ အယ်ဒီတာချုပ်)တို့ ဖြစ်ကြသည်။ ဤ ၆-ဦးတွင် ဆရာကြီး ဦးလှမောင်သည် အခွင့်မသာ၊ သွားရောက်ရန် အစစအရာရာ စီစဉ်၍ နိုင်ငံကူးလက်မှတ်ရရှိပြီးမှ ရုတ်တရက် နေထိုင်မကောင်းသဖြင့် မသွားနိုင်၊ ကျွန်တော်တို့ ၅-ဦးသာ သွားရောက်နိုင်ခဲ့သည်။

ကျွန်တော်တို့ ၅-ဦးတွင် ဆရာပါရဂူမှာ ဦးဂိုအင်ကာနှင့် သိဟောင်းကျွမ်းဟောင်းဖြစ်သည်။ အလွန်ခင်မင်ရင်းနှီးကြသည်။ အသက်အရွယ်အားဖြင့်မူ ဆရာပါရဂူက ဦးဂိုအင်ကာထက် ၃-နှစ်ပိုကြီးသည်။ ဆရာပါရဂူက ၆၈-နှစ်၊ ဆရာကြီး ဦးဂိုအင်ကာက ၆၅-နှစ်။

လွန်ခဲ့သော ၃၆-နှစ် (၁၉၅၂)က ဆရာပါရဂူ ရဟန်းဘဝ၌ရှိစဉ် အိန္ဒိယပြည်သို့ ပညာသင်သွားရာတွင် ဦးဂိုအင်ကာက ခရီးစရိတ်အတွက် ငွေကြေးလှူဒါန်းဖူးသည်။ ဆရာပါရဂူ ရဟန်းအဖြစ်မှ လူထွက်ပြီးနောက် ရန်ကုန်၌နေထိုင်စဉ် ဟင်ဒီစာပေအသင်းတွင် ဦးဂိုအင်ကာနှင့်အတူ လက်တွဲဆောင်ရွက်ဖူးသည်။ ဦးဂိုအင်ကာသည် အိန္ဒိယ၌ရှိစဉ် “ဓမ္မဗျူဟာဝန်ထုပ်ကလေး” အမည်ရှိ တရားစာအုပ်တို့ ဟင်ဒီဘာသာဖြင့်

မွန်ဘိုင်းမြို့ခေါ် ဘုံဘာမြို့ပြင်ရှိ ဂိုဒေါ်ချီဘိရိသေတွင် ဆရာကြီးဦးဂိုအင်ကာ ဦးဆောင်တည်ထားသော ကမ္ဘာ့ပိပဿနာစေတီတော်ကြီး (ဉာဏ်တော်အမြင့် ၃၂၅-ပေရှိ၍ စေတီတော်ကြီး၏ အောက်ခြေလိုက်ဝှေ့တွင် လူပေါင်း ၈၀၀၀-ကျော် တစ်ပြိုင်တည်း တရားအားထုတ်နိုင်သည်။)

ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ယင်းကို ဆရာပါရဂူက “ဓမ္မ-ဘဝတစ်လျှောက်နေသွားနည်း အတတ်ပညာ” ဟူ၍ အမည်ပေးကာ မြန်မာဘာသာပြန်ဆိုခဲ့သည်။ ၁၉၈၀-ပြည့်နှစ်တွင် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

ဆရာပါရဂူ အပါအဝင် ကျွန်တော်တို့ ၅-ဦးသည် ၁၉၈၆-ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ ၁၀-ရက်နေ့တွင် အစ်ဂပူရီမြို့ရှိ ဓမ္မဂီရိစခန်းသို့ ရောက်ခဲ့ကြသည်။ ရောက်ပြီး နောက်တစ်နေ့မှာပင် ဆရာကြီး ဦးဂိုအင်ကာတို့ ဇနီးမောင်နှံနှင့် ကျွန်တော်

တို့ တွေ့ဆုံခဲ့ကြသည်။ သူတို့ဇနီးမောင်နှံသည် မိသားစုနှင့်အတူ ဘုံဘေးမြို့တွင် နေထိုင်ကြသည်။ ယခု ဝိပဿနာစာတမ်းဖတ်ပွဲနှင့် တရားစခန်း ရှိနေသောကြောင့် ဓမ္မဂီရိရိပ်သာတွင် ခေတ္တလာ ရောက်နေထိုင်သည်။

ဆရာကြီးဦးဂိုအင်ကာသည် မနိမ့်မမြင့်၊ ပြည့်ပြည့်ဖြိုးဖြိုးရှိသည်။ ဆံပင်များဖြူနေပြီ။ သို့သော် ဆေးဆိုးမထား။ မျက်နှာမှာ ချိုပြုံးလျက်၊ ကြည်လင်အေးမြလျက်၊ ငြိမ်းအေးသောအသွင်ကို ဆောင်နေသည်။ သူ့ဇနီးမှာ ၀၀ဖိုင်ဖိုင်၊ အေးဆေးသည်။ နှုတ်နည်းသည်။

ဆရာကြီး ဦးဂိုအင်ကာသည် ကျွန်တော်တို့ မြန်မာ ၅-ဦးကို မြင်တွေ့ရသဖြင့် အလွန်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရှိသည်။ အစတွင် မြန်မာလိုပင် စကားပြောသည်။ သို့ရာတွင် မြန်မာစကား မပြောသည်မှာ အတော်ကြာနေပြီဖြစ်သောကြောင့် မသွက်လှပေ။ ထို့ကြောင့် အင်္ဂလိပ်လို ပြောင်းပြောသည်။ သူသည် အင်္ဂလိပ်စကားပြော ကောင်းလှသည်။ သွက်လည်း သွက်သည်။ အသံထွက်လည်း ကောင်းသည်။

မြန်မာများထဲမှ ကျွန်တော် ကြုံတွေ့ဖူးသမျှတွင် ဆရာဒေါက်တာထင်အောင် အင်္ဂလိပ်စကားပြောသည်ကို ကျွန်တော် အနှစ်သက်ဆုံးဖြစ်သည်။ ယခု ဦးဂိုအင်ကာမှာလည်း ဒေါက်တာထင်အောင်နည်းတူ အင်္ဂလိပ်စကားပြောကောင်းသည်ကို ကြုံတွေ့ရသည်။ သူသည် ထိုသို့အင်္ဂလိပ်စကားပြော ကောင်း၍လည်း နိုင်ငံခြားသားယောဂီများကို ဝိပဿနာတရားပြရာ၊ တရားဟောရာတွင် များစွာ ထိမိပိုင်နိုင်ခြင်း ရှိပေသည်။

ဆရာကြီးဦးဂိုအင်ကာသည် ကျွန်တော်တို့အား အထူးအောင်မြင်လှသော သူဝိပဿနာ

လုပ်ငန်းအကြောင်း ရင်းနှီးစွာပြောပြသည်။

ဤ “ဓမ္မဂီရိရိပ်သာ” ရှိ ဝိပဿနာသင်တန်းသို့ တက်ရောက်ရန် လျှောက်ထားသူများမှာ ၂၀၀၀-ကျော် အမြဲရှိသည်။ ယင်းတို့အထဲမှ ၂၀၀-ကျော်၊ ၂၅၀-ခန့်စီကို ရွေးချယ်၍ အလှည့်ကျ လစဉ်လက်ခံသွားသည်။ လက်ထောက်ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယများ အကူအညီဖြင့် ဦးဂိုအင်ကာကိုယ်တိုင် တရားပြသည်။ အင်္ဂလိပ်ဘာသာ၊ ဟိန္ဒူဘာသာ ၂-မျိုးဖြင့် တရားပြသည်။ ယောဂီအားလုံးပင် တရားစခန်းဝင်နေစဉ် နေစရိတ်၊ စားစရိတ် အခမဲ့ဖြစ်သည်။ အဖွဲ့ကပင် ကျခံသည်။

“ဗုဒ္ဓဘာသာကို ကူးပြောင်းဖို့မလိုဘဲ ဘာသာမရွေး၊ လူမျိုးမရွေး၊ ဆင်းရဲချမ်းသာမရွေး တရားထိုင်ခွင့်ရအောင် ကျွန်တော် စီစဉ်ထားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တရားထိုင်တဲ့အခါ ဘယ်ဘာသာဝင်မဆို ငါးပါးသီလ စောင့်ထိန်းရပါတယ်။ အသက်သတ်လွတ် စားရပါတယ်။ အဗြဟ္မစရိယသိက္ခာပုဒ်ကို စောင့်ထိန်းရပါတယ်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေသာမက ဟိန္ဒူ၊ ခရစ်ယာန်၊ ဂျိန်း၊ မွတ်စလင်စတဲ့ ဘာသာဝင်တွေပါ စိတ်ဝင်စားစွာ လာရောက်တရားထိုင်ကြပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဖွင့်လှစ်ထားတဲ့ တရားစခန်းတွေမှာသာမက သူတို့ရဲ့ဖိတ်ခေါ်ချက်အရ သူတို့ဘာသာဆိုင်ရာ ကျောင်းများ၊ ဌာနများမှာလည်း သွားရောက်ပြီး တရားစခန်းတွေ ဖွင့်ပေးခဲ့ရပါသေးတယ်။ အခြားဘာသာဝင်တွေထဲက တရားသင်တန်းတက်ကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေထဲမှာ ဘုန်းကြီးတွေ၊ သီလရှင်တွေလည်း ပါဝင်ပါတယ်။ ဝိပဿနာအားထုတ်ပြီးသူ ခရစ်ယာန်ဘုန်းတော်ကြီးနဲ့ သီလရှင်ပေါင်း ၆၀၀-ကျော်ရှိသွားပါပြီ။ ဂျိန်းဘုန်းကြီး၊ ဂျိန်းသီလ

ရှင်များလည်း အများအပြား ပါဝင်ပါတယ်။ သူတို့အားလုံးလိုလိုပဲ ဝိပဿနာတရားအရသာကို ခံစားနှစ်သက်ခဲ့ကြပါတယ်။ အချို့လည်း နာမကျန်းဖြစ်ရာက ခံစားရတဲ့ ဝေဒနာတွေ ပျောက်ကင်းသွားကြတာ အံ့ဖွယ်ကြုံတွေ့ကြရပါတယ်” ဟူ၍ ဦးဂိုအင်ကာက ပြောပြသည်။

ဆရာကြီးဦးဂိုအင်ကာပြောပြသော ဂျိန်းဘာသာဝင်များမှာ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်လက်ထက်တော်က မဟာဝီရ(ခေါ်) နိဂဏ္ဌနာဠပုတ္တဆရာကြီး တည်ထောင်ခဲ့သော ဂိုဏ်းဝင်များဖြစ်ပေသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်များအပြင် ဦးဂိုအင်ကာသည် အိန္ဒိယပြည်၊ ရာဂျစ်စတန်ပြည်နယ်နှင့် ဘီဟာနယ်အစိုးရ၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်အရ သက်ဆိုင်ရာ အစိုးရဌာနများတွင်လည်း တရားပြသပေးခဲ့ရသည်။ ပထမဆုံးအဖြစ် ဂျေပူရ်မြို့ အကျဉ်းထောင်ကြီးထဲ၌ အကျဉ်းသား ၁၁၀-ကို တရားပြသခဲ့သည်။ အကျဉ်းသားများသည် တရားစခန်းဝင်ပြီးသောအခါ အကျင့်စာရိတ္တနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးဘက်၌ သိသိသာသာ တိုးတက်ကောင်းမွန်လာကြောင်း မှတ်တမ်းများက ဖော်ပြထားသည်။

ထို့နောက် ရာဂျစ်စတန် အစိုးရပြည်ထဲရေးဌာန၊ ရဲ အကယ်ဒမီကျောင်းမှ ရဲဝန်ထမ်း ၁၀၀ ကျော်ကို ဦးဂိုအင်ကာ တရားပြခဲ့ရပြန်သည်။ သူတို့တရားအားထုတ်ပြီးနောက် ဂျေပူရ်မြို့ ရာဂျစ်စတန် တက္ကသိုလ် သုတေသနအဖွဲ့က မည်သို့အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိသည်ကို သုတေသနပြုကြသည်။ ခေတ်မီ သိပ္ပံကိရိယာများကို အသုံးပြု၍ မှတ်တမ်းတင်လေ့လာကြသည်။ ထိုအခါ ရဲဝန်ထမ်းများသည် တရားထိုင်ပြီးနောက် အမှတ်သတိ ပိုကောင်းလာကြောင်း၊ ပိုမိုမှတ်တတ်လာ

ကြောင်း၊ ပိုမို စိတ်တည်ငြိမ်လာကြောင်း တွေ့ရှိခဲ့ကြသည်။ ထို့ပြင် ရဲဝန်ထမ်းတို့သည် ပြည်သူလူထုနှင့်လည်းကောင်း၊ လက်အောက်ငယ်သားများနှင့်လည်းကောင်း ဆက်ဆံရာတွင် ပိုမိုနူးညံ့၍ တည်ငြိမ်အေးချမ်းလာကြောင်းလည်း တွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် သက်ဆိုင်ရာတို့၏ ပန်ကြားချက်အရ ဦးဂိုအင်ကာသည် တစ်နှစ်လျှင်တစ်ကြိမ်၊ နှစ်စဉ်ပင် ဂျေပူရ်မြို့ရှိ အကျဉ်းသားများနှင့် ရဲ အကယ်ဒမီကျောင်းမှ ရဲဝန်ထမ်းများကို တရားပြသပေးနေရပေသည်။

တရားပြရာ၌ ဆရာကြီးဦးဂိုအင်ကာက “ဗုဒ္ဓနည်းအရ မြန်မာနိုင်ငံမှ လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးက ဝိပဿနာရှုမှတ်ပွားများကြောင်း၊ လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး ညွှန်ပြသည့်အတိုင်း တပည့် အနာဂါမ်ဆရာသက်ကြီးက ဝိပဿနာရှုမှတ်ပွားများကြောင်း၊ တစ်ဖန် ဆရာသက်ကြီးညွှန်ပြသည့်အတိုင်း တပည့် ဆရာကြီးဦးဘခင်က ဝိပဿနာ ရှုမှတ်ပွားများကြောင်း၊ တစ်ဖန် ဆရာကြီးဦးဘခင် ညွှန်ပြသည့်အတိုင်း တပည့် ဦးဂိုအင်ကာက ဝိပဿနာ ရှုမှတ်ပွားများကြောင်း၊ ထိုရှုမှတ်ပွားများနည်းအတိုင်းပင် ဦးဂိုအင်ကာက ဝိပဿနာတရားကို ညွှန်ကြားပြသကြောင်း အတိအလင်း ထုတ်ဖော်ကြေညာထားပေသည်။

ကျွန်တော်တို့ ၅-ဦးသည် အစီအစဉ်အရ ရှေးဦးစွာ ဝိပဿနာ စာတမ်းဖတ်ပွဲကို တက်ရောက်ခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက် ဝိပဿနာ ၁၀-ရက်စခန်းသို့ ဝင်ခဲ့ကြသည်။

ကျွန်တော်တို့နှင့်အတူ စာတမ်းဖတ်ပွဲတက်ပြီးနောက် ဝိပဿနာသင်တန်း တက်ရောက်သူ

သင်တန်းသူ၊ သင်တန်းသား ယောဂီများမှာ စုစုပေါင်း ၂၅၀-ကျော်ရှိသည်။ ယင်းတို့တွင် အိန္ဒိယလူမျိုး ၁၅၀-ကျော် ပါဝင်သည်။ ကျန်ယောဂီများမှာ အမေရိကန်၊ အင်္ဂလန်၊ ကနေဒါ၊ ပြင်သစ်၊ ဩစတြေးလျ၊ ဂျာမနီ၊ နီပေါ၊ တောင်ကိုရီးယား၊ သီရိလင်္ကာ၊ မြန်မာနိုင်ငံ စသည်တို့မှဖြစ်သည်။ အရွယ်အားဖြင့် အသက် ၂၀-ကျော်အရွယ်မှ ၇၀-ကျော်အရွယ်အထိ ပါဝင်သည်။ အလုပ်အကိုင်အားဖြင့် အစိုးရအရာရှိ၊ ပါမောက္ခ၊ ကထိက၊ စာရေးဆရာ၊ ကဗျာဆရာ၊ အယ်ဒီတာ၊ ရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာ၊ ဆရာဝန်၊ အင်ဂျင်နီယာ၊ သိပ္ပံပညာရှင်၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်၊ ကုန်သည်၊ ပင်စင်အငြိမ်းစား၊ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသား စသည် အမျိုးမျိုးပါဝင်သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဘုန်းတော်ကြီး၊ ဟိန္ဒူဘုန်းတော်ကြီး၊ ဂျိန်းဘုန်းတော်ကြီး စသည့်တို့လည်း ပါဝင်သည်။ အယူဝါဒအားဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များလည်း ပါသည်။ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်၊ ဂျိန်းဘာသာဝင်၊ ဟိန္ဒူဘာသာဝင်၊ အစ္စလာမ်ဘာသာဝင်၊ ဂျူးဘာသာဝင် စသည်တို့လည်း ပါဝင်သည်။

ထိုယောဂီအားလုံးကို ဆရာကြီးဦးဂိုအင်ကာ ကိုယ်တိုင်ပင် အင်္ဂလိပ်၊ ဟင်ဒီ နှစ်ဘာသာဖြင့် အာနာပါနနှင့် ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ်ပွားများနည်းကို နည်းညွှန်ပြသပေးသည်။

စည်းကမ်းအရ သင်တန်းသား ယောဂီအားလုံးပင် သင်တန်းရက်များအတွင်း လုံးဝ စကားမပြောရ။ ငါးပါးသီလကို အထူးစောင့်ထိန်းရသည်။ ညနေစာအတွက် အစာစားခွင့်ပြုသော်လည်း ထိုညနေစာအဖို့ နို့တစ်ခွက်နှင့် သစ်သီးတစ်လုံးသာ သုံးဆောင်ခွင့်ရှိသည်။ အစာစားရာ မြတ်မင်္ဂလာ * ၆၄

၌ သားငါး လုံးဝမစားရ။ အသက်သတ်လွတ်စားရသည်။ အပြဟ္မစရိယသိက္ခာပုဒ်ကို စောင့်ထိန်းရသည်။ နံနက်စောစော ၄-နာရီတွင် အိပ်ရာမှထ၍ ၄-နာရီခွဲမှ စတင်တရားထိုင်ရသည်။ တရားထိုင်ရာတွင် အချို့အကြိမ်မှာ ၁-နာရီ၊ အချို့အကြိမ်မှာ ၂-နာရီ စသည်ဖြင့် သတ်မှတ်ထားသည်။ တစ်နေ့လျှင် စုစုပေါင်း ၁၀-နာရီခွဲ ထိုင်ရသည်။

အစပိုင်းတွင် ခန်းမ၌ စုပေါင်း တရားထိုင်ရသည်။ ၅-ရက်ကြာသောအခါ ဂူငယ်သဖွယ် ပြုလုပ်ထားသော တစ်ယောက်ခန်းကလေးများတွင် တစ်ယောက်တည်းတစ်လှည့်၊ ခန်းမတွင် စုပေါင်း၍တစ်လှည့် ထိုင်ရသည်။ နေ့စဉ်ပင် လက်ထောက်ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယများက တစ်ဦးချင်းခေါ်၍ တရားထိုင်သောအခြေအနေတို့ကို စစ်ဆေးမေးမြန်းဆွေးနွေးသည်။

ဆရာကြီးဦးဂိုအင်ကာသည် တရားထိုင်နည်းညွှန်ပြရာ၌ အလွန်ထိမိပိုင်နိုင်၍ စနစ်ကျလှသည်။ ရှင်းလင်းလှသည်။ ပြတ်သားလှသည်။ တစ်နေ့လုံး တရားပြ၊ တရားထိုင်ပြီးနောက် ညစဉ်ပင် ည ၇-နာရီခွဲမှ ၉-နာရီအထိ ဦးဂိုအင်ကာက ဝိပဿနာတရားနှင့် ဗုဒ္ဓတရားတို့ကို ဟောပြောသည်။ ဟင်ဒီဘာသာ၊ အင်္ဂလိပ်ဘာသာ ၂-မျိုးဖြင့် ဟောပြောသည်။ စိတ်ဝင်စားဖွယ် အလွန်ကောင်းသည်။ ရှင်းလင်းတိကျ ပြတ်သားသည်။ ဦးဂိုအင်ကာသည် စကားပြော တရားဟောလည်း အလွန်ကောင်းလှသည်။ ပါရမီရှင်ပင်။

လူမျိုးပေါင်းစုံပါဝင်သော ကျွန်တော်တို့ ယောဂီအားလုံးပင် ဝိပဿနာတရားကို လိုလား

မြတ်နိုးစွာ အထူးကြိုးစား အားထုတ်ကြသည်။ အားထုတ်ရာတွင် ၃-ရက်တိတိ အာနာပါနသတိဖြင့် နှာသီးဝသို့ ထိတွေ့လာသော ထွက်သက်ဝင်သက်ကို ရှုမှတ်ရသည်။ သမာဓိထူထောင်ရသည်။ ၄-ရက်မြောက်နေ့သို့ ရောက်သောအခါတွင်မူ အာနာပါနကို ၁၀-မိနစ်၊ ၁၅-မိနစ်သာ လုပ်ဆောင်ပြီး တစ်ဆက်တည်းပင် ကိုယ်ခန္ဓာတစ်ခုလုံး၌ ဖြစ်ပျက်နေသည်တို့ကို ၂-နာရီကြာမျှ ရှုမှတ်၍ ဝိပဿနာ ပွားရသည်။

ကျွန်တော်တို့သည် အစပိုင်းရက်များတွင် ၁-နာရီ၊ ၂-နာရီပြည့်အောင် တရားမထိုင်နိုင်ကြ။ ဝေဒနာကို မချိမဆုံ အလူးအလဲခံရသည်။ သို့ရာတွင် နောက်ပိုင်းရက်များတွင်ကား ယောဂီအများစုသည် ဝေဒနာကို လွန်မြောက်ခဲ့ကြသည်။ ၅-ရက်မြောက်နေ့မှစ၍ ၁-နာရီမက၊ ၂-နာရီပြည့်သည်အထိ တစ်ခါတစ်ရံ ၂-နာရီကျော်ကြာသည့်တိုင် ကောင်းစွာ ထိုင်နိုင်လာကြသည်။ သမာဓိကို ကောင်းစွာထူထောင်နိုင်ပြီး မိမိခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး၏ ဖြစ်ပျက်မှု အနိစ္စသဘောတရားတို့ကို ခံစားထင်မြင် သိရှိလာကြသည်။ ဝိပဿနာတရား၏ အကျိုး၊ ဝိပဿနာတရား၏ အရသာကို ခံစားမိကြသည်။

ကျွန်တော့်အဖို့ တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်သော ရွှေထုပ်ကို ကောက်ရသလို ခံစားမိသည်။ ကျွန်တော်သည် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း၊ လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးကိုလည်းကောင်း၊ တရားပြသူ ဆရာကြီးဦးဂိုအင်ကာကိုလည်းကောင်း လှိုက်လှဲစွာ ကျေးဇူးတင်မိသည်။ ရှိသေစွာ ဦးနှိမ်ချရိုးမိသည်။

ကျွန်တော်သည် လွန်ခဲ့သော ၁၅-နှစ်ခန့်က ရန်ကုန်မြို့ရှိ ရိပ်သာတစ်ခုတွင် ၁၀-ရက်တရားစခန်း ဝင်ခဲ့ဖူးသည်။ အချိန်မတန်သေး၍လားမသိ။ ၁၀-ရက်ထဲမို့ ရက်နည်း၍လားမသိ။ ထိုစဉ်က ကျွန်တော်သည် ဝေဒနာကို မလွန်မြောက်နိုင်။ တစ်နာရီမျှကိုပင် ကောင်းစွာမထိုင်နိုင်။ အနိုင်နိုင် အံ့ခဲ၍ ထိုင်ခဲ့ရသည်။ အနိစ္စသဘောကို မခံစား၊ မသိမြင်ခဲ့၊ မအောင်မြင်ခဲ့။ ဝိပဿနာတရားအရသာကို မခံစားခဲ့ရ။

ယခုကား ၁၀-ရက်မျှ ကျင့်ကြံအားထုတ်ရုံဖြင့် ဝိပဿနာတရားထိုင်နည်းစနစ်ကို ကျနစွာ သိရှိသွားပြီ။ လမ်းစ တွေ့သွားပြီ။ အလင်းရောင်တွေ့လိုက်ပြီ။ ဆက်လက်၍ ပွားများအားထုတ်ပါက တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်သည့် အကျိုးကျေးဇူးပေါင်းများစွာကို ခံစားရမည်ကို ခံစားသိရှိမိသည်။ နေ့စဉ် ပွားများအားထုတ်မည်ဟူ၍လည်း ထိုအချိန်ကပင် သန္နိဋ္ဌာန်ချမှတ်လိုက်သည်။

ထိုသို့ သန္နိဋ္ဌာန်ချမှတ်သည့်အတိုင်းလည်း ယခုအခါ နေ့စဉ် ကျွန်တော် အားထုတ်နေသည်။ အားထုတ်သည်နှင့်အမျှ ထူးခြားသော အကျိုးကျေးဇူးများကိုလည်း ရနေသည်။

ကျွန်တော်သည် တရားအားထုတ်သည့်အခါတိုင်းပင် ဆရာကြီး ဦးဂိုအင်ကာကို ဦးနှိမ်ချရိုးခံခဲ့ပေသည်။ မေတ္တာပို့၍ အမျှဝေခဲ့ပေသည်။ ဦးဂိုအင်ကာကား ကျွန်တော်၏ကျေးဇူးရှင် ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ပြင် အံ့ချီးဖွယ် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးလည်း ဖြစ်ပေသည်တကား။

မင်းယုဝေ

(မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်၊ ၁၉၈၇-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ)

မြတ်မင်္ဂလာ သိမှတ်စရာ

မင်းစောထက်

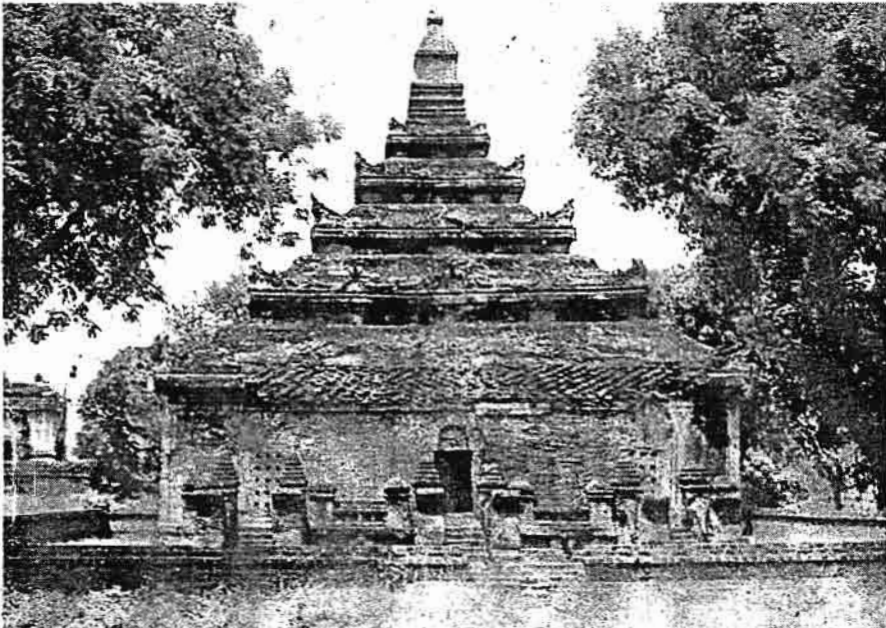
အနော်ရထာ ပိဋကတ်တိုက်

ပုဂံမြို့ဟောင်းရှိ ရှေးဟောင်းပိဋကတ်တိုက်သည် သရပိတ်ခါးအနီးတွင် တည်ရှိသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၀၅၇-ခုနှစ်၌ အနော်ရထာမင်း (၁၀၄၄-၁၀၇၇)သည် သုဝဏ္ဏဘုမ္မိ သထုံပြည်မှ ပိဋကတ်အစုံသုံးဆယ်ကို ဆင်ဖြူသုံးဆယ်နှစ်စီးဖြင့် ပုဂံပြည်သို့ပင့်ဆောင်ပြီး ထိုပိဋကတ်တိုက်တွင် ထားရှိခဲ့သည်။

ပိဋကတ်တိုက်သည် စတုရန်းပုံရှိသည်။ တစ်ဖက်လျှင် ၅၁-ပေကျယ်သည်။ အရှေ့ဘက်မျက်နှာတွင် မုခ်ပေါက်သုံးခုရှိသည်။ ကျန်သုံးဖက်တွင် ပြတင်းပေါက် ၃-ပေါက်စီရှိသည်။ ထောင့်နံရံတိုင်းရှိ ပြတင်းပေါက်များတွင် ခြင်္သေ့လည်ပြန်ပုံဖော်ထားသည်။

ပိဋကတ်တိုက်အပေါ်ပိုင်းတွင် အမိုးခုံးလျှောနှင့် ဘုံငါးဆင့်ရှိ၍ ထုပ်ကာတပ်ထားသည်။ အမိုးစွန်းချင် မြိတ်တိုးများတွင် ထောင့်တုရင်ပန်းများဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားသည်။ တိုက်အတွင်း၌

အနော်ရထာ ပိဋကတ်တိုက်

အခန်းဖွဲ့ထားသည်။ လိုက်ပတ်လမ်းလည်း ထားရှိသည်။

ထိုအဆောက်အအုံ၌ ယခုအခါ ပုဂံခေတ်လက်ရာဟူ၍ ဇာပေါက်၊ ပြတင်းအမိုးခုံးလျှော၊ အတွင်းခန်းပေါင်းကူးတို့သာ ကျန်ရှိနေတော့သည်။ ဘုံငါးဆင့်အထက်ရှိ ထုပိကာ၊ ထောင့်တုရင်၊ မုခ်ဝင်လှေကားတို့မှာ နှောင်းခေတ်လက်ရာတို့ဖြစ်လေသည်။ ယင်းတို့ကို ဘိုးတော်မင်းတရား (၁၇၈၁-၁၈၁၉)လက်ထက်တွင် ပြုပြင်ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

အကိုး ။ ။ ပုဂံခေတ်ပုထိုးများ

(သမိုင်းဌာန၊ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

* * *

အသက် ၁၂၃-နှစ်ရှိ ဘိုလီးဗီးယားအဘိုးအို

ဘိုလီးဗီးယားနိုင်ငံ၊ လိပ်တီတိကာကာအနီးရှိ တောင်ပေါ်ဒေသတွင် နေထိုင်သော လယ်သမားအဘိုးအိုတစ်ဦးသည် အသက် ၁၂၃-နှစ်ရှိပြီဖြစ်သောကြောင့် ကမ္ဘာ့အသက်အကြီးဆုံးပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်လာနိုင်သည်ဟု သိရသည်။

အဆိုပါအဘိုးအို၏ အမည်မှာ ကာမီလို့ဖလိုရက်လော်ရာဖြစ်သည်။ ဘိုလီးဗီးယားမှတ်ပုံတင်ဌာနက ထုတ်ပေးခဲ့သော မှတ်ပုံတင်အရ အဘိုးကို ၁၈၉၀-ပြည့်နှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁၆-ရက်နေ့တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။

အဘိုး၏ဇနီးမှာ လွန်ခဲ့သော ၁၀-နှစ်ခန့်က သေဆုံးသွားခဲ့သည်။ သားသမီး ၃-ဦးရှိရာ ထို

အဘိုးအို ကာမီလို့ဖလိုရက်လော်ရာ

၃-ဦးအနက် တစ်ဦးသာ အသက်ရှင်ကျန်ရစ်သည်။ အဘိုးတွင် မြေး ၄၀-ဦးနှင့် မြစ် ၁၉-ဦးရှိသည်။

အဘိုးသည် ခေါက်ဆွဲ၊ ဆန်တို့ကို မစား၊ အာလူး၊ ပဲတို့ကိုသာ စားသည်။ အရက်သေစာသောက်စားခြင်းမရှိ။ ကိုကာရွက်များကို အမြဲဝါးနေသူဖြစ်သည်။ တောင်တက်တောင်ဆင်းများကို တုတ်မပါဘဲ လမ်းလျှောက်နိုင်သည်။ မျက်စိအမြင်အာရုံ ကောင်းသေးသည်။ သို့သော် သွားများကား မရှိတော့ပေ။

ယခုအခါ အဘိုးသည် မြေးမြစ်များနှင့်အတူ ကျန်းမာပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်လျက်ရှိသည်။

အကိုး ။ ။ News Watchဂျာနယ် (၂၇-၈-၁၃)

* * *

**အမေရိကန်သမ္မတဟောင်း၏
ရယ်သံကြီး**

သမ္မတ အန်ဒရူးဂျက်ဆင် (၁၇၆၇-၁၈၄၅)

အမေရိကန်သမ္မတဟောင်း အန်ဒရူးဂျက်ဆင် (၁၇၆၇-၁၈၄၅)သည် သမ္မတဖြစ်၍ အိမ်ဖြူတော်သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်စဉ် ယခုအခါ "Rose room" ဟုခေါ်သော အခန်းတွင် အိပ်ခဲ့သည်။ သူကွယ်လွန်ပြီးသောအခါ သူအိပ်ခဲ့သော ထိုအခန်းတွင်းမှ ကျယ်လောင်သောရယ်သံကြီးများ ပေါ်ထွက်လာသည်။

ထိုစဉ်က အိမ်ဖြူတော်၌ သူထံပါးတွင် အလုပ်လုပ်ကိုင်ခဲ့သူအားလုံးက ထိုရယ်သံမှာ သမ္မတကြီး အန်ဒရူးဂျက်ဆင်၏ ရယ်သံဖြစ်သည်ဟု အခိုင်အမာ ပြောဆိုကြသည်။ အံ့ဖွယ်ကောင်းသည်မှာ ထိုရယ်သံသည် ယနေ့တိုင် ပျောက်

မြတ်မီလာ * ၆၈

ကွယ်မသွား။ လေးနှစ်လျှင် အနည်းဆုံး တစ်ကြိမ် ကြားနေရသည်။

အကိုး ။ ။ Ripley's Believe it or not (2001)

* * *

**သံသယမူပြင့် နှစ် ၄၀-ကြာ
အကျဉ်းချခံရသူ**

မြိတိန်နိုင်ငံသား မေဂျာဂျွန်ဘာနစ်တီ (၁၆၅၇-၁၇၃၆)သည် တတိယမြောက် ဝီလျံဘုရင်ကို လုပ်ကြံမှုတွင် ပါဝင်သည်ဟု သံသယဖြစ်ခြင်း ခံရကာ ထောင်သွင်းအကျဉ်းချခြင်း ခံရသည်။ ထိုသံသယဖြစ်မှုကို လုံးဝ စစ်ဆေးခြင်းမပြု။ သူသည် လန်ဒန်မြို့ရှိ နယူးဂိတ်အကျဉ်းထောင်တွင်

နှစ်ပေါင်း ၄၀-တိုင် နေခဲ့ရရှာ၍ အသက် ၇၉-နှစ်အရွယ်တွင် ထောင်ထဲမှာပင် ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်သွားရှာသည်။ နှစ်ပေါင်း ၄၀-တိုင် သံသယမရှိဘဲ အကျဉ်းချထားခြင်း ခံရရှာသူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

အကိုး ■ ■ Ripley's Believe It or Not.

* * *

နာရေးတစ်ခုတွင် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ကူညီလုပ်ဆောင်နေသော ဦးကျော်သူ

နာရေးကူညီမှုအသင်း(ရန်ကုန်)အား
DKBA (ယခင်) ကလိုထူးဘော
တပ်မိသားစုမှ
ငွေကျပ်သိန်း ၃၀-လှူဒါန်း

မြဝတီမြို့၊ စေတနာလူမှုကူညီရေးအသင်း နှစ်ပတ်လည်စာပေဟောပြောပွဲသို့ ရောက်ရှိနေသော ဦးကျော်သူအား DKBA(ယခင်)ကလိုထူးဘောစစ်ဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်စောလားဘွယ်က

ဆုစည်းမြိုင်ကျေးရွာသို့ ဖိတ်ကြားပြီး ငွေကျပ်သိန်း ၃၀-လှူဒါန်းခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

DKBA(ယခင်)ကလိုထူးဘော ကရင်အမျိုးသားတပ်မတော် စစ်ဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်စောလားဘွယ်သည် ဥက္ကဋ္ဌဦးကျော်သူ ဦးဆောင်သည့် စေတနာနာရေးကူညီမှုအသင်း(ရန်ကုန်)အား ဝေါလေမြိုင်ဒေသ၊ ဆုံစည်းမြိုင်ကျေးရွာတွင် နီဝင်ဘာလ ၂၄-ရက်က တွေ့ဆုံခဲ့သည်။ ဒေသတွင်း နာရေးကူညီမှုအသင်း ထူထောင်နိုင်ရေးကိစ္စများ ဆွေးနွေးကြပြီးနောက် ငွေကျပ်သိန်း ၃၀-လှူဒါန်း၍ ဆုံစည်းမြိုင်ကျေးရွာ၊ တောင်နီရွာ၊ ဝါးမီးခကျေးရွာ၊ ဥက္ကဋ္ဌကရင်ထကျေးရွာတို့မှ ရွာသူရွာသားများကလည်း စုပေါင်းပြီး စေတနာနာရေးကူညီမှုအသင်း(ရန်ကုန်)သို့ ငွေကျပ်သုံးသိန်း လှူဒါန်းခဲ့ကြောင်း ၂၇-၁၁-၁၃-နေ့ထုတ် Daily Eleven နေ့စဉ်သတင်းစာ၌ ဖော်ပြထားသည်။

အကိုး ■ ■ Daily Eleven နေ့စဉ်သတင်းစာ

(၂၇-၁၁-၁၃)

* * *

ကွေးသောလက်မဆန်မီ
ဆန်သောလက် မကွေးမီ

၁၉၈၉-ခုနှစ်က ကြားရသူတိုင်း အံ့ဩမဆုံး၊ ကြင်နာမဆုံးဖြစ်ရသော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို ကြုံတွေ့ရသည်။ အခြားမဟုတ်။ ချစ်သူနှစ်ဦး လက်ထပ်အပြီး ၂-မိနစ်အကြာတွင် သတိသမီးသည် နှလုံးရောဂါဖြင့် ရုတ်တရက်လေသင်တုန်းဖြတ်ကာ ကွယ်လွန်သွားရှာခြင်းဖြစ်သည်။

၆၉ * မြတ်မင်္ဂလာ

သတို့သားနှင့် သတို့သမီးမှာ ဩစတြေးလျ နိုင်ငံ၊ ဘုသ်မြို့မှ ဖြစ်သည်။ သတို့သား၏အမည် မှာ ဂျူလီယန်(၂၉-နှစ်) သတို့သမီး၏အမည်မှာ ဝင်ဒီ (၂၄-နှစ်)တို့ ဖြစ်ကြသည်။

သတို့သမီးဝင်ဒီသည် ကျန်းမာရေးမကောင်း ရှာပေ။ ဒုက္ခိတကလေးဖြစ်သည်။ လက်တွန်း လှည်းပေါ်တွင်ထိုင်လျက် သွားလာလှုပ်ရှားနေရ သူဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် သူ့ရောဂါမှာ ရုတ်တရက် သေလောက်သောရောဂါမဟုတ်ပေ။

ထို့ကြောင့် သူသည် ချစ်သူတွေ့၍ လက် ထပ်မည်ပြုသောအခါ ဆရာဝန်ကြီးများက ခွင့်ပြု ခဲ့သည်။ သူ့မိဘများကလည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရှိကြသည်။ သို့ဖြင့် သူတို့သည် ၁၉၈၉-ခုနှစ်၊ မတ် လတွင် လက်ထပ်ကြသည်။ လက်ထပ်ပွဲသို့ ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟ ၂၀၀-ကျော် တက်ရောက် အားပေးကြသည်။

သတို့သား ဂျူလီယန်နှင့် သတို့သမီးဝင်ဒီတို့ လက်မှတ်ရေးထိုးနေစဉ်။

လက်ထပ်ပွဲကို သက်ဆိုင်ရာလူကြီးများက ခမ်းနားတင့်တယ်စွာ ကျင်းပပေးသည်။ အခမ်း အနားတွင် သတို့သမီးသည် လက်တွန်းလှည်း ပေါ်မှ အောင်မြင်စွာ လမ်းလျှောက်၍လာသည်။ ထို့နောက် သတို့သားနှင့် လက်စွပ်ချင်းလဲ၍ လက်မှတ်ထိုးကြသည်။ သက်ဆိုင်ရာလူကြီးလုပ် သူက ဇနီးနှင့်ခင်ပွန်းအဖြစ် ကြေညာအပြီး ၂- မိနစ်အကြာတွင် သတို့သမီးမှာ ရုတ်တရက်ခွေ ကျကာ အသက်ထွက်သွားရှာလေသည်။

ဆရာဝန်များ ချက်ချင်းရောက်လာပြီး စစ် ဆေးကြသည်။ အသက်မရှိတော့ပေ။ ဆရာဝန် များက သတို့သမီးမှာ နှလုံးရောဂါအခံရှိရာတွင် လက်ထပ်ပွဲ၌ ဝမ်းသာလုံးဆိုပြီး စိတ်လှုပ်ရှားကာ ကွယ်လွန်သွားရှာကြောင်း ဝမ်းနည်းစွာ ပြောပြ ပေသည်။

ဝင်ဒီ၏ မိဘနှစ်ပါး၊ သတို့သားနှင့် ပရိသတ် အားလုံးတို့သည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာရှိရာမှ ကြေကွဲဝမ်းနည်းမဆုံး ရှိသွားကြသည်။ ပူပူနွေး နွေး ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဂျူလီယန်က “ကျွန်တော့်မှာ လက်ထပ်ပွဲကျင်းပဆဲမှာပဲ မုဆိုးဖိုဘဝ ရောက် သွားရတာ အဖြစ်ဆိုးလှသဗျာ” ဟူ၍ ပြောရင်း ချုံးပွဲချ ငိုကြွေးလေသည်။

ကမ္ဘာပေါ်တွင် ကျင်းပခဲ့ကြသော လက်ထပ် ပွဲများတွင် မယုံနိုင်ဖွယ်၊ အံ့ဩဖွယ် ကြုံတွေ့ရ သော လက်ထပ်ပွဲအဖြစ် အများက မှတ်တမ်း တင်ကြသည်။ ထို့အပြင် ဂျူလီယန်မှာလည်း အိမ် ထောင်ရှင်သက်တမ်းကို အချိန်ကာလ အတို တောင်းဆုံး ကြုံတွေ့ရသော ယောက်ျားဦးအဖြစ် လည်း အများက မှတ်တမ်းတင်ကြပေသည်။

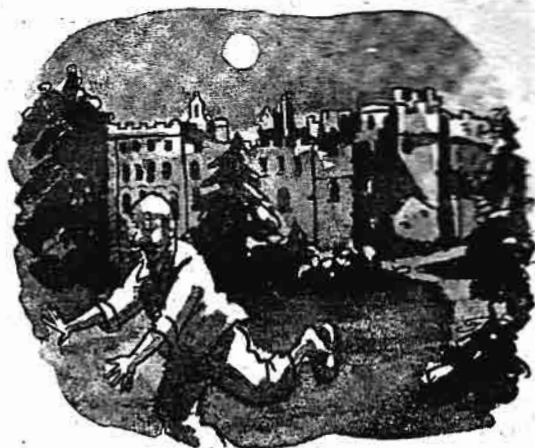
အကိုး ။ ။ အံ့ဖွယ်သုတစာစောင် (လက်ထပ်ပွဲမှာ နှလုံးရောဂါ အကြာ) (Star မတ်၊ ၁၉၈၅)

* * *

တစ္ဆေမယံသု

ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံ၊ ဇူးရစ်မြို့အနီးတွင် ဟက်စ်
ဘက်(စ်)အမည်ရှိ ရဲတိုက်ဟောင်းကြီးတစ်ခုရှိ
သည်။ လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၉၀၀-ကျော်မှစ၍
ဤရဲတိုက်ကြီးထဲတွင် တစ္ဆေခြောက်သည်ဆိုကြ
သဖြင့် မည်သူမျှ တစ်ညကြာအောင် မအိပ်ဝံ့ကြ
ပေ။

၁၉၇၈-ခုတွင် တစ္ဆေကို မယုံကြည်သူ အော့စ်
ဘွန်ရော(ပ်)ဆိုသူသည် ထိုရဲတိုက်ကြီးတွင် တစ်ည
အိပ်ပြမည်ဟု ရဲဝံ့စွာကြုံးဝါးကာ အိပ်ပြသည်။
သို့ရာတွင် သန်းခေါင်အချိန်မတိုင်မီမှာပင် သူ
သည် တစ္ဆေအခြောက်ခံရသဖြင့် ထိုရဲတိုက်ကြီး

မှ ကြောက်လန့်တကြား ထွက်ပြေးလာရလေ
သည်။

အကိုး ။ Ripley's Believe it or not (2001)

မင်းစောထက်

မင်းပုဇွန်

(အသက် ၈၅-နှစ်ပြည့် အထိမ်းအမှတ်အဖြစ်)

စာအုပ်သစ် ၂-အုပ် ထုတ်ဝေလိုက်ပါပြီ။

အို-သစ်ပုတ်ပင်ကြီးနှင့် အခြားကဗျာများ

(ယခင်ထုတ်ဝေပြီး ကဗျာပေါင်းချုပ်စာအုပ်များတွင် မပါဝင်သေးသော ကဗျာ ၁၀၀-ကျော် ပါဝင်သည်။)

ဖြန့်ချိရေး - ထက်ဝေယံစာပေ၊ ဇုန်း - ၀၉ ၈၆၁၄၈၉၂

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် မြန်မာပုဂ္ဂိုလ်ကျော် (၂၀)

(၁) ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၊ (၂) ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ အတွင်းဝန်ချုပ် ဦးသန်း၊ (၃) မွန်သူဌေးကြီး ဦးနုအောက်၊ (၄)
ရသေ့ကြီးဦးခန္တိ၊ (၅) လယ်သမားသူပုန်ခေါင်းဆောင်ကြီး ဆရာစံ၊ (၆) မဟာဂီတ ဦးမြိုးချို၊ (၇) ဆရာတော်ဦးဥတ္တမ၊
(၈) ဗိသုကာဆရာဆိုင်၊ (၉) စစ်ကိုင်းဦးဘိုးသင်း၊ (၁၀) အဘိဓာန်ဆရာကြီး ဦးဟုတ်စိန်၊ (၁၁) ဦးထွန်းရှိန် (ဖေ၊ ပု၊ ရှိန်)၊
(၁၂) အမျိုးသားပညာဝန် ဦးဖိုးကျား၊ (၁၃) မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ် ပဲရောဦးဆန်နီ၊ (၁၄) ဆရာဇေယျ၊ (၁၅) ပန်းချီဦးငွေကိုင်း၊
(၁၆) ဒဂုန်ခင်ခင်လေး၊ (၁၇) ပန်းချီဦးအုန်းလွင်၊ (၁၈) ပြည်သူ့စာရေးဆရာ ဦးသိန်းမေမြင့်၊ (၁၉) စံပြစာရေးဆရာမကြီး
ဒေါ်ခင်မျိုးချစ်၊ (၂၀) ရှမ်းလူထုကိုယ်စားလှယ် ဦးတင်(ရှမ်းပြည်)၊ (၂၁) ကရုဏာရှင် ဒေါ်ခင်အုန်းမြ တို့ ပါဝင်သည်။

ဖြန့်ချိရေး - ဗွတ်စာအုပ်တိုက်၊ ဇုန်း - ၀၉ ၇၃၀၈၉၀၆၃၊ ၀၉ ၄၂၀၁၃၀၅၄၃

**ရွှေကျင်သာသနာပိုင် ဝါဆိုဆရာတော်ဘုရားကြီး
မွေးနေ့ပူဇော်ပွဲ**

ရွှေကျင်နိကာယ အဓိပတိဥက္ကဋ္ဌ၊ မဟာနာယက ဓမ္မ
သေနာပတိ၊ အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု၊ စုဒ္ဓသမ္မ ရွှေကျင်သာ
သနာပိုင် သက်တော်ရှည် ဝါဆိုဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘဒ္ဒန္တ
အပ္ပိယ၏ သက်တော် ၉၆-နှစ်ပြည့် မွေးနေ့ပူဇော်ပွဲမင်္ဂလာ
အခမ်းအနားကို (၃၀-၅-၂၀၁၃)ရက်နေ့ နံနက် ၈-နာရီက
မန္တလေးမြို့၊ မဟာအောင်မြေမြို့နယ်၊ မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံကျောင်း
တိုက်ကြီး၌ ကျင်းပသည်။

ပူဇော်ပွဲတွင် သက်တော်ရှည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား
အဝေရာရာမ ရန်ကင်းဆရာတော်က ကြာသင်္ကန်းဆက်
ကပ်လှူဒါန်းပြီး ဦးခင်မောင်အေး၊ ဒေါက်တာဖြူဖြူဆွေတို့
က လင့်ခရုဇာမော်တော်ယာဉ်နှင့် စာရွက်စာတမ်းများကို
ပေးအပ်လှူဒါန်းပါသည်။

ပေးပို့သူ - သန်းဝင်းရှိန်

ပေါက်မြို့နယ်

သပ္ပတ်စုရွာ၊ ကျောင်းဆောင်သစ်အလှူ

မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပခုက္ကူခရိုင်၊ ပေါက်မြို့နယ်၊
သပ္ပတ်စုအုပ်စု၊ သပ္ပတ်စုရွာတွင် မူလတန်းလွန် (မူလွန်)
အလယ်တန်းအဆင့် ပညာသင်ကြားနိုင်ရန်၊ ကျောင်း
ဆောင်သစ်ဆောက်လုပ်နိုင်ရန်အတွက် မန္တလေးမြို့၊ ချမ်း
အေးသာစံမြို့နယ်၊ ပုလိုင်ရပ်၊ ငါးဆူတိုက် သာသနဝိသုတ
ကျောင်း ဘဒ္ဒန္တစိန္တဝါ(ဂဏဝါစက) ဓမ္မကထိက၊ သာသန
တက္ကသိုလ်ဓမ္မာစရိယ၊ ဘီအေ)က ပထမအကြိမ်အဖြစ်
မတည်အလှူငွေကျပ် ၂၁-သိန်း လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

ပေးပို့သူ-သောင်းလှ(ပေါက်မြေ)

**ဖြူးမြို့နယ်၊ ရွာသာယာကျေးရွာ
ပထမအကြိမ် ယဉ်ကျေးလိမ္မာသင်တန်း**

ဖြူးမြို့နယ်၊ ဟေးကျေးရွာအုပ်စု၊ ရွာသာယာကျေး
ရွာ၊ သဒ္ဓမ္မဇောတိကာရုံတိုက် (တပ်ဦးကျောင်း)တွင် ပထမ
အကြိမ် ယဉ်ကျေးလိမ္မာသင်တန်း ၁၂-ရက်ကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့
ပါသည်။ ရွာသာယာ တပ်ဦးကျောင်းဆရာတော် ဦးမာနိတ
(သာသနဇေဓမ္မာစရိယ)ဦးဆောင်၍ သင်တန်းနည်းပြဆရာ
တော် ဦးခေမိက၊ ဦးဉာဏဇေ၊ ဦးအဂ္ဂသာရ၊ ဦးဓမ္မဝိယ
ဆရာတော်တို့နှင့်အတူ ဆရာမ ဒေါ်ဇာလိန္ဒာ၊ ဆရာမ
ဒေါ်နှင်းလက်လက်ကျော်တို့က သင်ကြားပေးခဲ့ပါသည်။
၂၆-၄-၂၀၁၃-ရက်နေ့မှ ၈-၅-၂၀၁၃-ရက်နေ့အထိ ဖြစ်ပါ
သည်။ သင်တန်းသား/သူ (ကျောင်းသား/သူ)စုစုပေါင်း
၂၆၀-ဦး ရှိပါသည်။

ပေးပို့သူ-တမာသင်းခိုင် (စက်မှုလယ်ယာ)

ဂန့်ဂေါမြို့

ရှုံးရှိ အ-ထ-က ဝါဆိုသင်္ကန်းအလှူ

ဂန့်ဂေါမြို့နယ်၊ ရှုံးရှိ အ-ထ-က၏ ဝါဆိုသင်္ကန်း ဆက်
ကပ်လှူဒါန်းပွဲကို ၁၃၇၅-ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း ၁၁-ရက်နေ့
တွင် သာသနဇောတိကမုခ်ဦးကျောင်းတိုက်တွင် ပြုလုပ်
ရာ တာဝန်ခံဆရာကြီး ဦးတင်ထွန်းက ဝါဆိုသင်္ကန်း ဆက်
ကပ်လှူဒါန်းပြီး ဆရာ၊ ဆရာမများနှင့် ကျောင်းသူ၊ ကျောင်း
သားများက လှူဖွယ်ဝတ္ထုအစုစုတို့ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခဲ့
ကြပါသည်။ ထို့နောက် မုခ်ဦးကျောင်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ
ဦးတေဇဝန္တက အနုပညာနာတရား ဟောကြားတော်မူပါ
သည်။

ပေးပို့သူ-ဦးတင်ထွန်း

ပန်းတနော်မြို့၊ အ-မ-က(ယွန်းကျောင်း)

မြတ်ဆရာပူဇော်ပွဲ

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ပန်းတနော်မြို့၊ ယခင်အခြေခံ
ပညာမူလတန်းကျောင်း (ယွန်းကျောင်း)၊ ကျောင်းသား
တောင်းများ စုပေါင်းကျင်းပသော ဒုတိယအကြိမ်မြောက်
မြတ်သံဃာနှင့် မြတ်ဆရာပူဇော်ပွဲကို ၂၆-၃-၂၀၁၃-နေ့၊
နံနက် ၈:၃၀-နာရီအတွင်း အဆိုပါကျောင်းအတွင်းရှိ ယွန်း
သီရိမင်္ဂလာဓမ္မာရုံကြီးတွင် ကျင်းပပါသည်။

အဆိုပါအခမ်းအနားတွင် ယွန်းပရိယတ္တိစာသင်တိုက်
ကြီး၏ ပဓာနနာယကဆရာတော် သက်တော်ရှည် ဘဒ္ဒန္တ
နန္ဒိယမထေရ်နှင့် ဩဝါဒါစရိယဆရာတော်ကြီးနှစ်ပါး အပါ
အဝင် အငြိမ်းစား ဆရာကြီး၊ ဆရာမကြီး ၁၈-ဦးတို့အား
တစ်ဦးလျှင် အလှူတော်ငွေ ၇၀၀၀၀/-နှင့် အသုံးအဆောင်
ပစ္စည်းများ၊ ဆေးဝါးများ လှူဒါန်းပူဇော်ပြီး မိတ်ဆုံစားပွဲ
ကျင်းပခဲ့ကြောင်း သတင်းရရှိပါသည်။

ပေးပို့သူ-ပန်းတနော်သိန်းအေး

မတ္တရာမြို့

၂၅-နှစ်ပြည့် ဓမ္မသဘင်

ပြင်ဦးလွင်ခရိုင်၊ မတ္တရာမြို့၊ အမှတ် ၃-ရပ်ကွက်
ရင်ပြင်တော်(ဒါနဘက်) ဆွမ်းလောင်းအသင်းကြီး၏ ၂၅-
နှစ်ပြည့် ငွေရတုသဘင်အခမ်းအနားကို ၁၃၇၅-ခုနှစ်
ကဆုန်လပြည့် (၂၄-၅-၂၀၁၃)၊ သောကြာနေ့တွင် ကျင်းပ
ခဲ့ပါသည်။ ညပိုင်းတွင် မန္တလေးမြို့၊ မန္တလေးတောင်ခြေ
ပညာမဂ္ဂင်ဆရာတော် အရှင်ဓမ္မဉာဏ (သာသနဓဇ ဓမ္မာ
စရိယ)က ည ၇-နာရီအချိန်တွင် (ဓမ္မ-ရက္ခိတ) ဓမ္မာရုံအတွင်း
၌ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားများကို ဟောကြားခဲ့ပါ
သည်။

လပြည့်ကျော် ၁-ရက်နေ့နံနက်တွင် မတ္တရာမြို့ပေါ်မှ
သံဃာတော်များအား အရက်ဆွမ်းအဖြစ် ကြာဆံဟင်းများ
ကို ဆက်တပ်၍ ဆွမ်း၊ ဆွမ်းဟင်းများကို လောင်းလှူခဲ့ကြ
ပါသည်။

ပေးပို့သူ-(ထ/ခ)ရင်ပြင်တော်၊ မတ္တရာ

မိတ္ထီလာမြို့ ဘိုးဘွားရိပ်သာတွင် အာဟာရငွေပဒေသာပင် စိုက်ထူလှူဒါန်းနေသော မောင်နှမတစ်စု

မိတ္ထီလာမြို့

ဘိုးဘွားရိပ်သာ ငွေပဒေသာပင်အလှူ

၁၂-၉-၂၀၁၃ ရက်နေ့တွင် မိတ္ထီလာမြို့၊ ရန်မျိုးအောင်
ရပ်၊ လမ်းမတော်နေ ကွယ်လွန်သူ ဆရာချုပ်+ဒေါ်ချစ်ပို့၊
သား-ဦးကိုကိုလေးတို့အားရည်စူး၍ ကျန်ရစ်သူမောင်နှမ
တစ်စုတို့က မိတ္ထီလာဘိုးဘွားရိပ်သာသို့ အာဟာရငွေပဒေ

သာပင် ၂၇၀၀၀၀/- စိုက်ထူလှူဒါန်းရာ ဘိုးဘွားရိပ်သာ
စောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ ဦးအုန်းကျော်၊ ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ
ဦးအုန်းမောင်၊ ဘဏ္ဍာရေးမှူး ဦးတင်မောင်၊ တွဲဖက်ဘဏ္ဍာ
ရေးမှူး ဦးသင်းအောင်တို့က လက်ခံရယူကြောင်း သိရှိရပါ
သည်။

ပေးပို့သူ-ထိလာဘသင်း

၇၃ * မြတ်မင်္ဂလာ

မြတ်မင်္ဂလာ စာအုပ်စင်

ရွှေဥမင်တောရ သာသနာ

ကျိုက်လတ်မိုးမြင့်

ရဟန္တာဟု အများ၏မှတ်ယူခြင်းခံရသော မြောက်ဥက္ကလာပမြို့၊ ရွှေဥမင်တောရဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တကောသလ္လ၏ ထေရုပ္ပတ္တိနှင့် အဆုံးအမများကို စုစည်း၍ စာအုပ်အဖြစ် ထုတ်ဝေထားခြင်းဖြစ်သည်။ မူလက ဘာသာရေးစာစောင်များတွင် ဆောင်းပါးများအဖြစ် စတင်ရေးသားခဲ့ရာ မြတ်ပန်းရံဓမ္မစာစောင်တွင် စာတည်းချုပ်လုပ်ခဲ့သူ ဦးဝင်း (သ-စ-အ ဓမ္မာစရိယ) (ရတနာရွှေမန်း)က အဆက်မပြတ်ရေးသားရန် တိုက်တွန်းမှုကြောင့် ယခုကဲ့သို့ စာအုပ်ဖြစ်လာရကြောင်း ကျေးဇူးစကား ဖော်ပြထားသည်။

စာရေးသူ ကျိုက်လတ်မိုးမြင့်မှာ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်တွင် တရားသူကြီးအဖြစ် ၁၂-နှစ်တိုင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့၊ မယ်လမုစေတီတော်ဂေါပကအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် အသက် ၈၀-ပြည့်သည်အထိ ကုသိုလ်ယူ ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ အများစုပေါင်းအလှူငွေဖြင့် မြောက်ဥက္ကလာပဆေးရုံကြီးတွင် သံဃာ့ဆေးကုသဆောင် ပေါ်ပေါက်လာရန် ကြိုးပမ်းခဲ့သူတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ဂိလာနသံဃာတော်များ၏ ဆွမ်းကွမ်းကိစ္စကို နှစ်ပေါင်းများစွာ ထမ်းဆောင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။

ဆရာတော်ကြီးနှင့် နှစ်ပေါင်း ၂၀-ကျော်မျှ အနီးကပ်ကြည်ညိုဆည်းကပ်ခွင့် ခံခဲ့သူဖြစ်ခြင်း မြတ်မင်္ဂလာ * ၇၄

ကြောင့် ဆရာတော်ကြီး၏ အဆုံးအမသြဝါဒများနှင့် ကြည်ညိုဖွယ် အတွေ့အကြုံများကို အများသူငါ သိရှိကြည်ညိုနိုင်ကြစေရန် ရေးသားတင်ပြထားခြင်းဖြစ်သည်ဟု စာရေးသူ၏ အမှာစာတွင် ဖော်ပြထားသည်။

(စာမည်း)- ၄၀ ၃၃။

“တရားအဆင့်နိမ့်ပတ်သက်ပြီး နှစ်ချက်ပဲပြောမယ်။ ကဲ-ပထမအချက်က ဒကာမကြီး သိတတ်တဲ့အရွယ်ကစပြီး ခုထိ ခြေလှမ်းဘယ်နှစ်လှမ်း ရှိပြီလဲ။”

“လယ်ယာလုပ်ငန်းရော၊ ရှေးရောင်းတာရော ဦးလင်းက မိုးချုပ် လှမ်းခဲ့တဲ့ ခြေလှမ်းတွေ ဘယ်မှတ်မိပါတော့မလဲ ဘုရား။”

“အဲဒီလို အမှတ်မဲ့လှမ်းတဲ့ ခြေလှမ်းအားလုံးဟာ သင်္ချိုင်းကုန်းဘက်ကို လှမ်းတာပဲ။ လှမ်းတိုင်း၊ ကြွတိုင်း ဖြစ်ပျက်တင် ဆင်ခြင်ပြီး လှမ်းတဲ့ခြေလှမ်းဟာ နိဗ္ဗာန်ဘက်ကို လှမ်းတာပဲ။ မှတ်မိပြီလား။”

“မှတ်မိပါပြီ ဘုရား။”

“တရားအဆင့်နိမ့် ပတ်သက်ပြီး ဘာဖြစ်ပြီ၊ ဘယ်ရောက်ပြီဆိုတာ သူပြော၊ လူပြော၊ တရားကို မှန်မှန် စွဲစွဲမြဲမြဲ အားထုတ်ရင် မိမိဘာသာ သိလာမယ်။ အဲဒီခန္ဓာကပြောတာ အမှန်ဆုံး၊ သဘောပေါက်ပြီလား။”

ထုတ်ဝေသူ - ဦးခင်မောင်ဦး (မြ ၀၄၀၇၃)

မြတ်ပန်းရံစာပေ

အမှတ်-၄၇၃/က၊ နီလာ ၆-လမ်း၊

ဂ-ရပ်ကွက်၊ မ/ဥက္ကလာပမြို့။

ဖြန့်ချိရေး - မြတ်ပန်းရံစာပေ

အမှတ်-၁၉၄၊ ၂၉-လမ်း(အထက်)၊

ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

ဖုန်း - ၀၉ ၅၁၃၉၄၅၀

တန်ဖိုး - ၁၅၀၀/-

ဦးမင်္ဂလာ

မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ် သတင်းလွှာ

မေတ္တာပွားအလှူ

(၁) ဒေါ်ဝု(ခ)မြနန်းစောထွဋ်၊ ၂၀၀၀ဝိ/-၊ (၂) ဖခင် ဦးကျော်စော+မိခင်ဒေါ်ချစ်ဆွေတို့အားရည်စူး၍ ဦးဇော်ဝင်းမြင့်+ဒေါက်တာရင်ရင်ဇော်၊ သမီး-မဝင်းလှိုင် မိသားစု၊ ကမ္ဘာအေးဗီလာ၊ ၁၀၀၀ဝိ/-၊ (၃) ကွယ်လွန်သူဒေါ်ဖြူအားရည်စူး၍ ကျန်ရစ်သူမိသားစု၊ ၅၀၀ဝိ/-၊ (၄) ၇၇၉-ကြိမ်မြောက် မေတ္တာပွားအလှူ၊ ၁၅၀၀ဝိ/-၊ (၅) ဒေါ်ခင်စောဝင်း၊ အနောက်ရွှေဝိုက်တိုင်း၊ ၁၅၀၀ဝိ/-၊ (၆) ဒေါ်လှရီသား-ကျော်စိုးမိုး၊ မြေး-ဟန်လင်းထွန်း(ခ)နေဇော်ထွန်း၊ ၂၀၀၀ဝိ/-၊ (၇) မေတ္တာရှင်ညီအစ်ကို ဦးလှိုင်ဝင်း၊ ကိုဟန်လင်းဦး ကောင်းမှု၊ ၇၅၀၀ဝိ/-၊ (၈) ၇၈၀-ကြိမ်မြောက် မေတ္တာကျင့်စဉ်အလှူ၊ ၁၈၅၀ဝိ/-၊ (၉) ဦးတင်မိုး+ဒေါ်ရင်မြ မိသားစု၊ ၁၀၀၀ဝိ/-၊ (၁၀) ဦးကျော်ရင်+ဒေါ်စန်းစန်းဝင်း မိသားစု၊ ၁၀၀၀ဝိ/-၊ (၁၁) ဒေါ်တင့်တင့်သိန်း၊

၅၀၀ဝိ/-၊ (၁၂) ဦးပေါက်ပေါက်ဦး+ဒေါ်ချိုချို၊ ၅၀၀ဝိ/-၊ (၁၃) ဦးမောင်မြင့်+ဒေါ်သီတာညွန့် မိသားစု၊ ၁၀၀၀ဝိ/-၊ (၁၄) ဒေါ်စန်းစန်းဝင်း၊ တာမွေ၊ ၅၀၀ဝိ/-၊ (၁၅) ဒေါ်ခင်မာကြည်၊ ၅၀၀ဝိ/-၊ (၁၆) ဒေါ်ခင်ထွေးရီ၊ ၃၀၀ဝိ/-၊ (၁၇) ဦးမြင့်သိန်း+ဒေါ်တင်တင်ဌေး မိသားစု၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်၊ ၅၀၀၀ဝိ/-၊ (၁၈) ဦးအောင်မျိုးမင်း+ဒေါ်မာလာမိသားစု၊ ၅၀၀ဝိ/-၊ (၁၉) ဒေါ်ဝေဝေမြင့်၊ မြေနီကုန်း(မြောက်)၊ ၁၀၀၀ဝိ/-၊ (၂၀) ဆရာဦးမြင့်(ဓာတု)၊ တာမွေ၊ ၃၀၀၀ဝိ/-၊ (၂၁) ဦးသန်းတင်+ဒေါ်ခင်ခင်ဦး၊ ၇-မိုင်၊ ၅၀၀ဝိ/-၊ (၂၂) ဒေါ်တင်တင်ဝင်း၊ မဉ္ဇူမာအောင် (အောင်ဇေ-တိုင်းရင်းဆေး မိသားစု)၊ ၂၀၀၀ဝိ/-၊ (၂၃) ကိုကျော်မင်းသိုက်+မယဉ်မင်းတင် မိသားစု၊ လှိုင်၊ ၁၅၀၀ဝိ/-၊ (၂၄) ဗိုလ်မှူးစောဝင်းသိမ်း(ငြိမ်း)+ဒေါ်လှလှမိုး မိသားစု၊ ၉၀၀ဝိ/-၊ (၂၅) ဒေါ်ခင်အေး မိသားစု၊ ၅၀၀ဝိ/-၊ (၂၆)

မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်၏ ၅၁-ကြိမ်မြောက် အဘိဓမ္မာအခါတော်နေ့၊ ကျေးဇူးရှင်ပူဇော်ပွဲနှင့် စာအောင်ဆုနှင်းပွဲ၌ အသင်းချုပ်ဥက္ကဋ္ဌ ဦးကြည်တွဲက ဆရာဦးစိုးသန်း(အတွင်းရေးမှူး)အား ဆရာ၊ ဆရာမများကိုယ်စား ဂုဏ်ပြုလက်ဆောင် ပေးအပ်နေစဉ်

ဦးစောနိုင်+ဒေါ်မူလှ မိသားစု၊ ငွေကြာရုံရိပ်သာ၊ ၃၀၀၀/-
 (၂၇) ဦးလှအေး+ဒေါ်နန်းကြူကြူ မိသားစု၊ ၃၀၀၀/-
 (၂၈) ဦးရဲမြင့် မိသားစု၊ ချမ်းသာစာပေ၊ ၅၀၀၀/- (၂၉)
 ဦးဖိုးစိန်+ဒေါ်ကြင်ရီ၊ လသာ၊ ၅၀၀၀/- (၃၀) ကွယ်လွန်
 သူ ဒေါ်ခင်ဖြူဖြူအားရည်စူး၍ ဦးခင်မောင်ရီ၊ ဗဟန်း၊
 ၅၀၀၀/- (၃၁) ဦးလှထွန်း+ဒေါ်မြမြဝင်း၊ မြေး-အောင်
 သူရထွန်း မိသားစု၊ ဗဟန်း၊ ၁၀၀၀၀/- (၃၂) ၁၅-နှစ်
 မြောက် မေတ္တာပွားများပွဲအလှူ၊ ၁၅၇၀၀၀/- (၃၃) ဒေါ်
 ထွေးထွေး၊ ၅၀၀၀/- (၃၄) ၇၈၂-ကြိမ်မြောက် မေတ္တာ
 ကျင့်စဉ်အလှူ၊ ၁၆၀၀၀/-

သွေးလှူဒါန်းပွဲအလှူ

(၁) မောင်မြတ်ကို မိသားစု၊ စမ်းချောင်း၊ ၅၀၀၀/-
 (၂) ဒေါ်နန်းအမရာ မိသားစု၊ သံလွင်လမ်း၊ ၃၀၀၀၀/-

ဘက်စုံအလှူ

(၁) ဦးမြသိန်း+ဒေါ်အုန်းကြည်၊ သမီး-မလှမျိုးမြတ်
 မိသားစု၊ ၃၀၀၀/- (၂) (ဦးလှထွန်း)+ဒေါ်အုန်းရီ မိသားစု၊
 မြေနီကုန်း၊ ၃၀၀၀/- (၃) ကိုကျော်နိုင်+မစိန်စိန်လှ၊ သား-
 မောင်ရဲကိုကို မိသားစု၊ ၃၀၀၀/-

ရေ/မီးအလှူ

(၁) ကိုရွှေစင်မောင်+မနန္ဒာလှလှ မိသားစု၊ ၅၀၀၀/-

သံဃာ (၈၄၀၀၀)အရက်ဆွမ်းအလှူ

(ယခင်လမှအဆက်)

(၄) ကိုဇော်ဌေးဝင်း+မစန်းစန်းနွယ် မိသားစု၊ သုဝဏ္ဏ၊
 ၃၀၀၀/- (၅) ကိုဇော်တိုးထွန်း မွေးနေ့အလှူ၊ အရှေ့ကြို့၊
 ကုန်း၊ အင်းစိန်၊ ၁၀၀၀၀/- (၆) သံဃာ(၈၄၀၀၀) အရက်
 ဆွမ်းအလှူခံပုံးမှရငွေ၊ ၂၅၈၀၀/-

ငွေပဒေသာပင်အလှူ

(၁) ဒေါ်သက်သက်ခင် မိသားစု၊ သုဝဏ္ဏ၊ ၁၀၀၀၀/-
 (၂) ဦးထွန်းရွှိန်+ဒေါ်အေးသင်၊ ရေနံချောင်း၊ မလွန်၊
 ၁၀၀၀၀/- (၃) ဒေါ်ရီရီမြင့်၊ ဒေါ်ရီရီတင်၊ တူမ-နန်းနန်း
 အိ၊ မလွန်၊ ၁၀၀၀၀/- (၄) ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ခင်ခင်ဖြူ

အား ရည်စူး၍ ၁-နှစ်မြောက်အလှူ၊ ကျန်ရစ်သူမိသားစု၊
 ၁၀၀၀၀၀/- (၅) မင်္ဂလာဗျူဟာဝေယျာဝစ္စအဖွဲ့၊ ၂၀၀၀၀/-
 (၆) ဦးကျော်စိန်+ဒေါ်ခင်သီတာကျော် မိသားစု၊ လှိုင်၊
 ၃၀၀၀၀/- (၇) ဦးစိန်မောင်+ဒေါ်ချိုချိုထွန်း မိသားစု၊
 မရမ်းကုန်း၊ ၅၀၀၀/- (၈) မမြင့်မြင့်ဝယ်၊ မရီရီမာအေး၊
 ကသာ၊ ၁၀၀၀၀/- (၉) ကိုခင်မောင်ကျော် (Total E&P)၊
 ၅၀၀၀/- (၁၀) ဦးမျိုးအောင်သိမ်း+ဒေါ်စောသီရိအေး
 မိသားစု၊ သံလွင်လမ်း၊ ၅၀၀၀/-

ဓမ္မစာပေသင်တန်းရန်ပုံငွေအလှူ

(၁) ဦးခင်မောင်ကျော် (Total E & P)၊ ၅၀၀၀/-
 (၂) ဒေါက်တာဦးလှမြင့် မိသားစု၊ ရေကျော်၊ ပုဇွန်တောင်၊
 ၁၀၀၀၀/- (၃) မလွင်လွင်ဦး မိသားစု၊ ဒဂုံမြို့နယ်၊
 ၅၀၀၀/- (၄) မခင်မာအေး မိသားစု၊ ၅၀၀၀/- (၅)
 ဦးကျော်သူရ+ဒေါ်မိမိအေး မိသားစု၊ ၁၀၀၀၀/- (၆)
 ဒေါ်စိန်စိန်သန်း၊ ကမာရွတ်၊ ၅၀၀၀/- (၇) ဦးကျော်စိန်+
 ဒေါ်ခင်သီတာကျော်၊ လှိုင်၊ ၂၀၀၀၀/- (၈) ဒေါ်နီနီစိုး၊
 ၃၀၀၀/- (၉) ဒေါ်ခင်လှရီ၊ ၅၀၀၀/- (၁၀) ဒေါ်သက်
 သက်ဝင်း၊ ဋီကာကျော်၊ ၅၀၀၀/- (၁၁) ဒေါ်အေးယုနွယ်၊
 ၃၀၀၀/- (၁၂) Capt: ထွန်းထွန်းဦး+ဒေါ်ခင်ခင်ထွေး၊
 သား-မောင်ရဲသူရထွန်း မိသားစု၊ ၅၀၀၀/- (၁၃) ဒေါ်နီနီ
 ခိုင် (ဓာတုဗေဒဌာန)၊ တပ်မတော်ဆေးတက္ကသိုလ်၊
 ၁၀၀၀၀/- (၁၄) ဒေါ်စန်းစန်းမြင့် မိသားစု၊ ၁၀၀၀၀/-
 (၁၅) ကွယ်လွန်သူ ဦးသန်းထွန်းအားရည်စူး၍ ဗိုလ်ကြီး
 သက်မင်းထွန်း+ဒေါ်အေးသီတာ၊ ၅၀၀၀/- (၁၆) ကိုမိုးမြင့်
 အောင်၊ ၅၀၀၀/- (၁၇) အဘိဓမ္မာ၊ ဋီကာကျော်၊ ဝိသုဒ္ဓိ
 မင်္ဂ သင်တန်းသား/သူများ စုပေါင်းအလှူ၊ (၉/၁၂)
 ၁၅၀၀၀/- (၁၈) ဒေါ်ဌေးယုမေ မိသားစု၊ ၅၀၀၀/-
 (၁၉) အဘိဓမ္မာ၊ ဋီကာကျော်၊ ဝိသုဒ္ဓိမင်္ဂ သင်တန်းသား/
 သူများ စုပေါင်းအလှူ၊ (၁၀/၁၂)၊ ၆၆၅၀၀/-

အလှူငွေနှင့်စာများကို အောက်ပါလိပ်စာဖြင့်သာ ပေးပို့
 ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

ဦးအောင်မွန် CJ-၁၂၈၄၄

ရုံးအဖွဲ့မှူး၊ မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်

အာဇာနည်လမ်း၊ ဗဟန်း၊ ရန်ကုန်။

ဖုန်း-၃၇-၂၅၈

မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ် မင်္ဂလာဗျူဟာပရဟိတအဖွဲ့သတင်း

မင်္ဂလာဗျူဟာပရဟိတအဖွဲ့၏ ၁၁-၈-၁၃ နေ့မှ ၈-၉-၁၃ နေ့အထိ လှူဒါန်းမှုများ စုစုပေါင်း ၁၆၅၀၀၀/-

၁။ မစိုးရိမ်ဘုန်းတော်ကြီးသင် ပညာရေးကျောင်း၊
တော်ကူးအနောက်စံပြကျေးရွာ၊ ကွမ်းခြံကုန်း
မြို့နယ် ၇၅၀၀၀/-

- ၂။ အသက် ၉၀-ကျော် ဘိုးဘွား ၉-ဦး ၉၀၀၀၀/-
- (က) ဒေါ်ကျင်စိန် (၉၄)နှစ် ဝါးခယ်မမြို့နယ်
 - (ခ) ဒေါ်ကျင်ရီ (၉၃)နှစ် တ/၉
 - (ဂ) ဒေါ်အေး (၉၃)နှစ် နတ်မောက်မြို့နယ်
 - (ဃ) ဒေါ်ဟန် (၉၂)နှစ် မြောက်ဒဂုံမြို့နယ်
 - (င) ဦးညွှတ်ကြီး (၉၂)နှစ် သာကေတမြို့နယ်
 - (စ) ဦးအောင်သိမ်း (၉၂)နှစ် မင်္ဂလာတောင်ညွန့်
 - (ဆ) ဦးချစ်ထွန်း (၉၂)နှစ် နတ်မောက်မြို့နယ်
 - (ဇ) ဒေါ်နှင်းမယ် (၉၂)နှစ် နတ်မောက်မြို့နယ်
 - (ဈ) ဒေါ်လှိုင် (၉၀)နှစ် နတ်မောက်မြို့နယ်

ပင်မအလှူ

(ယခင်လမှအဆက်)

- (၁၁) ဦးစောထွဋ်+ဒေါ်ခင်လဲ့ဝင်း မိသားစု၊ အင်းစိန်၊ ၁၀၀၀၀/-
- (၁၂) ဒေါ်ခင်ခင်လှ၊ မ/ဒဂုံ၊ ၃၀၀၀/-
- (၁၃) ဒေါ်ခင်အေး မိသားစု၊ လှည်းတန်း၊ ၅၀၀၀/-
- (၁၄) ဦးလှအုန်း+ဒေါ်သီတာထွေး မိသားစု၊ သာကေတ၊ ၃၀၀၀/-
- (၁၅) ဦးဌေးဝင်း+ဒေါ်ယဉ်စိ မိသားစု၊ သုဝဏ္ဏ၊ ၁၀၀၀၀/-
- (၁၆) ဦးလှမင်းထိုက် မိသားစု၊ ရွှေဝုံတိုင်၊ ၃၀၀၀/-
- (၁၇) ဦးသန်းလွင်+ ဒေါ်ခင်မီဝင်း မိသားစု၊ လှိုင်သာယာ၊ ၁၀၀၀၀/-
- (၁၈) ဦးစိန်သောင်း+ဒေါ်ရီရီခင် မိသားစု၊ ကမာရွတ်၊ ၅၀၀၀/-
- (၁၉) ဦးမောင်စိုး+ဒေါ်မိုးစံ မိသားစု၊ ကမာရွတ်၊ ၅၀၀၀/-
- (၂၀) ဦးစံမြ+ဒေါ်တင်ဌေး မိသားစု၊

- ပင်လောင်း၊ ၅၀၀၀/-
- (၂၁) ဦးလှအောင်+ဒေါ်တင်သန်း မိသားစု၊ ကျောက်ပန်းတောင်း၊ ၅၀၀၀/-
- (၂၂) ဦးကျော်ကျော်+ဒေါ်ကြည်ကြည်မာ မိသားစု၊ သား-သက်ပိုင်မှူး၊ ကမာရွတ်၊ ၅၀၀၀/-
- (၂၃) ဦးဉာဏ်မြင့်+ဒေါ်သန်းသန်းဝင်း မိသားစု၊ ကြည့်မြင်တိုင်၊ ၅၀၀၀/-
- (၂၄) ဦးဝင်းတင်+ဒေါ်ကြည်ကြည်ဝင်း မိသားစု၊ ၃၀၀၀/-
- (၂၅) ဦးကျော်ဌေး+ဒေါ်တင်တင်မော် မိသားစု၊ ကြည့်မြင်တိုင်၊ ၃၀၀၀/-
- (၂၆) ဦးခင်မောင်+ ဒေါ်ကြည်ထွေး မိသားစု၊ ကြည့်မြင်တိုင်၊ ၃၀၀၀/-
- (၂၇) ဦးသန်းဝင်း+ဒေါ်မေလွင်ရည် မိသားစု၊ တောင်တုတ်၊ ၃၀၀၀/-
- (၂၈) ဦးဝင်းရွှေ+ဒေါ်မြမြဝင်း မိသားစု၊ အလုံ၊ ၃၀၀၀/-
- (၂၉) ဦးမျိုးနိုင်+ဒေါ်အုန်းမြင့် မိသားစု၊ ကြည့်မြင်တိုင်၊ ၃၀၀၀/-
- (၃၀) ဦးကျော်မြ မိသားစု၊ တာမွေ၊ ၃၀၀၀/-

ငွေပဒေသာပင်အလှူ

- (၁) ဦးနိုင်ဝင်း+ဒေါ်မိုးသီတာမြင့် မိသားစု၊ သား-မောင်ခဲမြင့်သူ မိသားစု၊ လမ်းမတော်မြို့နယ်၊ ၁၀၀၀၀၀/-
- (၂) ဒေါက်တာအောင်သူ+ဒေါ်ခင်အေး မိသားစု၊ ကျောက်တုန်း၊ ၅၀၀၀/-

ပင်မအလှူ

- (၁) ဦးချစ်ကြိုင်+ဒေါ်တင်တင်အေး မိသားစု၊ ဗဟန်း၊ ၁၀၀၀၀/-
- (၂) မအိအိချော၊ သာကေတ၊ ၃၀၀၀/-
- (၃) ဦးသောင်းလှိုင်+ဒေါ်စောကြည် မိသားစု၊ ၃၀၀၀/-
- (၄) ဒေါက်တာဒေါ်သန်းတိုးနှင့် အဆင့်မြင့်ပညာဦးစီးဌာန၊ အထက်မြန်မာပြည်ညွှန်ချုပ် ဒေါက်တာစိုးဝင်း+ဒေါ်တင်တင်အေး မိသားစု၊ ၁၀၀၀၀/-
- (၅) ကွယ်လွန်သူ တို့အောင်ကျော်သူအား ရည်စူး၍ မိခင်ဒေါ်ပြုံးမြင့်၊ ရွှေဝေ၊ ၁၀၀၀၀/-

ကမ္ဘာ့နာရီယသံယာဏ်များဦးဆောင်သော

လယ်တီသဂုဏ်တော်ဘုရားကြီး၏တပည့်

အနာဂါမ်ဆရာသတ်ကြီး ဝိဝဿနာအဖွဲ့ချုပ် (သနီလှိုင်)

အုတ်ပိုစုရပ်ကွက်၊ ဝိဇ္ဇာလမ်း၊ သနီလှိုင်မြို့၊ ၁၆ ဇူလိုင်-၁၉၇၂

နဝကမ္မအလှူ

(၁) ဦးတင်အောင်+ဒေါ်သန်းအေး(ယောဂီ-၄၃) မိသားစု၊ ၄၅၀၀/- (၂) Home Distribution Group မှ ကိုရဲဇော်၊ ၂၀၀၀/- (၃) ဦးမြင့်ဌေး+ဒေါ်သန်းသန်းဌေး၊ သတ္တလမြို့၊ ၂၅၀၀/- (၄) ဦးအုန်းသန်း+ဒေါ်စုစုလှိုင်၊ သမီး-သီရိရွှန်းသန့် မိသားစု၊ သနီလှိုင်၊ ၂၀၀၀/- (၅) ဦးကျော်သိန်း+ဒေါ်နှင်းရည်၊ ဗိုလ်ချုပ်နေဝင်းလမ်း၊ ၂၀၀၀/- (၆) ဒေါ်စမ်းစမ်းသိမ်း(မွေးနေ့အလှူ)၊ ဖုန်မြို့နယ်၊ ၉၀၀၀/- (၇) ဦးကျော်ဌေး(ယောဂီ-၂၁)၊ ၅၀၀၀/- (၈) ဒေါ်သုဓမ္မစာရီ၊ ၂၀၀၀/- (၉) ဦးအုံးကြည်(ယောဂီ-၄)၊ ၂၀၀၀/- (၁၀) ဒေါ်မြမြရွှေ(ယောဂီ-၄၈)၊ ၅၀၀၀/- (၁၁) ဦးအေးသောင်း+ဒေါ်လှမြိုင်(ယောဂီ-၇)၊ ဝါးခယ်မ၊ ရွှေရွက်ဝါလက်ဖက်ခြောက်၊ ၄၅၀၀/- (၁၂) ဒေါ်ခင်ကြည်(ယောဂီ-၄၁)၊ ၄၅၀၀/- (၁၃) ဒေါ်ကြူကြူဝင်း(ယောဂီ-၆၀)၊ ၅၀၀၀/- (၁၄) ဒေါ်ရီရီမာ(ယောဂီ-၆၁)၊ ၅၀၀၀/- (၁၅) ဦးလှမင်းချစ်(ယောဂီ-၁၈)၊ ၁၀၀၀/- (၁၆) ဦးဝင်းတင့်+ဒေါ်ခင်မိုးမိုး မိသားစု၊ ၁၅၀၀/- (၁၇) ဦးသောင်းရှိန် (ယောဂီ-၆)၊ ၁၅၀၀/- (၁၈) ဒေါ်သန်းဝင်းလှိုင်(ကမ္ဘာ့နာရီနည်းပြဆရာမ)၊ ကြံခင်း၊ ၁၀၀၀/- (၁၉) ၃၂၆-ကြိမ်မြောက် အခန်း-၂ အမျိုးသမီးဆောင် ယောဂီများ စုပေါင်းကောင်းမှု၊ ၁၅၀၀/- (၂၀) ဦးစောဟန်မော်+ဒေါ်ကြည်ကြည်အေး မိသားစု၊ ၅၀၀၀/- (၂၁) ကွယ်လွန်သူ ဖခင်ဦးထွန်းရီ၊ ဦးခင်ရွှေ၊ မိခင်ကြီးဒေါ်ခင်ရီတို့အား ရည်စူး၍ ဒေါ်အေးအေးထွန်း(ယောဂီ-၆၂) မိသားစု၊ ၄၅၀၀/- (၂၂) ဒေါ်မြမြဝေ၊ ဒေါ်မြမြသင်း၊ ဒေါ်အေးအေးမွန် မိသားစု၊ ၁၀၀၀/- (၂၃) ကိုထွန်းထွန်းဦး+မနှင်းသီတာ(မွေးနေ့အလှူ)၊ ၁၅၀၀/- (၂၄) ဦးစံလင်း+ဒေါ်ခင်မေသန်း၊ သား-သီဟလင်း၊ ပြည့်ဖြိုးလင်း၊ မင်္ဂလာဒုံ၊ ၃၀၀၀/- (၂၅) ခင်ပွန်း ဦးဖွဲ့၊ သား-ကိုဟန်ထွန်း၊ ကိုတင်ထွန်းတို့အားရည်စူး၍ ဒေါ်ခွန်တီ(ယောဂီ-၄၅) မိသားစု၊ ၄၅၀၀/- (၂၆) ဒေါ်ခိုင်း(ယောဂီ-၅၉)၊ ၄၀၀၀/- (၂၇) ဗိုလ်မှူးကြီးစိုးလွင်(ငြိမ်း)၊ နာယက၊ ၃၀၀၀/-

ဆွမ်းပဒေသာပင်အလှူ

(၁) ဒေါ်မေကြည် (ယောဂီ-၄၄)၊ ၃၀၀၀/- (၂) ဦးစောနိုင်(ယောဂီ-၁၅)၊ ၅၀၀၀/- (၃) ဒေါ်ခင်နွဲ့မူ (ယောဂီ-၅၁)၊ ၅၀၀၀/- (၄) မစန်းယုနွယ်၊ ၅၀၀၀/- (၅) ဒေါ်မေကြည်၊ ၃၀၀၀/- (၆) ဦးမောင်ထွေးအားရည်စူး၍ ဦးမောင်မောင်စိုး+ဒေါ်နှင်းသက်အေး၊ သမီး-သော်တာစိုး၊ သား-ကောင်းမြတ်စိုး၊ ၅၀၀၀/- (၇) ဒေါ်ခင်ညိုမိုး (ယောဂီ-၄၉)၊ ကျောက်တန်း၊ ၁၀၀၀/- (၈) ကိုအောင်မျိုးဆွေ+မအိအိချိုထွန်း မိသားစု၊ ၁၀၀၀/- (၉) သားသား-ကောင်းမြတ်စိုး(၅-နှစ်ပြည့်မွေးနေ့)၊ သနီလှိုင်၊ ၁၀၀၀/- (၁၀) ကွယ်လွန်သူ မိဘနှစ်ပါးနှင့် မောင်လေးစောကျင်တိတ်တို့ရည်စူး၍ ဒေါ်စွတ်လှ(ယောဂီ-၅၃)၊ ဦးဟော်သိန်း မောင်နှမတစ်စု၊ ၁၅၀၀/- (၁၁) ဒေါ်မေကြည်၊ တ/ဒဂုံ၊ ၃၀၀၀/-

အဆောက်အဦအလှူ

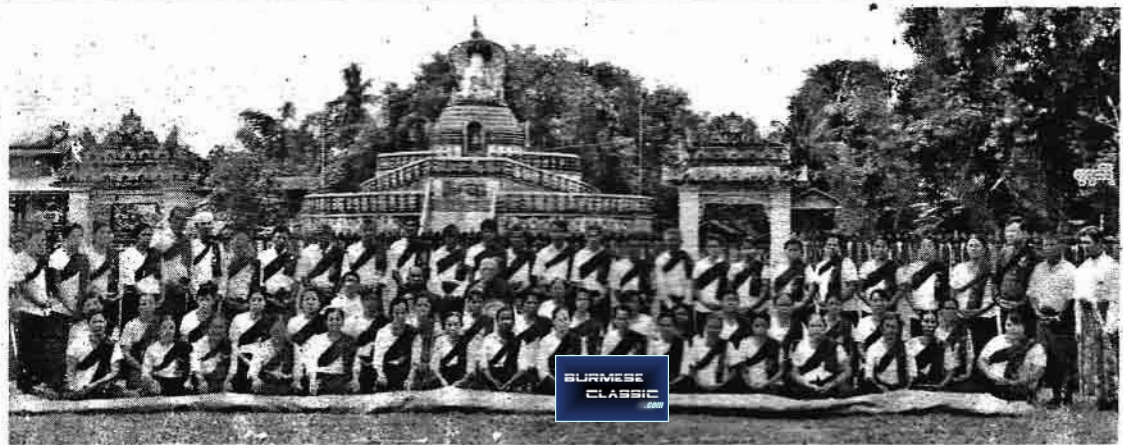
(၁) ဦးစောသိန်း(ယောဂီ-၁၅)၊ သား-မောင်အောင်မျိုးကျော်(ယောဂီ-၁၇)၊ ၃၀၀၀/- (၂) မရွှေစင်မောင်မောင်၊ ၁၀၀၀/- (၃) ဒေါ်ခင်မြထွေး၊ မမေသော်ထက်၊ ၅၀၀၀/- (၄) ဒေါ်ခင်လှမွှေး၊ ၅၀၀၀/- (၅) ဒေါ်ခင်ဌေးဦး(ယောဂီ-၆၉)၊ ၃၀၀၀/- (၆) ဦးမြဆွေ+ဒေါ်ရင်ရွှေ၊ ၅၀၀၀/- (၇) ဒေါ်သိန်းသိန်း(ယောဂီ-၅၁)၊ ဒေါ်နီနီဦး (ယောဂီ-၄၈)၊ ဒေါ်ယဉ်ယဉ်အေး (ယောဂီ-၅၂)၊ ဒေါ်သန်းသန်းလှ (ယောဂီ-၄၉)၊ ဘိုကလေးမြို့၊ ၁၀၀၀/- (၈) ဦးကျော်ကျော်(ယောဂီ-၂၀)၊ ၅၀၀၀/- (၉) ဦးအေးအိုက်+ဒေါ်မြကြည်၊ ၅၀၀၀/- (၁၀) ဦးခင်မြင့်(ယောဂီ-၂၃)+ဒေါ်စိုးတင်(ယောဂီ-၁၆၄)တို့အား အမှုထမ်း၍ မောင်သက်ခိုင်ဦး၊ မခိုင်ခိုင်ထွေး၊ ၂၀၀၀/- (၁၁) ဒေါ်ခင်မျိုးသန့်+ဒေါ်သီတာအောင်၊ ဒေါ်ခိုင်ခိုင်မာ၊ ၃၀၀၀/- (၁၂) ဦးသန်းဇော်(ယောဂီ-၁၃)+ဒေါ်ယုယုခိုင်(ယောဂီ-၁၀၁)၊ ၁၀၀၀/- (၁၃) ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်အုံးမေ(ပိယ)အား ရည်စူး၍ ဒေါ်သီတာအောင်(ယောဂီ-၁၆၉) မိသားစု၊ ၁၀၀၀/- (၁၄)

မိဘနှစ်ပါးအားရည်စူး၍ မစောဝတ်ရည် မိသားစု၊
 ၁၀၀၀၀/-၊ (၁၅) ဦးလှမ်း+ဒေါက်တာရင်ရင်မြင့် မိသားစု၊
 ၁၀၀၀၀၀/-၊ (၁၆) ဒေါ်မြင့်မြင့်(ယောဝီ-၁၆၂) ၅၀၀၀/-၊
 (၁၇) ဦးသန်းဇော်အားရည်စူး၍ မဥဗ္ဗာ(ယောဝီ-၁၀၀)
 ၁၀၀၀၀၀/-၊ (၁၈) ဦးဆန်း+ဒေါ်ခင်မျိုးကြည် မိသားစု၊
 ၅၀၀၀/-၊ (၁၉) မိဘနှစ်ပါးအားရည်စူး၍ ဒေါ်ခင်နှင်းမျိုး
 ၅၀၀၀/-၊ (၂၀) ဦးမောင်ကိုန်း+ဒေါ်စန်းမြင့် မိသားစု၊
 ၅၀၀၀၀/-၊ (၂၁) ဦးထွန်းရွှေ+ဒေါ်လှယဉ်ဝင်း မိသားစု၊
 ကမာရွတ်၊ ၅၀၀၀၀/-၊ (၂၂) ဦးထွန်းရွှေ+ဒေါ်လှယဉ်ဝင်း
 မိသားစု၊ ကမာရွတ်၊ ၅၀၀၀၀/-၊ (၂၃) ဦးယုရင်အားရည်
 စူး၍ ဒေါ်ခင်အေး(အမူဆောင်)၊ ၁၅၀၀၀၀/-၊ (၂၄)
 ဦးမြတ်ဦး+ဒေါ်ကြူကြူ မိသားစု၊ အနော်ရထာအိမ်ရာ၊
 ၅၀၀၀/-၊ (၂၅) ဒေါ်တင်တင်အေး မိသားစု၊ အနော်ရထာ
 အိမ်ရာ၊ ၁၀၀၀၀၀/-၊ (၂၆) ကွယ်လွန်သူ စောဟိန်တိတ်

နှင့် တန်ခင်တိတ်အားရည်စူး၍ ဦးဘိုးချို+ဒေါ်တင်လွန်း
 နှင့် သားသမီးမြေးတစ်စုကောင်းမှု၊ ၂၅၀၀၀၀/-၊ (၂၇)
 မိဘများရည်စူး၍ ဦးဝင်းမြင့်+ဒေါ်စန်းစန်းတင့်၊ သား-
 ကိုပြည့်ဖြိုး၊ သမီး-ဒေါက်တာအေးဝင်းမြင့်ဖြိုး မိသားစု၊
 ၅၀၀၀၀၀/-၊ (၂၈) ဦးကျော့မောင်အား ရည်စူး၍ ဒေါ်သန်း
 မြင့်(ယောဝီ-၄၇)၊ ၂၀၀၀/-၊ (၂၉) ဦးအေးသောင်း
 (ယောဝီ-၉၇)+ဒေါ်လှမြိုင်၊ ဝါးခယ်မ၊ ၅၀၀၀/-၊

ငွေပဒေသာပင်အလှူ

(၁) မိဘနှစ်ပါးကို အမှူးထား၍ ဒေါ်သန့်သန့်ဝင်
 (ယောဝီ-၆၂)၊ ၅၀၀၀/-၊ (၂) ဒေါ်ရီရီမာ (ယောဝီ-၅၇)
 စမ်းချောင်း၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၃) ဒေါ်ယဉ်ကြည်(ယောဝီ-၄၆)
 ၃၀၀၀/-၊

မှိုက်ကနိမ်းကျေးရွာ ဝိပဿနာတရားစခန်း အမှတ်တရ

**မှိုက်ကနိမ်းကျေးရွာ
 ဝိပဿနာ ၁၀-ရက်တရားစခန်း**

မွန်ပြည်နယ်၊ မုဒုံမြို့နယ်၊ မှိုက်ကနိမ်းကျေးရွာ သာသနာ့
 ရောင်ခြည်ကျောင်းတိုက်၊ ချမ်းမြေ့ဓမ္မာရုံကြီးတွင် ပဓာန
 နာယကဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဝိစာရ၏ ဦးဆောင်လမ်းညွှန်မှု
 ကို ခံယူကာ တရားစခန်းဖြစ်မြောက်ရေးအကျိုးတော်
 ဆောင်များက ၁၆-ကြိမ်မြောက် ကျင်းပအပ်သော သံဃာ
 တော်များဦးဆောင်သည့် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏
 ဝာပည့်၊ အနာဂါမ်ဆရာသက်ကြီး ဝိပဿနာ ၁၀-ရက်
 တရားစခန်းကြီးကို ကျင်းပခဲ့သည်။

၁၃၇၅-ခု၊ ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် ၄-ရက် (၂၀၁၃-ခု၊
 ဩဂုတ်လ၊ ၂၅-ရက်) စနေနေ့မှ ဝါခေါင်လပြည့်ကျော်
 ၁၃-ရက် (၂၀၁၃-ခု၊ စက်တင်ဘာ ၃-ရက်) အင်္ဂါနေ့အထိ
 ၁၀-ရက်တိုင်တိုင် ကျင်းပသည်။ သန်လျင်မြို့၊ လယ်တီမူ
 အနာဂါမ်ဆရာသက်ကြီး ဝိပဿနာအဖွဲ့ချုပ်မှ ဆရာတော်
 များဖြစ်ကြသော ဦးဓမ္မာစာရ၊ ဆရာတော် ဦးနန္ဒ (မုဒုံ
 ကျောင်းသစ်ကျောင်း)နှင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းနည်းပြများဖြစ်ကြသော
 ဆရာဦးဇော်နိုင်(ရန်ကုန်)၊ ဆရာမ ဒေါ်ကြည်ကြည်ဝင်း(ရန်ကုန်)
 တို့က ဟောပြောပြသပေးကြသည်။ ယောဂီစုစုပေါင်း ၆၀-
 စခန်းဝင် အားထုတ်ကြပါသည်။

ပေးပို့သူ - ဦးဇော်နိုင်(ရန်ကုန်)

ဘိုးဘွားမိဘများ လွမ်းစေတီ

(Pagoda enshrined in Loving memory of Our parents & grand parents)

တည်ဆောက်နေဆဲ ဘိုးဘွားမိဘလွမ်းစေတီ

ဘိုးဘွားမိဘများကို လွမ်းဆွတ်တသ ပူဇော်သောအနေဖြင့် ကမ္ဘာတွင်သာမက မြန်မာနိုင်ငံတွင်မရှိသေးသော ဘိုးဘွားမိဘများ အထိမ်းအမှတ်ပြု ဘိုးဘွားမိဘများ လွမ်းစေတီကို ရောဂတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ပုသိမ်ခရိုင်၊ ကန်ကြီးထောင့်မြို့နယ်ရှိ ရွှေဘိုသန္တိသုခကျောင်းတိုက်၌ စတင်တည်ထားနေပါသည်။

တည်ထားရာ၌ အောက်ခြေမှ ပန်းတည် ခုံအထိ ပြီးမြောက်ရောက်ရှိနေပါပြီ။ ထိုအတွက် အလှူရှင်များ၏ အလှူငွေသိန်းပေါင်း ၁၀၀-နီးပါး သုံးစွဲပြီးဖြစ်ပါသည်။

ဆက်လက်၍ တည်ဆောက်နိုင်ရန် အလှူငွေများ အထူးလိုအပ်လျက်ရှိပါသဖြင့် ဘိုးဘွားမိဘများကို လွမ်းဆွတ်တသသူတိုင်း လှူဒါန်းနိုင်ပါသည်။

အလှူငွေများကို (၁) ဆရာတော် အရှင်ဉာဏဓဇ (ရွှေဘိုသန္တိသုခကျောင်းတိုက်၊ ကန်ကြီးထောင့်မြို့နယ်၊ ဖုန်း-၀၄၂၄၅၀၂၇)၊ (၂) ဆရာ

ကြီးမင်းယုဝေ (ဖုန်း-၀၉-၄၂၁၁၂၄၉၃၆) (၃) ဆရာဦးမျိုးသွင် (ကန်ကြီးထောင့်မြို့)၊ (ဖုန်း-၀၉-၄၂၀၇၆၂၃၃) (၄) ပုသိမ်လှကြည် (၄၉၊ တာဝတိံသာလမ်း၊ ပုသိမ်မြို့၊ ဖုန်း-၀၉၄၂၂၄၅၀၁၆၅)၊ (၅) ဆရာမဒေါ်စိန်ပုံ(ငြိမ်း) (အ-ထ-က၊ ကန်ကြီးထောင့်မြို့၊ ဖုန်း-၀၉-၃၁၈၀၄၈၀၉)တို့ထံ ဆက်သွယ်လှူဒါန်းနိုင်ပါသည်။

အလှူရှင်များ
(ယခင်လမှအဆက်)

(၁၉၆) ဦးစိန်လွင်၊ ၆/၈၁၊ ၈-လမ်း၊ ရွှေချီရပ်၊ ဖျဉ်းမနားမြို့၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၁၉၇) အဘိုးဆရာဉာဏ်+အဘွားဒေါ်ပု၊ ဖခင် ဦးမောင်ပု+မိခင် ဒေါ်နှင်းဆီတို့အား ရည်စူး၍ ဒေါ်ခင်ဖုန်း မိသားစု၊ ပုသိမ်မြို့၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၁၉၈) ကွယ်လွန်သူ ဖခင် ဦးဘဟန်၊ မိခင် ဒေါ်ခပယ်၊ အစ်ကို၊ အစ်မ၊ ဆွေမျိုးတို့အားရည်စူး၍ ဦးကိုမြင့် မိသားစု၊ ခေတ္တ-ဥတ္တံမြို့၊ ၁၀၀၀၀၀/-၊ (၁၉၉) နှစ်ဖက်သော ဘိုးဘွားမိဘများအားရည်စူး၍ ဦးကျော်ညွန့်+ဒေါ်သန်းသန်း မိသားစု၊ ၁၀၄၊ မြိုင်ဟေမာရပ်ကွက်၊ ပုသိမ်၊ ၂၀၀၀၀/-၊ (ရှေ့လဆက်ရန်)